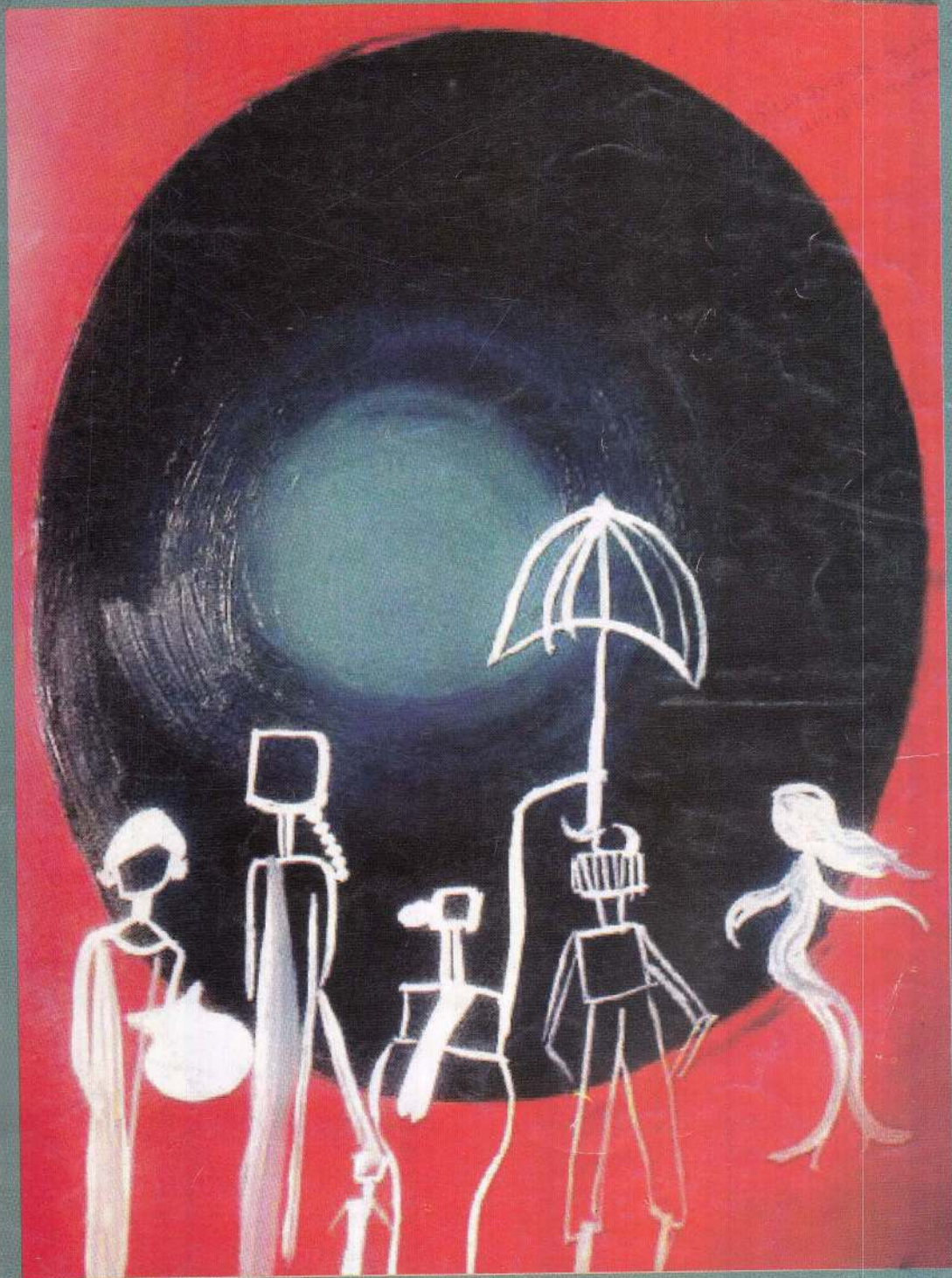

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்

ஏப்ரல் ஜூன்-2014

விலை 80/=

படையினர்

ரமி ஸாரி

நமக்குப் பின் எஞ்சியிருப்பதென்ன,
நாம் விட்டுச்செல்வதென்ன?
அமைதியான ஒலிவ் மரங்களும்
அடிவானின் மேலான பள்ளிவாசல்களின் நிழலாலும்
புகையடர் வானங்களாலும்
நிறைந்த நீண்ட துயருறுதலின் நாடு.
குண்டுகள் சிதைத்த
தூரத்துப் பாதைகள் வழியே
களைத்துப்போன ஒரு
ராணுவ வண்டித்தொடர் தடுமாறிச் செல்லும்:
அழிவின் கருவிகள்
பின்பு இளம் ஆண்கள்.
ஒருகால் நாம் மனப்பாடமாக்கிய அழகிய பாடல்கள்
நமக்கு நினைவில்லை.

முரண்பட்ட கடந்த காலத்தில்
நீலச் சட்டைகளும் சிவப்புக் கொடிகளும்
பொய்களாலான ஒரு துணியாகின.
நாம் நின்ற மலையிலிருந்து
அழிவின் இரகசியங்களை நீ காணக்கூடும்.
சில சமயம்
நாம் இழந்துவிட்ட மனிதப் படிமத்தை வைத்திருக்க
ஏன் விடாப்பிடியாயிருந்தோம் என வியக்கிறோம்.

இஸ்ரேலியக் கவிதை
தமிழில்: சிவா

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவிஞ்ஞான இதழ்

ஏப்ரல்-யூன் 2014

இதழ் 85

பிரதம ஆசிரியர்:

க. தணிகாசலம் தொ.பே. 021-2223629

ஆசிரியர் குழு:

சி. சிவசேகரம்

குழந்தை ம. சண்முகலிங்கம்

கல்வயல் வே. குமாரசாமி

சோ. தேவராஜா

அழ. பகீரதன்

ஜெ. சற்கிருநாதன்

சி. இதயராஜா

த. கோபாலகிருஷ்ணன்

பக்க வடிவமைப்பு:

சிவ. பரதன்

ஓவியங்கள்:

முன்னட்டை-; நிலா

தொடர்பு:

ஆசிரியர், ஆடியபாதம் வீதி

கொக்குவில்

மின்னஞ்சல்: thayakam_1@yahoo.com

ISSN NO 2345-9492

அச்சுப் பதிவு:

வந்தனம் பிறைவேற் லிமிற்றட்,

சில்லாலை வீதி

பண்டத்தரிப்பு

தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை

நிதி அனுப்பல்களுக்கு :

'தாயகம் ஆசிரியர் குழு' editorial board of
thayakam சேமிப்பு கணக்கு இல 72361444

இலங்கை வங்கி, சங்கானை கிளை

swift code no BCEYLK LX

உள்ளே...

கவிதைகள்

இதயராஜன்

சடாகோபன்

மயூரன்

ஆதித்தன்

ஈழத்து தேவன் பூதனார்

அழ. பகீரதன்

மீநிலங்கோ

மாக்ஸ் பிரபாகர்

மாதினி விக்கினேஸ்வரன்

சிறுகதைகள்

ஸ்ரீலேக்கா பேரின்பகுமார்

சுதாராஜ்

சி. சிவசேகரம்

க. கோபாலபிள்ளை

சு. தவச்செல்வம்

கட்டுரைகள்

தெ. ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ

சோ. தேவராஜா

ஞா. சிறீமனோகரன்

அநாதரட்சகன்

சாந்தசீலன் கதிர்காமர்

சிவ. இராஜேந்திரன்

பொதுசன நாகைப்
பதிப்பகம்

தாயகம்

கலை இலக்கிய சமூகவாழ்வு இடம்

புதிய ஜனநாயகம்
புதிய உட்படிவு
புதிய பண்பாடு

இதழ் 85

ஏப்ரல்- யூன் 2014

புதிய திசை நோக்கிப் பயணிக்கவேண்டும்

இத்தேசத்தின் வரலாற்றில் என்றுமே இல்லாத வகையில் பெரும் உயிர் பொருள் இழப்புக்களையும் அழிவுகளையும் அறுவடை செய்த யுத்தம் நடந்து முடிந்து ஐந்து ஆண்டுகள் ஆகியும் இலங்கை அரசியலில் எதுவித மாற்றமும் ஏற்படவில்லை. அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடரும் பேரினவாத ஒடுக்குமுறையும் அதற்கு எதிராக தவறான கொள்கை தந்திரோபாயங்களை முன்வைத்து தமிழ் மக்களை வழிநடத்தி வரும் குறுந்தேசிய இனவாத அரசியலுமே இப்பேரழிவு யுத்தத்துக்கு காரணங்களாக அமைந்தன. இன்றும் இந்த யுத்தத்தின் வெற்றியை வைத்து பேரினவாதமும், யுத்தத்தின் இழப்புக்களைக் காட்டி குறுந்தேசிய இனவாதமும் தம்மை மேலும் அதே திசையில் வளர்த்துச் செல்வதில் மட்டுமே அக்கறை காட்டி வருகின்றன.

கொடிய யுத்தத்தால் உயிர்களை, உறவுகளை, உடைமைகளை, இழந்து உடல் உளப் பாதிப்புக்களுக்கு உட்பட்டிருக்கும் பெரும் எண்ணிக்கையான மக்களின் துயர்களுக்கு இன்னும் விடிவை ஏற்படுத்தவில்லை. அவர்களது இழப்புக்கள் அவலங்கள் துயர்களில் இருந்து எதனையும் கற்றுக் கொள்ளவும் இல்லை. பௌத்த மதத்தின் காவலனாகத் தன்னைக் காட்டிக் கொள்ளும் அரசு வரலாற்றின் தவறான பகுதிகளை நினைவு கொள்கிறதே அன்றி இலங்கைக்கு பௌத்த மதம் பரவ உதவிய - கலிங்கப் போரின் கொடுந்துயரைக் கண்டு மனமாற்றம் அடைந்த - அசோகனின் மனநிலையைக் கூட எண்ணிப் பார்க்கவில்லை. இத்தேசத்தில் வாழும் ஏனைய இனங்களைச் சேர்ந்த மக்களின் உரிமைகளை மதிக்காமல் பேரினவாத அகங்காரத்துடனேயே தனது அரசியலைத் தொடர்கிறது. தமிழர் தரப்பும் போரின் அழிவில் இருந்து அனுபவங்களை, படிப்பினைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு அறிவியல் பூர்வமான விடுதலை அரசியலை முன்னெடுக்காமல் வெறும் அதிகாரக் கனவுகளோடு மீண்டும் குறுந்தேசிய இனவாத அரசியலையே முன்னெடுத்து வருகிறது.

தேசிய இன விடுதலையின் நேசசக்திகளாகவும், இறுதி யுத்தத்தின்போதும் எந்த அன்னிய, அயல்நாடுகளை நம்பி, பெரும் எண்ணிக்கையான மக்களை குறுகிய நிலப்பரப்புக்கு இட்டுச் சென்று பெரும் இழப்பையும் தோல்வியையும் தழுவிக்கொண்டார்களோ அதே அன்னிய சக்திகளையே தொடர்ந்தும் ரட்சகர்களாக தமிழ் மக்களை நம்பவைக்கும் அரசியலே மீண்டும் தொடர்கிறது. மக்கள் தமது ஒடுக்கு முறைகளில் இருந்து தமது சுயவிழிப்புடன், சுயசிந்தனையுடன் சொந்தக்கால்களில் நின்று தமது விடுதலையை தமது முயற்சியால் பெற்றுக்கொள்ளும் யதார்த்த அரசியல் மக்கள்முன் வைக்கப்படவில்லை. குறித்த ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை வாக்குச் சீட்டை பெறுவதற்கான குறுந்தேசிய இன உணர்ச்சி அரசியலால் மட்டும் மக்கள் தொடர்ந்தும் வழிநடத்தப்படுகிறார்கள்.

அமெரிக்காவின் ஜெனிவாத் தீர்மானம் பற்றி பெரும் எடுப்பிலான பயணங்கள், பரப்புரைகள், புலம்பெயர் ஆதரவாளர்களின் முயற்சிகள் யாவும் பயனற்றுப் போயின. தமிழ்நாட்டில் ஈழ ஆதரவாளர்கள் முதல் எதிர்க்கட்சி, ஆளும்கட்சி யாவும் பெரும் அழுத்தங்களை கொடுத்தபோதும் அவை பற்றி எதுவும் அலட்டிக் கொள்ளாமல் இந்திய அரசு

ஒதுங்கிக் கொண்டது. இவ்வளவும் நடந்த பின்னும் மோடி வந்தால் படை இறங்கும் என்ற போலி நம்பிக்கையை மக்களிடம் ஊட்டும் போக்கு இவர்களிடம் எஞ்சி இருக்கிறது.

அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடரும் இவைபோன்ற இனவாத அரசியல் புதைகுழிச் சேற்றிலிருந்து மக்கள் மீண்டு எழவேண்டும். மாறி மாறி தொடர்ந்து ஆட்சிக்கு வரும் பேரினவாத அரசுகளிடம் பேரம் பேசி தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கான முழுமையான அரசியற் தீர்வை பெற்றுவிட முடியாது. பேரினவாத அரசியலில் இருந்து விடுபட்ட ஒரு புதிய அரசு உருவாக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம், மலையக தேசிய இனங்களின் ஒன்றுபட்ட முன்முயற்சியும் ஆதரவும் கிட்ட வேண்டும்.

குறுந்தேசிய இனவாத அரசியலைத் தொடரும் பலர் இன்று ஐக்கியப்பட்ட இலங்கைக்குள் அரசியல் தீர்வை ஏற்றுக்கொள்ள முன்வந்தாலும் நடைமுறையில் வெண்வேறு நிலைப்பாடுகளுக்கு ஊடாக பிரிவினை வாத வழிமுறைகளை ஒருசாராரும், அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களுடன் இணங்கிப்போகும் அரசியலை வேறுசிலரும் பின்பற்றுகின்றனர். எனவே இனப்பிரச்சினைத் தீர்வுக்கான கொள்கை ஒன்றுபட்ட இலங்கைக்குள் அரசியற் தீர்வா? அல்லது பிரிவினையா? என்பதில் தெளிவான நிலைப்பாடு வேண்டும். ஏனெனில் இவ்விரு கொள்கைகளையும் செயற்படுத்த முனையும் போது ஏற்றுக்கொள்ளும் வழிமுறைகள் வெண்வேறானதும் எதிர் எதிரானதாகவே இருக்கும். அதுபோலவே இணைந்து கொள்ளவேண்டிய நண்பர்களும், எதிர்கொள்ள வேண்டிய எதிரிகளும் கூட வெண்வேறானவர்களாகவே இருப்பார்கள்.

பிரிவினை என்பது அரசால் ஒடுக்கப்படும் பெரும்பான்மையான சிங்கள மக்களை எதிரிகளாக்கி அரசுடன் இறுகப் பிணைப்பதற்கு உதவுவதுடன் குறுகிய பிரதேச எல்லைக்குள், ஒரு இனத்தைச் சேர்ந்தவர்களின் போராட்டமாகவும் அதனைக் குறுக்கிவிடும். எனவே இதற்கு நண்பர்களை இந்தத் தேசத்துக்குள் தேடமுடியாது. வெளியேயும் நண்பர்களை அல்ல தமது நலனுக்கேற்ப உதவும் சக்திகளாக உலகெங்கும் தமது ஆதிக்க நலன்களை விஸ்தரிப்பதற்காக நாடுகளின் இறைமைகளை எல்லைகளை மதியாது மீறித் தலையிடும் அமெரிக்காவையும், மேற்குலக நாடுகளையும், பிராந்திய வல்லரசான இந்தியா போன்ற நாடுகளையுமே நம்பவேண்டும். தமிழ்நாட்டின் ஏழுகோடி மக்கள் தொகையும் குறுகிய தேசிய இனவாதம் இங்கு வளர்வதற்கு ஆதாரமாக அமைந்திருந்தது. ஆனால் இதனால் எத்தகைய பயன்களும் ஏற்படவில்லை. இந்தியா தேவ்யானபோது அன்பாக அணைத்தது. தேவையற்ற போது தீயாக எண்ணி அணைக்க உதவியது. இத்தகைய நாடுகளை நம்பி முன்னெடுத்த போராட்டத்தின் முடிவு ஒரு பேரழிவின் பின்னான உறுதியான பாடமாகும். பிரிவினை என்பது இலங்கையின் இன்றைய புவிசார் அரசியல் யதார்த்தச் சூழலில் சாத்தியமற்ற ஒன்றாகும்.

ஐக்கிய இலங்கைக்குள் தீர்வை அடைதல் என்பது புதிய ஒன்றல்ல. இதற்கு முன்னரும் ஐம்பது அறுபதுகளில் நம்பிக்கையுடன் பின்பற்றப்பட்டதுதான். ஆனால் அதன் வழிமுறை ஆட்சிக்கு வரும் பேரினவாத அரசுகளுடன் குறுகிய இனவாத அடிப்படையில் பேரம்பேசி தோல்வி அடைந்து பேரினவாதத்தை பலப்படுத்துவதாகவே இருந்தது. புதிய வழிமுறை என்பது மக்களிடம் பேசுவது. மக்களை அரசியல் விழிப்புணர்வு பெறவைப்பது, பழமைவாதச் சிந்தனைகளில் இருந்து விடுபடவைப்பது. பல்வேறு ஒடுக்குமுறைகளிலும் இருந்து விடுபட வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்துவது. சாதி, இன, மத, பிரதேச, வர்க்க, பால் வேறுபாடுகளை கடந்து விடுதலை உணர்வு பெற்றவர்களாக மக்களை ஒன்றுபடுத்துவது. இவ்வழிமுறைக்கான நண்பர்கள் மக்கள். மக்கள் மட்டுமே. மக்கள் இவ்வழிமுறையிற் செல்வதற்கு தடையாக இருக்கும் பழமைவாதமும், அதனுடன் கைகோர்த்து நிற்கும் உலகமய நவதாராளவாத பொருளாதார அமைப்பும், அதனைக் காத்து நிற்கும் ஏகாதிபத்திய அதிகாரவர்க்க நாடுகளுமே இதன் எதிரிகளாவர்.

இதற்காக மக்களைத்தேடி அலைய வேண்டிய அவசியம் இல்லை. மக்கள் தாம் வாழும் சூழல்களில் ஒன்றுகூடிச் செயற்படுவதன் மூலம் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முடியும். எவ்வாறு தமிழ்தரப்பு அரசியல் வாதிகள் சிங்கள மக்கள் மத்தியில் செல்லாமலே தமது பேச்சுக்களாலும் நடவடிக்கைகளாலும் சிங்கள மக்களில் பெரும்பாலானோரிடம் பேரினவாதத்தை அரசு வளர்ப்பதற்கு உதவி செய்தார்களோ அதுபோன்று குறுந்தேசியவாத அரசியலை விடுத்து முற்போக்குத் தேசியத்தின் திசைவழியில் செல்வதன் மூலம் பேரினவாதத்தை சிங்கள மக்கள் மத்தியிலேயே பலமிழக்கச் செய்ய முடியும். இதன் மூலம் இனப்பிரச்சினைக்கான நியாயமான அரசியற் தீர்வை எட்டுவதற்கான வழியை இலகு படுத்துவதுடன் மக்கள் ஏனைய ஒடுக்குமுறைகளில் இருந்து விடுபடுவதற்கான புதிய திசை நோக்கிப் பயணிக்கவும் முடியும்.

மழை ஓயந்தாலும் தூவானம் ஓயவில்லை

போர் முடிந்ததால் போருக்குக் காரணமாக இருந்த பிரச்சினைகள் போய்விடவில்லை. பேரினவாதம் மேலும் வலுவாகியுள்ளதோடு அரசு நிறுவன உதவியுடன் முஸ்லிம்கள் மீதான தாக்குதல்கள் பல முனைகளிலும் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன.

விடுதலைப் புலிகளின் தோல்வியும் அழிவும் புலிகளின் ஆதரவாளர்கள் அனைவரையும் இல்லாமற் செய்துவிடவில்லை. விடுதலைப் புலிகள் போன்றதொரு வலுவான அமைப்பு ஊருவாக வாய்ப்பு இல்லாவிட்டாலும், பெரும்பாலான பாதிக்கப்பட்ட தமிழ் மக்களிடையே அதிருப்தி வளர்கிறது. இச் சூழலில் விடுதலைப் புலிகளுடைய மீள்வருகையை நாடுகிறவர்கள் ஊக்கமடைகின்றமை உண்மையே. ஆயினும், அண்மைய வடபுலத்து நிகழ்வுகளைக் கொண்டு, விடுதலைப் புலிகளின் பெயரில் நிகழ்வதாகக் கூறுங் காரியங்களை மிகைப்படுத்திக் காட்டலின் அபாயங்கள் பாரியன. மிகைப்படுத்தலின் நோக்கங்களையிட்டு நாம் கவனமாயிருக்கவேண்டும். ஏனெனில் அவை தீய விளைவுகளைத் தரவல்லன.

ஒருபுறம் அரசாங்கமும் பேரினவாத ஊடகங்களும் விடுதலைப் புலிகள் வடக்கில் தீவிரமாக இயங்குவதாக ஒரு மாயையைக் கட்டியெழுப்புவதில் முனைப்பாக உள்ளனர். அதற்குக் காரணங்கள் உள்ளன.

நாட்டின் பொருளாதாரம் துரிதமாகச் சீரழிகிறது. அச் சீரழிவின் விளைவுகள் பொருளாதாரச் சுமைகளாக மக்களை அழுத்துகின்றன. சட்ட நிருவாகமும் சமூக ஒழுங்கும் குலைவதாற் குற்றச்செயல்கள் தளையின்றிப் பெருகுகின்றன. அதிகாரத் துர்ப்பிரயோகத்தையும் ஊழல்களையுமிட்டு மக்கள் அருவருக்கின்றனர். சனநாயக-அடிப்படை உரிமைகளின் மறுப்பும் அரசு அடக்குமுறையும் முன்னிலுங் கூடியளவுக்கு மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்கின்றன. மக்களை அணிதிரட்டவல்ல வலுவான எதிர்ணி இல்லாமையாலேயே அரசு பாதுகாப்பாயுள்ளது. எனவே மக்கள் சினக்கும் விடயங்களிலிருந்து அவர்களின் கவனத்தைத் திசைதிருப்புவது அரசாங்கத்தின் நீடித்த இருப்புக்குத் தேவை. ஆதலால், அரசாங்கம், பயங்கரவாத மிரட்டலை மீண்டும் முன்னணிக்குக் கொண்டுவந்து நாட்டில் அச்சச் சூழலை வலுப்படுத்த முற்படுகிறது. அத்துடன், புலிகளின் இருப்புப் பற்றிய அச்சம், வடக்கு-கிழக்கில் அரசு படைகளின் தொடர்ச்சியான இருப்பை நியாயப்படுத்தவும் உதவுகிறது.

இலங்கை அரசாங்கம் ஒருபுறம் மேற்குலகப் பெருளாதார நெருக்கலுக்குப் பணிந்து மக்கள் மீது சுமைகளை ஏற்றிவருகிற போதும்; மேற்குலகின் பிராந்திய மேலாதிக்க நோக்கங்கட்குப் போதியளவு உடந்தையாக இருக்க அதனால் இயலவில்லை. அரசாங்கத்தை மேலும் நெருக்கவேண்டி, மேற்குலகு, மனித உரிமை மீறல்களையும் போர்க் குற்றங்களையும் ஆயுதங்களாக்கியுள்ளது. எனவே, அண்மைய ஜெனீவாத் தீர்மானமும் தமிழரின் கவலைகள் பற்றியதல்ல என்பதைத் தமிழ், சிங்களத் தலைவர்கள் யாவரும் அறிவர். அறிந்தும் அதை முக்கியப்படுத்தி அனைவரும் பிரசாரஞ் செய்கின்றனர். அத் தீர்மானம் தமிழ்த் தலைவர்களின் தூண்டுதலாலேயே நிறைவேறியது என்ற பொய் அரசாங்கத்துக்கும் தமிழ்த் தேசியவாதிகட்கும் எவ்வாறு ஒரேயளவில் உதவுகிறதோ அவ்வாறே வடக்கில் விடுதலைப் புலிகள் மீண்டும் முனைப்புடன் இயங்குகின்றனர் என்ற மாயையும் அரசாங்கத்துக்கும் தமிழ்த் தேசியவாதிகளில் ஒரு பகுதியினருக்கும் ஒரேயளவில் உதவுகிறது.

மேற்குலக நெருக்குவாரங்களினின்று தற்காக்கச் சிங்கள மக்களிடையே தன் ஆதரவுத் தளத்தை கேடயமாக்கும் நோக்கில், பிரிவினைக்கு மேற்குலக ஆதரவு எனவும் பயங்கரவாதம் தலைதூக்குகிறது எனவும் அரசாங்கம் சிங்கள மக்களுக்குப் பூச்சாண்டி

காட்டுகிறது. சில புலம்பெயர் தமிழ் அமைப்புக்கள் மீதும் அவற்றுடன் தொடர்புடைய சிலர் மீதுமான அரசாங்கத் தடையும் புலிப் பீதியை அரசாங்கம் மேலும் உச்சப்படுத்தவுள்ளதன் சைகையே. தேசிய இனப் பிரச்சினையின் தீர்வை இழுத்தடிக்கவும் அரசாங்கம் இவற்றைப்; பயன்படுத்த வாய்ப்புண்டு.

மறுபுறம், தமிழீழக் கனவுகாட்டி நான்கு தசாப்தங்களாக அரசியல் பிழைப்பு நடத்திவரும் தமிழ்த் தேசியவாதிகள் விடுதலைப் புலிகளின் வீழ்ச்சியிலிருந்து எதையும் கற்கவில்லை. சிலர் இந்திய, மேற்குலகக் கனவுகள் மூலம் தமது தேர்தல் அரசியல் வணிகத்தை வளர்க்கின்றனர். வேறு சிலர்; விடுதலைப் புலிகளும் தமிழீழமும் பற்றிய கதைகளைப் பேசி அரசியல் இலாபம்; தேடுகின்றனர். விடுதலைப் புலிகளின் மீளெழுச்சி பற்றிய புனைவுகள் புலம்பெயர்ந்தோரிடையே நிதிதிரட்ட மிக உதவுவன. சில குறுந்தேசியவாதிகள் அங்கு சொல்லுமளவுக்கு இங்கே எதையும் செய்யும் நிலையில் விடுதலைப் புலிகள் இல்லை. குறுந்தேசிய வாய்ச்சவடால்கள் உண்மையிற் சிறு சம்பவங்களுக்கும் புலிச்சாயம் பூச அரசாங்கத்திற்கு உதவுகின்றன.

தம்மைத் தமிழ் மக்களின் பிரதிநிதிகள் என்போர் சர்வதேசக் குறுக்கீட்டைப் பற்றியும் அதிற் தமதும் புலம்பெயர் தமிழரதும் பங்கைப் பற்றியும் பேசும் வெற்றுக்கதைகட்குத் தமிழ், சிங்கள ஊடகங்கள் முக்கியம் தருகின்றன. அவை தமிழர் தரப்பில் வாக்குப்பெட்டிகளை நிரப்ப உதவும் அதேவேளை தென்னிலங்கையில் அரசாங்கத்தின் பேரினவாத விஸ்தரிப்புத் திட்டத்துக்கும் உதவித் தேசிய இனங்களின் ஒற்றுமைக்கான வாய்ப்புக்களைப் பலவீனப் படுத்துவன. குறைந்த பட்சம், தமிழ் மக்களின் நியாயமான கோரிக்கைகட்கு ஆதரவுதரக்கூடிய சிங்களவர்களைப் அந்நியப்படுத்தும் சொற்களையும் செயல்களையுமேனும் தவிர்ப்போமா?

நாட்டை மீண்டும் போர்ச்சூழலுட் தள்ளுவதன் மூலம் தன் ஆயுளை நீடிக்கமுயலும் சர்வாதிகார ஆட்சியையும் பேரினவாதத் தீயை வளர்ப்பதால் நன்மையடையும் சிங்கள-பவுத்த ஃபாசிசக் கும்பல்களையும் தோற்கடிக்கத், தேசிய இனங்களிடையே நம்பிக்கையும் நட்புறவும் தேவை. அதை வெல்லாமல் தமிழ் மக்களின் உரிமைகளை வெல்லுதல் வெறும் பகற்கனவே. தமிழ் மக்கள் இதனைத் தம் மனதில் ஆழப்பதிப்பது தகும்.

ஆசிரியர் குழு

விரக்தி அடையாதீர் சார்லி சப்லின்

நாம் வேகத்தை வளர்த்துள்ளோம் ஆனால் நம்மை உள்ளே அடைத்துள்ளோம்: பெருவளம் கொழிக்கும் இயந்திரங்கள் நம்மைப் போதாமையில் விட்டுள்ளன. நம்மை நமது அறிவு வெறுப்புடையோராக்கியுள்ளது, நமது கெட்டித்தனம் கடுமையானோராயும் இரக்கமற்றோராயும் ஆக்கியுள்ளது. மிக அதிகம் சிந்திக்கிறோம் மிகச் சிறிதே உணருகிறோம்.

இயந்திரங்களிலும் மேலாக நமக்குத் தேவையானது மனிதத்தன்மை, கெட்டித்தனத்தினும் மேலாக நமக்குத் தேவையானவை இரக்கமும் மென்மையும். இப் பண்புகளின்றி வாழ்க்கை வன்முறையானதாகும், யாவும் இழக்கப்பட்டுவிடும். ஆகாய விமானமும் வானொலியும் நம்மை நெருக்கமாக்கியுள்ளன. இக் கண்டுபிடிப்புக்களின் இயல்பே, மனிதனிடம் நற்பண்பைக் கேட்டலறுகிறது, நம் அனைவரதும் ஒற்றுமைக்காகச் சர்வதேசச் சகோதரத்துவத்தைக் கேட்டலறுகிறது. இப்போதும் எனது குரல் உலகின் கோடிக்கணக்கானோரை, அப்பாவினை மனிதர் வதைத்துச் சிறையிலிடும் ஒரு அமைப்பிற்குப் பலியாகி விரக்தியின் விளிம்பிலுள்ள ஆண்களையும் பெண்களையும் சிறு குழந்தைகளையும் எட்டுகிறது. நான் சொல்வதைக் கேட்கக்கூடியோருக்கு நான் சொல்கிறேன்: “விரக்தி அடையாதீர்”.

(நன்கறியப்பட்ட நகைச்சுவை நடிகரும் முற்போக்குச் சிந்தனையாளருமான சார்லி சப்லின் (Charlie Chaplin) தயாரித்து வழங்கிய மகா சர்வாதிகாரி (the Great Dictator) எனும் படத்திலிருந்து. இப் படம் ஹிற்றல் அதிகாரத்தின் உச்சத்திலிருந்தபோது தயாரிக்கப்பட்டது.)

காதலர் பாடல் இரண்டு

(1)

காசு காசு காசு
காசு காசு காசு

காசு வருமுன்னே நான்
மனிசனானேன்.
காசு வந்த பின்னே நான்
மிருகமானேன்.

காசு வருமுன்னே நான்
காதலிச்சேன்
காசு வந்த பின்னே மனம்
பேதலிச்சேன்.

வருமுன்னே நான்
காசு வந்த பின்னே மனம்
சிரிச்சுப் பேசினேன்.
காசு வந்த பின்பே நான்
இறுக்கிப் பேசுறேன்.

காசு வருமுன்னே நான்
ஒத்துழைச்சேன்
காசு வந்த பின்பே நான்
ஒதுங்கிக் கொள்கிறேன்.

ஒதுங்கிக் கொள்கிறேன் என்று
எதுக்குச் சொல்கிறேன்
பதுங்கிப் பாயும் மிருகமாகி
மாறிப் போனேனே!

ஈழத்து தேவன் பூதனார்

(2)
டேய் பொடியா டேய் பொடியா
என்னைப் பாரடா
எடி பெட்டை எடி பெட்டை
என்னைப் பாரடி

டேய் பொடியா டேய் பொடியா
என்னைக் காதலி
எடி பெட்டை எடி பெட்டை
என்னைக் காதலி
எடி பெட்டை எடி பெட்டை
டேய் பொடியா
எடி பெட்டை
டேய்
எடி

கேள்வி ஒண்டு கேக்கப் போறன்
பதிலைச் சொல்லடி
பதிலை இப்ப சொல்லித் தாறன்
கேள்வி கேளடா.

காதலுக்கு இடைஞ்சலார்
எண்டு சொல்லடி
மனிசர்தான் இடைஞ்சலானார்
மிருகமாகியே!

மனிசரேன் மிருகமானார்
எண்டு சொல்லடி
காசைக் கண்ட காரணத்தால்
மிருகமாகினார்.

மனிசர் எப்போ கடவுளாவார்
எண்டு சொல்லடி
சிரிச்சுப் பேசி மகிழும்போதே
எண்டு கொள்ளடா.

காதல் எப்போ கைகூடும்
எண்டு சொல்லடி
உழைச்ச பணத்தில் வாழும்போதே
எண்டு கொள்ளடா.

எங்களுக்கு எதிரி ஆர்
எண்டு சொல்லடி
சாதி பணம் ஆணவந்தான்
எண்டு கொள்ளடா.

சாதி பணம் ஆணவந்தான்
துலைவ தெப்போது?
பாதி சனம் ஆளவந்தால்
பாரன் அப்போது.

செவ்வாய்

ஸ்ரீலாக்கா பேரின்பகுமார்

உயர்ந்து பெருந்த ஆலமரங்களும் வேப்ப மரங்களும் சூழ்ந்திருந்தது. ஒவ்வொரு மரத்திற்கும் நூறு நூற்றம்பது வயது இருக்கும் போலும், மின்குமிழ் ஒளியில் ஒவ்வொரு மரத்தின் கீழும் என்னைப் போல் பலர் கட்டப்பட்டிருப்பது தெரிந்தது. கனத்த தலையை உயர்த்தி மேலே பார்த்தேன். நட்சத்திரங்களைக் காணவில்லை. நிலவு மட்டும், தனித்து மௌனித்து நின்றது. இரவு நேரத்தின் காற்றும், காற்றில் அசையும் மரக்கிளைகளும் கூட எனக்கு பயத்தை ஏற்படுத்தியது. சுற்றி நின்று வேடிக்கை பார்த்தவர்கள் எவரும் எங்களைக் காப்பாற்ற முயலவில்லை.

“...அப்பா..பாவமப்பா... அவிட்டு விடுங்கோ....” என்ற சிறுவனின் கைகளை பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு வெளியேறினார் பெரியவர் ஒருவர்.

இங்கு கொண்டுவந்து கட்டப்பட்டு பன்னிரண்டு மணித்தியாலமாகுது. எங்கட ஐயா இப்பிடிச் செய்வாரெண்டு நான் நினைக்கேல், அவர் என்னைப்பிடிச்சு கொடுத்ததை நினைக்க இதயம் வலிக்குது. நீண்ட நேரம் நின்றதால் காலும், முதுகுத் தண்டும் வலித்தது.

சுற்றி நின்று வேடிக்கை பார்த்தவர்கள், எங்களை காப்பாற்ற மாட்டார்கள் எனப்புறிய எங்களுக்கு முன்னே இருந்த கோயில் வாசலை நோக்கி, தலையினைக் குனிந்து, “கடவுளே... என்னைக் காப்பாத்து...” எனப் பெருங்குரலெடுத்து கத்தி அழுதேன். எனது அழுகை என்னோடு இணைந்து கட்டி வைத்திருந்த எல்லாருடைய உணர்வை உலுப்பியது போலும், மௌனமாக கவிழ்ந்திருந்த தலையின், கீழிருந்த நிலம் கண்ணீரில் நனைந்தது.

மனச்சோர்வும் உடற்சோர்வும் சேர்ந்து

என்னால் நிற்க முடியவில்லை. அங்கும், இங்கும் பார்த்து விட்டு மெல்ல இருக்க முயற்சித்தேன். கட்டப்பட்ட கயிறு தளர்ந்தது. அது கீழே இருக்கக் கூடியவாறு இறங்கியது. கீழே இருந்து கால்களை நீட்டினேன். பின் நீட்டிய கால்களை மடித்து அதன்மீது தலையினை வைத்துப் படுத்துக் கொண்டேன்.

பாவம் வெள்ளச்சி என்னைக் காணாமல் துடிக்கப்போகிறாள். ஐயா வீட்டிலை நாங்கள் ஐஞ்சு பேர். எனக்கு அறிவு தெரிஞ்சு காலத்திலிருந்து வெள்ளச்சிக்கு நானெண்டால் சரியான விருப்பம். ஐயா எதைக் குடுத்தாலும் எனக்கும் தருவாள். சின்னனில வெள்ளச்சி வடிவெண்டு சொல்லேலாது, தன்னைக் கவனிக்கமாட்டாள். எப்பவும் புழுதிக்கையும் தண்ணிக்கையும் படுத்திருப்பாள். எங்கட வீட்டுக்க பக்கத்தில பெரிய வயல் வெளி, வெள்ளச்சியும் நானும் அங்கதான். சின்னனில விளையாடுறது.

இப்ப அவள் நல்லா வளந்து பருவ மடைஞ்சிட்டாள். சொன்னா நம்ப மாட்டியள் வடிவெண்டால் அவள் தான் வடிவு. என்னை அடிக்கடி பாப்பாள். நான் “என்..? பாக்கிராய்...?” எண்டால் ஒண்டுமில்லையெண்டு தலையாட்டிப் போட்டு திரும்பிப் போடுவாள். என்ற ஆசை முழுதும் அவளிலதான். நான் முதலிலை அதைக் காட்டிக்கொள்ளேலை. அது வெள்ளச்சிக்கு சரியான கவலை. எனக்கு இரண்டு தங்கச்சிமார் அவைக்கு என்னிலை சரியான பற்று. அவை வெள்ளச்சி யையும், என்னையும் கன நாள் அவதானிச்சுப் போட்டு,

“அண்ணா.. வெள்ளச்சி... பாவமண்ணா... கதை... கதை..”

என இரண்டு பேரும் சொல்லிச்சினம். நானும் ஒருநாள் என்ற ஆசையைச் சொல்லிப்போட்டேன். அந்த நாள் எனக்கு நல்ல ஞாபகத்திலை இருக்கு. காலை ஐஞ்சு மணியிருக்கும் எழும்பின உடனே

பசிச்சுப் போச்சு. இருந்த முதல் நாள் உணவைச் சாப்பிட்டுக்கொண்டு எதேச்சையாக திரும்பிப் பார்த்தேன், வெள்ளச்சி படுத்திருந்த இடத்திலை இருந்து என்னைப்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். தைரியத்தை வரவழைச்சுக் கொண்டு அவளுக்கு பக்கத்திலை போனன். அவள் திடுக்கிட்டு எழும்பி நிண்டு சிறு நடுக்கத்தோட சுற்றும், முற்றும், பார்த்தாள். ஏன்ர தங்கச்சி இரண்டு பேரும் அம்மாக்கு பக்கத்தில நல்ல நித்திரையாய் படுத்திருந்தினம். அந்த சந்தர்ப்பத்தை சாதகமாகக் கொண்டு இன்னும் அவளுக்கு அருகில போனன். அவள் இதை எதிர்பாராமல் தலையைக் குனிஞ்சாள். நான் குனிந்த தலையின் காதோரமாக சென்று ஏன்ர விருப்பத்தைச் சொல்லிப் போட்டன். அவள் இதைக் கேட்டதும் கத்திப்போட்டாள். பக்கத்து அறையில நித்திரையில இருந்த ஐயா கள்ளன் வந்திட்டான் எண்டு தடியோடை ஓடி வந்திட்டார். நானும் வெள்ளச்சியும் ஒண்டும் நடக்காததைப்போல பேசாமல் இருந்திட்டம். ஐயா சுத்தி சுத்தி லைற் அடிச்சுப் பாத்திட்டு பேசாமல் போட்டார்.

அதுக்குப் பிறகு வெள்ளச்சிக்கு வலு புழுகம். அதால அவள் இன்னும் கூட வடிவா வந்திட்டாள். எனக்கும் அவளெண்டால் உயிர். எல்லோரும் சொல்லுற மாதிரி நானும் சொல்லுவன்.

“எல்லாப் பிறவியிலும் அவள் எனக்கு மனைவியாக வேண்டுமென்று.....”

ஐயா விட்டுக்குப் பக்கத்தில ஒரு சின்னப் பெடியன் இருக்கிறான். இவன் வேலியைப் பிச்சுப் போட்டு தலையை நீட்டி என்னோட நெடுகவும் கதைப்பான். அவன் வலு சுட்டி எனக்கும் அவனைப் போல ஒரு மகன் கிடைப்பானெண்டு வெள்ளச்சி நெடுகவும் சொல்லுவாள். அவளினர் விருப்பத்தைப் போல அவள் மூன்று மாதக் கர்ப்பமாக இருக்கிறாள்.

நான் ஏன்ர அம்மாவுக்கு ஒரேயொரு மகன் பாவம் அம்மா கொஞ்சநாளா உடம்புக்கு ஏலாது. எண்டாலும் என்னில சரியான கவனம். என்னை நெடுகவும் சாப்பிடச் சொல்லிக் கேப்பா. அம்மா வுக்கு துணையா நான் இருக்கணும்... “ம், ஆராவது சொல்லுங்கோ என்னை விடச் சொல்லி....” ஏன்ர மகன் பூமிக்கு வந்தாப் பிறகு நான் தான் முதலில பாக்கணும். இப்ப அது நிராசையாப் போடுமோ என்று பயமா இருக்கு...”

நான் கட்டியிருந்த கயிற்றை இழுத்துப் பாத்தன் முடியேல்ல. ஆனால் என்னால் அழமட்டும் தான் முடிஞ்சிது. என்னைப்போல கட்டி வைச்சிருக்கிருக்கிற எல்லாரிட்டையும் எவ்வளவு ஆசையி ருக்கும். என் பின் புறமாக

திரும்பி பாத்தன் என்னை விட வயதில் இளைய ஒருவன் இறுகிய கட்டோடு, தலையைக் கவிழ்த்து நின்றான். கறுப்பாக இருந்த தாலும் களையாக இருந்தான்

“தம்பி...தம்பி...” என்: இரகசிய அழைப்பை கேட்டு திரும்பிப் பார்த்தான். “என்னைண்ணை.....” இயலாமையோடு என்னைப் பார்த்தான்

“காலமைக்கிடையில் கயித்தை அவிட்டுப் போட்டு ஓடிப் போகணும்.....இல்லாட்டி சாக வேண்டியதுதான்.....”

“எங்கயண்ண ஒருறது.... சுத்தி வர நிக் கிறாங்கள்?”

“தம்பி நான் போகவேணும்.... நான் வாழவேணும்.....”

“அண்ணை இஞ்சையிருந்து தப்பி ஓடினாலும் இன்னொரு இடத்திலை பிடிபடுவம்... அங்கையும்... இதுதான்..சுதந்திரம் எங்களுக்கு மட்டுமில்லை.....”

“தம்பி வயித்துக் குழந்தையோட வெள்ளச்சி என்னைக் காணாமல்...அழுவாள்”

என்று கூறிய என்னால் அழாமல் இருக்க முடியவில்லை.

“அண்ணை அழாதையுங்கோ... நான் தனிச்சுத்தான் வளந்தனான். வீட்டை என்னை வெய்யிலும் மழையும் பாடாமல் வளத்தவை... அதை விட உங்களோடை கூட்டமாக வைச்சிருக்கிறது பிடிச்சிருக்கு.....”

“தம்பி உனக்கு தெரியாது.. அங்க பார்.. ஒரு தடியன்”

கிழக்குப் பக்கமாக கருங்கல் ஒன்றில் அமர்ந்திருந்த ஒருவனைக் காட்டினேன்.

“ஓம்..ஓம்...சொல்லுங்கோ அண்ணை....”

“அந்தாள் சொன்னது... காலமை எங்களை போடுறதெண்டு....”

சொன்ன என் குரல் நடுங்க ஆரம்பித்தது.

“உவங்கள் என்ன மனிசரே...?”

“தம்பி சுத்தம் போடாதை... என்னைப் பிடிச்சவன் இந்தப் பக்கம் வாறான்....”அந்த மனிதனோடு, வேறு ஆட்கள் சிலரும் எங்களுக்கு கிட்ட வந்து, என்னைக் காட்டி ஏதோ கதைத்தனர். அது புரியவில்லை. பிறகு அவை போட்டினம். அவை போனாப் பிறகு இளையவனுக்கும், ஏன்ர கவலை தொற்றி கொள்ள வந்த நேரத்திற்கு முதல் முதலாக அவனது கண்ணிலும் கண்ணீரைப் பாத்தன். மீண்டும் கயிற்றினை அவிழ்க்க முயற்சித்துக் கொண்டே வெள்ளச்சியிடம் நினைவுகளைச் செலுத்தினேன்.

வெள்ளச்சி, எப்பவும் எனக்குப் பக்கத்திலேயே இருப்பாள். அவள் கர்ப்பமான நாளிலை இருந்து ஏன்ர சாப்பாட்டையும், அவளுக்கு தெரியாமல்

சஞ்சிகை : கலைமுகம்
கலை இலக்கிய சமூகஇதழ் 57
பிரதம ஆசிரியர்: நீ.மரியசேவியர் அடிகள்
பொறுப்பாசிரியர்: கி, செல்வர் எமில்
வெளியீடு: திருமறைக் கலாமன்றம்.
238, பிரதான வீதி,
யாழ்ப்பாணம்
விலை: ரூபா 100/=

சஞ்சிகை; ஜீவந்தி
கலை இலக்கிய மாதசஞ்சிகை 2012 -இதழ் 67
பிரதம ஆசிரியர் : க, பரணீதரன்
பதிப்பாசிரியர்: கலாநிதி த.கலாமணி
விலை : ரூபா 80/=
வெளியீடு : கலைஅகம்
சாமணந்தறை ஆலடிப் பிள்ளையார் வீது
அல்வாய் வடமேற்கு
அல்வாய்

விட்டுக்கொடுத்து சந்தோசப்படுவன். அவளினர் சின்ன வயித் திலை என்ற மகனின் முகத்தை கற்பனை செய்து பாப்பன். அவன் என்னை மாதிரித்தான் இருப்பான்.

என்ற மகனை சுதந்திரமாக வளக்கணும், விரும்பின எல்லாத்தையும் குடுக்கணும் என்று அடிக்கடி நினைக்கிறான்.

நான் நேற்று பிடிபடேக்க அவள் பட்ட துயரத்தை நினைக்க நெஞ்சு வலிக்குது. வழமை போல வீட்டிலை இருந்தன். ஐயாவும், என்னைப் பிடிச்சுக் கொண்டு வந்தவங்களையும் தூரத்தில வரப்பாத்தன். ஐயா தூரநிண்டு கொண்டு என்னைக் காட்டினதையும் கண்டனான். அப்ப எனக்கு விளங்கேல்லை.

வந்தவையிலை, இரண்டு பேர் எங்கட வீட்டுக்கை வர, இரண்டு பேர் வெளியில நிண்டுச்சினம். எனக்கு என்ன நடக்குதுண்டு விளங்கேல்லை.

அம்மாவும், தங்கச்சியவையும் "விடுங்கோ... ஐயா... விடுங்கோ... ஐயா" என்று கத்தினவை. அவையள் விடேல்லை.

வெள்ளச்சி என்னைக் காப்பாத்துறத்துக்கு ஓடி வந்தவள் அவளால முடியாமல் சுவரோடை மோதி விழுந்திட்டாள். பாவம் வயித்திலை அடிபட்டுதோதெரியேல்லை.

பிடிச்சவங்களுக்கும் இரக்கமில்லை. என்னை மடக்கிப்பிடிச்சு இரண்டு கயித்தால கட்டி இழுத்துக் கொண்டு வந்தாங்கள். நான் அழ முடியாதவனாக வெள்ளச்சியைப் பாத்துக் கொண்டே வந்தன். அவளினர் முகத்தில மரண

வேதனையைப் பாத்தன். அவளின் கண்கள் என்னை திரும்பி ஓடி வா என்று கெஞ்சியது. அந்த கெஞ்சலுக்கு நான் என்ன பதில் சொல்லப் போறன்.

'ஐயா... ஏன் பிடிச்சுக் கொடுத்தவர்.. அவருக்கு நான் என்ன செய்தனான்... அவர் முதலில காட்டின அக்கறை இதுக்கோ..? நினைக்க கவலையாய் இருக்கு...' என்னை இழுத்துக் கொண்டு வரேக்க ஐயா எட்டியும் பாக்கேல்லை...?

ஆதவன் சிழக்கே உதயமாவதற்கு சுற்று முன், ஆலமரக்கிளைகளில் உறங்கிக் கொண்டிருந்த பட்சிகள் அரங்கேறப்போகும் கொலைக்களத்திற்கு அஞ்சியவை போன்று எழுந்து தூரப் பறந்தன. ஆங்காங்கே விடியற்காலலைக்கே உரிய ராகங்கள் கேட்க ஆரம்பித்தன. என் வீட்டில் என் குடும் பத்தாரொடு இருந்திருந்தால் இவற்றை ரசித்தி ருப்பேன். இந்த நேரத்தில, வீட்டில இருந்திருந்தால் எவ்வளவு சந்தோசமாக இருந்திருக்கும்.

மின்சார வெளிச்சத்தில் காலை நேரத்தை முழு மையாக உணர முடியாமல் இருந்தது. மின்சார குமிழ்களின் ஒளியில் கவரப்பட்ட பல்லாயிரம் பூச்சிகள் அங்குமிங்குமாக சுற்றின. அவற்றில பல மின்குமிழ்களுக்கு கீழ் மயங்கி, சோர்ந்து விழுந்தன. எங்கட மொழி இஞ்ச நிக்கிறவைக்கு தெரியாது. இல்லாட்டி நான் எப்பிடி வாழோணும் என்று நினைக்கிறதை சொல்லிப்போடுவன். அதை விளங்கி விட்டாலும் விடுவீனம்.

எங்களைச் சுற்றி ஆட்களின் நடமாட்டம் அதிகமாகியது. முன்னே இருந்த ஆலய மணி அடித்து, கோயில் பூசைகள் ஆரம்பிப்பது கேட்டது. அந்த மணியின் நாதம் ஏதோ விபர்தம் நடக்கப் போகின்றது என்பதை மனதிற்கு உணர்த்தியது. இருளை கலைத்த

மின்சார ஒளியில் கம்பங்களில் கட்டப்பட்டிருந்த தோழர்களின் முகங்களைப் பார்க்கிறேன். விடுதலையை யாசிக்கும் கண்களோடு நகர முடியாமல் துடித்தனர். எங்களைத்தவிர மற்றவர்கள் சந்தோசமாக இருந்தனர். எங்கும் பாட்டும் கும்மாளமுமாக இருந்தன.

“கடவுளே ...எங்களைக் காப்பாற்று.....”
மனமுருக வேண்டினேன்.

என் அவதானிப்பில், எங்களை நோக்கி இருவர் நீண்ட பளபளக்கும் வாளுடன் வருவது புலனாகின்றது. வாழேந்தியவன் வெண்ணிற ஆடையில் சாந்தமே உருவாகிய தோற்றத்தோடு இருந்தான்.

வந்தவர்களின் முதற் பார்வையில் என் பக்கத்தில் கட்டப்பட்டிருந்த சிறியவன் மீது விழுகிறது. அவனை, இழுத்து அவிழ்த்துச் சென்றனர். அவன் என்னை திரும்பி திரும்பி பார்த்து,

“அண்ணா.... என்னைக் காப்பாத்து...”

என வேண்டிக் கொண்டு முடிந்தவரை தப்ப முயன்றான். நான் அவனுக்கு உதவ முடியாமல் பார்த்தேன்.

சற்றுத்தள்ளிக் கொண்டு செல்லப்பட்டான். ஒருவன் அழுத்திப் பிடிக்க மற்றவன் வாளை உயர்த்தி கழுத்தில் இறக்கினான். அவனது உடல் இரத்தம் தெறிக்க தலை வேறு, உடல் வேறாக பிரிந்து நிலத்தில் வீழ்ந்தது. பிரிந்த உடல் சில கணம் துடித்து ஓய்கின்றது. வாழேந்தியவன் தன் வெண்ணிற ஆடையில் தெறித்த ரத்தத்தை சாதாரணமாக தட்டிக்கொள்கிறான். இதை சுற்றி வர நின்று ஒரு கூட்டம் வேடிக்கை பார்த்தது. நான் தூரத்தில் நின்ற மரத்தடியை எதேச்சையா பாத்தேன். ஒருத்தன் கைபேசியில் படம் எடுத்துக் கொண்டிருந்தான். நான் அவசரமாக பார்வையை திருப்பிக் கொண்டேன். இப்பிடியெண்டாலும் தகவல் வெளியாலை போகட்டுமெண்டு நினைச்சன்.

அடுத்து என் மரணம். உடல் நடுங்கியது. இதயம் பலமாக துடித்தது. என் இறுதி முயற்சியாக கயிற்றினை அறுக்க முயற்சித்தேன்.

“கடவுளே.... எனக்காக யாரையாவது பேசவை...”

என நான் வேண்டும் கணத்தில் வேறு இருவர் என்னைப்பிடித்தனர். என் இறுதிப்பயணம் முடிந்தவரை திமிறிப்பாத்தேன்.

‘ஐயா என்னை விடுங்கோ... எனக்கு மகன் பிறக்கப் போகிறான்.... ஐயா என்னை காட்டிலையெண்டாலும் விடுங்கோ... உயிர் வாழுறன்... உங்களைக் கும்பிட்டுக் கேக்கிறன்...’

என்முகத்தை ஒரு கணம் பார்த்தவர்கள்

இன்னும் அழுத்தமாக இழுத்தனர். நான் அவர்களின் கால்களில் மண்டியிட்டேன். அவர்களிடம் எந்தச்சலனமும் இருக்கவில்லை. இறுகிப்போன முகத்தோடு என்னை நோக்கி வாள் உயர்ந்தது. கண்ணை உயர்த்திப் பார்க்கிறேன் என் கழுத்தை நோக்கி வாள் இறங்குகின்றது. கண்களை மூடிக் கொண்டேன்.

‘வெள்ள்சி நான் போறன் என்ற பிள்ளையை வடிவாப்பார்.....’

என் உடல் தலைவேறு, உடல் வேறாக விழுந்தது. என் உயிர் வானில் எழுகின்றது.

“தம்பி.... இந்த ஆடு ஆற...?”

“எங்கடை அண்ணை...”

‘கோயில் காச... கட்டிப் போட்டியளே...?’

“ஓம் ...இஞ்ச ஐநூறு ரூபாய் கட்டின நிசீற் பாருங்கோ...?”

“சரி..”

அவர் அந்த இடத்தை விட்டு நகர, என் உடலைச் சுற்றி பலர் கூடுகின்றனர். எனது உயிற்ற உடலில் தலையும், உடலும் இணைக்கப்பட்டு ஏலம் கூறப்படுகின்றது. என்னைப் பிடித்தவர் நாற்பதாயிரம் சொல்ல, சுற்றி நின்றவரில் ஒருவர் நாற்பத்தைந்து என்று சொல்ல நாற்பத்தைந்து ஒரு தடவை... நாற்பத்தைந்து இரண்டு தடவை..., என ஏலத்தொகை கூட்டிச் சென்று அறுபதாயிரத்தில் நின்று. ஆலமரத்தில் கட்டியிருந்த ஒலி பெருக்கியில் ‘பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டியழுதிட பாற்கடல் ஈந்தபிரான்....’ எனும் திருவாசகப் பாடல் ஒலித்தது. நான் கடவுளிடத்தான் போறெனண்டு நினைக்கிறன். அங்கபோய் கேக்கிறன். ஏன் என்னை காப்பாத்தேலையெண்டு?

ஆ..எனக்கு இப்பதான் ஒண்டு ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. என்னை இஞ்ச கொண்டு வரேக்க கழுத்தில பெரிய பதக்கமும் மாலையும் போட்டு உழவு இயந்திரத்தில் ஏத்தி, வெடியளும் கொழுத்தி கொண்டாட்டமாக கொண்டு வந்தவை. அப்ப இப்பிடி நடக்குமெண்டு எனக்கு தெரியாது. அதைவிட ஆராவது என்னை அவிட்டு விட்டிருக்கலாம்.

நான் உங்களிட்டை ஒண்டு சொல்லுறன். உயிரை எடுக்க எங்களை வளக்காதையுங்கோ. நாங்களும் பாவம்.

இயல்பான மேதை என ஒன்றுக் கிடையாது.
நான் என்னுடைய முயற்சியை வேலையுள் இடுகிறேன்
மற்றவர்கள் கேப்பி குடிப்பதில் இடுகிறார்கள். - லுஷன்

அடிமைச் சமுதாயத் தோற்றமும் சுரண்டலின் ஆரம்பமும்

ஞா. சிறிமனோகரன்

பைபிளின் கூற்றுப்படி கடவுள் முதல் நாளில் ஒளியையும், இரண்டாம் நாள் வானத்தையும். மூன்றாம் நாள் நிலத்தையும் தாவரங்களையும் படைத்தார். நான்காம் நாள் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்களை உருவாக்கினார். ஐந்தாம் நாளில் பறவைகளையும், மீன்களையும் உருவாக்கினார். ஆறாவது நாள் மிருகங்களையும், மனிதரையும் படைத்தார். ஏழாவது நாள் ஓய்வெடுத்துக் கொண்டாராம்.

கடவுள் களைப்படைந்த நிலையில் ஆறாம் நாளில் மனிதனைப் படைத்ததாக அமெரிக்க எழுத்தாளர் மார்க் ருவன் கிண்டலாகக் கூறியிருந்தார்.

கி.பி. 1650ல் பேராயர் ஜேம்ஸ் உஷர் கடவுள் ஆதாமையும் ஏவாளையும் கி.மு. 4004ம் ஆண்டில் படைத்ததாக கணிப்பிட்டிருந்தார்.

எவ்வாறாயினும் தற்கால மனிதன் ஆகக் கிட்டிய காலமெனில் சுமார் 15000 வருடங்களுக்கு முன் தோற்றம் பெற்றிருக்கலாம் என விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர்.

மனிதக் குரங்கிலிருந்து தற்கால மனிதன் உருவெடுப்பதில் உழைப்பு பெரும் பங்காற்றியது. பிரடெரிக் ஏங்கெல்ஸ் இந்தப் பரிணாம வளர்ச்சியில் உழைப்பு ஆற்றிய பங்கு பற்றிய அவரது நூல் ஒன்றில் குறிப்பிட்டிருந்தார். முன்னக் கால்களை உணவைப் பெற்றுக்கொள்வ தற்காக கைகளாகப் பயன்படுத்தியதன் நீண்ட கால பெறுபேறே தற்கால மனிதனின் தோற்றம்.

மோசஸ் என்பவன் எகிப்திலிருந்து அடிமைகளை மீட்டுவந்ததாக யூத மதத்தவர்கள் கூறுகின்றனர். அதேசமயம் கடவுளால் மோச சுக்கு சினாய் மலையில் உபதேசிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் பத்துக் கட்டளை ஒன்றில் "அடுத்தவனிடமுள்ள அடிமைகள் மீது ஆசை கொள்ளலாகாது" எனப்படுகிறது. இதன் மூலம் அக்காலகட்டத்தில் அடிமைச் சமூகம் நிலவியது புலனாகிறது. ஒருகாலத்தில் இங்கிலாந்தின் தேவாலயத்தில் (CHURCH OF ENGLAND) அடிமைகள் இருந்தனர் என்பதை குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

முதன் முறையாக மனிதச் சுரண்டலுக்கு வழிவகுத்த அடிமைச் சமுதாயம் எப்போது உருவானதென்பதை நாம் அவதானிப்போம்..

சமூகத்தில் உற்பத்திச் சக்திகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களுக்கு இசைய மனிதரின் உற்பத்தி உறவுகளும் அவர்களது பொருளாதார உறவு களும் மாறுகின்றன. வரலாற்றில் ஐந்து விதமான சமுதாயங்கள் தோற்றம் பெற்றன. அவைகம்பூன், அடிமை, நிலமானிய, முதலாளிய, சோஷலிச சமுதாயங்கள் என்பனவாகும்.

ஆதிகால கம்பூன் சமூகத்தில் வர்க்கங்கள் இருக்கவில்லை. அது வர்க்கமற்ற சமுதாயம். அங்கு சுரண்டுவரோ சுரண்டப்படுவாரோ இருக்கவில்லை. அப்போதைய மனிதன் தன் உயிர் வாழ்வுக்குத் தேவையான உணவை மட்டும் பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. அதனாலேயே குலக் குழுக்களுக்கிடையிலான போர்களில் எவரும் சிறைப்படிக்கப்படவில்லை. சண்டையிற் தோற்றோரின் தலைகள் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டன. சிறைப்பிடித்துவைத்திருந்தால் அவர்களுக்கு உணவு கொடுத்தாக வேண்டும். அன்றைய காலகட்டத்தில் அது சாத்தியமாய் இருக்கவில்லை.

உற்பத்திக் கருவிகள் உயர்ந்த ஒரு மட்டத்திற்கு விருத்தியடைந்த நிலையில் மனித னால் முதன்முறையாக, உபரியாக, அதாவது தனது தேவைக்கு அதிகமான உணவை உற்பத்தி செய்ய முடியுமாயிற்று.

இப்போது சண்டையிற் தோல்வியடைந்த வர்களை கொல்லவேண்டிய தேவை இருக்க வில்லை. தோல்வியுற்றவர்களைச் சிறைப்படுத்தி அவர்களை அடிமைகளாக்கி அவர்களிடமிருந்து வேலை வாங்கினர். இது அடிமைச் சமுதாயம் தோற்றம் பெறுவதற்கு வழிவகுத்தது. சமுதாயத்தில் சுரண்டல் முதன்முறையாகத் தோற்றம் பெற்றது.

1450இலிருந்து 1900வரை ஆபிரிக்காவிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட அடிமைகளின் மொத்த எண்ணிக்கை ஒரு கோடி பத்து இலட்சமேன மிகமோசமான மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பொதுசன நூலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

முறையில் அடிமைகள் கப்பல்களில் ஏற்றப் பட்டனர். அவர்களால் எழுந்து இருப்பதற்குத் தானும் இடவசதி இருக்கவில்லை.

அபூர்வமான சந்தர்ப்பங்களில் காற்றுப்படு வதற்காக அடிமைகள் மேற் தளத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டனர். அடிமைகள் பெரும்பாலும் அமெரிக்காவுக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டனர். அத்லாந்திக் கடலூடாக கடற்பயணம் மேற்கொண்டு அமெரிக்காவை சென்றடைய பலவாரங்கள் செல்லும். இறுதியாக அமெரிக்காவை கப்பல்கள் சென்றடையும் போது பலர் இறந்திருந்தனர். கொண்டு செல்லப்பட்ட அடிமைகள் அமெரிக்க அடிமைச்சந்தையில் ஏலம் விடப்பட்டனர்.

18ம் நூற்றாண்டில் வருடந்தோறும் 85000 அடிமைகள் பிரித்தானியக் கப்பல்களில் ஏற்றிச் செல்லப்பட்டதாக பதிவுகள் கூறுகின்றன. 1771 ம் ஆண்டைய பதிவுகளின்படி இலண்டனில் இருந்து

58 அடிமைக் கப்பல்கள் புறப்பட்டன. 25 கப்பல்கள் பிறிஸ்ரலில் இருந்தும் 107 கப்பல்கள் லிவர்பூவிலிருந்து சென்றன.

பல்வேறு இடங்களில் அடிமைகள் கிளர்ச்சி செய்தனர். இவற்றுள் பிரசித்தமானது ஸ்பார்டக் கஸ் தலைமையிலான கிளர்ச்சியாகும்.

1807ம் ஆண்டிலேயே பிருத்தானியப் பாராளுமன்றம் அடிமை வியாபாரத்தை சட்டவிரோதம் எனப் பிரகடனம் செய்தது. 1808ம் ஆண்டில் அமெரிக்காவும் இந்த வர்த்தகத்தை சட்டவிரோதமாக்கியது. எவ்வாறாயினும் அடிமை முறைக்கு அச்சமயம் முடிவு கட்டப்படவில்லை. இரகசியமான முறையில் இந்த அடிமை வியாபாரம் தொடர்ந்தது. 1815ல் பிரான்சும் தொடர்ந்தது. 1815ல் பிரான்சும் அடிமை வர்த்தகத்தை தடை செய்தது.

முத்தைய புண்ணிய புலி

பழைய பௌத்தம் பழையதே
போதனைகள் வீணானதே!

உயிரினங்கள் யாவுமே
அதில் கூறியிருப்பது போல்
அல்லலுறாமலிரல் தேவையில்லை!

துறவி, வைத்தியன், ஆசிரியன், விவசாயி, கூலியென
ஆடையுடுத்தி வேறுபாடு கொண்டாலும்
பலிக்குப் பலி கொள்வதில் - அயலவர்
குருதி குடிப்பதில் யாவரும் நிகரே!

பலிகொள்வோர்தமைப் பாதுகாத்து, வாழ்த்தும்
விஹாரை வடிவ வியாபார ஸ்தலங்களுக்கு
அடுத்த புத்தன் வரும்வரை
குருட்டு பக்தி சகிதமே இருக்கும்
இந்தக் குலம்

சிங்கள மொழிமூலம் : மகேஸ் முனசிங்க
தமிழில் : மாக்ஸ் பிரபாகர்

மறப்பதற்கு அழைப்பு : சில குறிப்புகள்

மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளை முன்னிறுத்தி ஒரு வரைபு

தெ.ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ

எந்தவொரு படைப்பும் வாசகனை, உள்ளிருந்து வாசிப்பவனாக - பார்வையாளனிலிருந்து பங்கேற்பாளனாக மாற்றிவிடும் நிலையில் - அவனைத் தனக்குள் இழுக்கும் மாயத்தைச் செய்துவிடும். அவ்வாறு நிகழ்கின்ற போது, எவ்விதத் தடையுமின்றிப் படைப்பாளியின் பயணத்தோடு இணைந்து பயணிக்க வாசகனுக்கு முடிகின்றது. அவ்வாறான அலாதியான பயணங்கள் எல்லாப் படைப்புக்களுக்கும் நிகழ்வதில்லை. அவ்வாறு வாய்க்கின்ற பயணம் பல புதிய திசைவழிகளைத் திறந்துவிடும், புதிய சிந்தனைகளைக் கிளறிவிடும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு மனநிறைவைத் தரும். வாசகராக நாம் வேண்டுவது அதையே.

அவ்வாறான ஒரு அனுபவத்தை தரக்கூடிய ஒரு படைப்பாக சி. சிவசேகரம் அவர்கள் மொழிபெயர்த்த கவிதைகளின் தொகுப்பான 'மறப்பதற்கு அழைப்பு' என்ற தொகுதியைச் சொல்வேன். சுயமோகப்புலம் பல்களும், முதுகு சொறிதல்களும், மேதாவித்தமனான சொல்லாடல்களும், மொழி விளையாட்டுக்களும், பிரமுகத்தனமும் கவிந்துள்ள சமகால ஈழக் கவிதைச் சூழலில் இந்தத் தொகுதிக்கு ஒரு மீள் அறிமுகம் அவசியமாகிறது. பல கவிதைத் தொகுதிகள் தரத் தவறும், அல்லது மறுக்கும் ஒரு அனுபவத்தை, உலகப் பார்வையை, சமூக அக்கறையை முன்னிறுத்தும் கவிதைகளை, இந்நூல், உணர்வுகளின் சாத்தியங்களோடு தாங்கி வருகிறது.

கவிதைகளை தமிழில் ஏன் மொழிபெயர்க்க வேண்டும் என்று கேட்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். பிற மொழிக் கவிதைகள் எமது சூழலுக்குப் பொருந்திவரா, எனவே மொழிபெயர்ப்புத் தேவையற்றது என்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். இலக்கியப் படைப்புக்களை மொழிபெயர்ப்பதைப் பயன்ற செயற்பாடாகக் கருதுபவர்கள் எம் மத்தியில் வாழத்தான் செய்கிறார்கள்.

தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்தலைக் கங்கணம் கட்டிக்கொண்டு எதிர்க்கும் பலர், கவிதைகள் தமிழிலிலிருந்து ஆங்கிலத்துக்குக் மொழிபெயர்க்கப்படும் போது, தங்களின் கவிதைகளும் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என எதிர்பார்க்கிறார்கள். அது அவர்களின் அறமும் அங்கீகாரத்துக்கான ஆவலின் வெளிப்பாடுமாகும். ஆனால் இலத்தீன் அமெரிக்க, ஆபிரிக்கக் கவிதைகள் விளங்குவதில்லை என்றும் கவிதை எழுதத் தெரியாமையாலே தான் மொழிபெயர்ப்புகள் செய்யப்படுகிறது என்ற கண்டுபிடிப்புக்களையும் இவர்கள் செய்யத் தவறுவதில்லை. இவர்கள்

நினைப்பது போல மொழிபெயர்ப்பு இலகுவானதல்ல. குறிப்பாகக், கவிதை மொழிபெயர்ப்புகள் சிக்கலானவை. நல்ல கவிதை மொழிபெயர்ப்புகள் புதிய உவமைகளையும் புதிய உவமான உவமையங்களையும் வர்ணனைகளையும் புதிய சிந்தனைகளையும் கொண்டுவருகின்றன. அதன்மூலம் பெறும் மொழியின் இலக்கியத்திற்குப் புதிய சாத்தியங்கள் கிட்டுகின்றன.

மொழிபெயர்ப்புப் பற்றிச் சிறிது சொல்ல விரும்புகிறேன். அது கவிதை மொழிபெயர்ப்பின் சிக்கலை ஓரளவு தெளிவுபடுத்தலாம். மொழிபெயர்ப்புக்கு எளிமை, தெளிவு, விளக்கம், தன்வயமாகக் கல், உயிரோட்டம் என்பன முக்கியமானவை. ஒருமொழிக் கருத்தினை மற்றொரு மொழி பேசுவோருக்கு அறிமுகப்படுத்துகையில் எளிமை மிக வேண்டப்படுகிறது. மூலப் படைப்பின் அழகு சிதையாவண்ணம், வாசகனுக்கு இயல்பான நடையில், இது ஒரு மொழிபெயர்ப்பு என்று தோன்றாதவகையில், எளிய இனிய சொற்களால் மொழிபெயர்க்கும் போது எளிமை இயல்பாகவே அமைந்துவிடுகிறது.

"நல்ல மொழிபெயர்ப்புகள் நம் காலத்தின் முக்கிய தேவைகளில் ஒன்றாகும்" என்பார் ஜோர்ஜ் லூக்காஷ். மூலமொழிக் கருத்துக்கு மிக நெருங்கிய இணையினை மாற்று மொழியிலும் ஆக்கித் தரும் மொழிபெயர்ப்பே உயிரோட்டமுள்ள மொழிபெயர்ப்பாகும். இதில் பொருள் முதன்மை பெறும்.

பொதுவாக மொழிபெயர்ப்பு முறை சார்ந்து மொழிபெயர்ப்பை ஆறு வகைகளாகப் பகுப்பர்:

- (1) சொல்லுக்குச் சொல் பெயர்த்தல் (literal and metaphor translation)
- (2) விரிவாக்க மொழிபெயர்ப்பு (amplification)
- (3) நெருங்கிய/திருத்தமான மொழிபெயர்ப்பு (close/accurate translation)
- (4) சுருக்கம் (paraphrasing or abridgement)
- (5) தழுவுல் (adaptation)
- (6) மொழிபெயர்ப்புப் புத்தாக்கம் (transcreation)

கவிதை மொழிபெயர்ப்பை மேற்சொன்ன ஆறில் ஏதாவதொன்றில் அடக்க முடியாது. கவிதை மொழிபெயர்ப்பு ஒரு மனோரதிய உளநிலை சார்ந்த

நூலின் பெயர்: ஒருபெருந்துயரும்
இலையுதிர் காலமும்
(கவிதைகள்)

ஆசிரியர்: கு. றஜீபன்

வெளியீடு: காலச்சுவடு பதிப்பக
வெளியீடு -522

பக்கம் : 64

விலை: ரூபா60/=(இந்தியா)

கவித்துவத்தையும் இரசனையையும் வேண்டுவன. அல்லாதபோது, கவிதை மொழிபெயர்ப்புகள் தட்டையானவையாக அமையலாம். அதனாலே நல்ல மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகளை வாசிக்கும் போது அதன் பின்னால் உள்ள உழைப்பை நாம் காணவேண்டும். என்னளவில், கவிதையொன்றை மொழிபெயர்ப்பது கவிதையொன்றை எழுதுவதிலும் கடினமானதென்பேன்.

மொழிபெயர்ப்பு என்பது தேவை கருதிச் செய்யப்படுவது. அதன் பயன் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட படைப்பின் சமூகப் பெறுமானத்தின் பாற்பட்டது. காலப் பொருத்தமும் சமூகப் பயனுமே ஒரு படைப்பின் தேவையை அளவிடுவன. 'மறப்பதற்கு அழைப்பு' தொகுதியில் உள்ள கவிதைகளின் சமூகப் பெறுமானமும் அவற்றின் இயங்குதளமும் தமிழ் இலக்கியச் சூழலின் சில இடைவெளிகளை நிர்ந்புவதோடு ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகள் செல்ல வேண்டிய சில புதிய திசைகளையும் கோட்டுக் காட்டுகின்றன.

மொழியாலும் வடிவத்தாலும், மொழிபெயர்ப்பு என்று உணரமுடியாதவாறு கவிதைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளமை அவற்றின் பெரிய பலம். அவை வாழ்வியலைப் பேசுகின்றன. உலகின் வெவ்வேறு மூலைகளில் உள்ளவர்கள் எல்லோருமே ஒரேவிதமான சிக்கல்களையும் சவால்களையும் எதிர்ப்புகளையும் அவமதிப்புகளையும் துன்பத்தையும் எதிர்நோக்குவதை இக் கவிதைகளினூடு காண முடியும். வெவ்வேறு மொழிகளும் நிறங்களும் இனங்களும் தேசங்களும் கண்டங்களும் தரைத்தோற்றங்களும், தட்பவெப்பநிலைகளும் எதையும் மாற்றிவிடவில்லை.

நூலிற் பல நாட்டுக் கவிதைகள் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு இருப்பதால், அது ஒரு உலகப் பார்வையையும், உலகக் கவிதைகள் தொடர்பான ஒரு வெட்டுமுகத் தோற்றத்தைத் தருகிறது. நிக்கரஹுவாவின் போராளிக் கவிஞர்கள், அவுஸ்திரேலிய பழங்குடிக் கவிஞர்கள், அமெரிக்கப் பெண் கவிஞர்கள், யூகோஸ்லாவிய, செக்கோஸ்லாவிய கவிஞர்கள், ஆபிரிக்கக் கவிஞர்கள், மஹ்மூட் டர்விஷ், BERTOLT BRECHT, ஹோலே மரியா ஸிலோன், ஓக்Tாவியோ பாZ எனப் பல தேசங்களில், பல தளங்களில் உள்ளவர்களது கவிதைகள் தொகுதியில் உள்ளன. புதிய

வாசகனொருவனுக்கு உலகக் கவிதைகள் பற்றிய நல்லதொரு அறிமுகமாக 'மறப்பதற்கு அழைப்பு' தொகுதி உள்ளது.

புகழ் பெற்ற ஜேர்மன் கவிஞரும் நாடகாசிரியருமாகிய BERTOLT BRECHT-ஹெஹ்றின் (Bertolt Brecht) "விமர்சனக் கண்ணோட்டம் பற்றி" என்ற தலைப்பிலான கவிதை இப்படிச் சொல்கிறது:

விமர்சனக் கண்ணோட்டம்
சிலருக்கு பயனற்றாய்த் தெரிகிறது
ஏனென்றால்
அவர்களது விமர்சனத்தை
அரசு அசட்டை செய்கிறது
இங்கே பயனற்ற கண்ணோட்டம்
பலவீனமான கண்ணோட்டமே
விமர்சனங்களை ஆயுதபாணியாக்கினால்
அது அரசுகளை அழித்தொழிக்கும்

ஆற்றுக்கு அணை கட்டல்
கனி மரத்தில் ஒட்டு வைத்தல்
ஒருவருக்கு கற்பித்தல்
அரசை மாற்றியமைத்தல்
இவையெல்லாம்
ஆக்கமான விமர்சனத்திற்கு உதாரணங்கள்
அதேவேளை

கலைக்குரிய உதாரணங்கள்
BRECHT-ஹெஹ் விமர்சனத்தை இவ்வாறு நோக்கி, "உலகை ஆராய்வது அதை மாற்றுதற்கே" என்பது போல, விமர்சனம் எவ்வாறு ஒரே சமயத்தில் ஒரு சமூகக் கருவியும் இலக்கியக் கருவியுமாகும் என்பதை அழகாகச் சொல்கிறார். இத் தருணத்தில் நாங்கள் வாழும் சூழலையும் எங்கள் சமூகத்தையும் நினைக்காமல் இருக்க முடிவதில்லை.

ஒவ்வொருவரும் இந்த உலக வாழ்க்கை தரும் இன்ப துன்பங்களைச் சந்தித்தே ஆக வேண்டும்.

தப்பித்தல் இயலாதது. ஆனாற் பலர் தப்பித்தல் மனோநிலையிலே இருக்கிறோம். எனவே எதிலும் முழுமையைத் தேடுதல் அரிதாகவே உள்ளது. ஒரு படைப்பை முழுமையாகப் புரிந்து கொண்டு, சாராம்சமாக என்ன இருக்கிறது எனப் பார்ப்பதுதான் முழுமையான மனிதனின் அடையாளம். அதை விடுத்துக் கேள்விச்செவியர்களாகவும் மேம்போக்கான நோக்கில் கருத்துரைப்பவர்களாகவும் பலர் - குறிப்பாகப் படைப்பாளிகள் எனப்படுபவர்கள் - உள்ளனர். தங்கள் பிரமுகத்தனத்தால் அவ்வாறு காலந்தள்ளி அவர்கட்கு முடிக்கிறது. தமிழர்களின் பொதுப்புத்தி இப்படிப் பழக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப் பழக்கம் ஆபத்தானது. இவ்வாபத்தை எதிர்கொண்டு தமிழரின் பொதுப்புத்தியைத் திருப்பும் வரிகளை எழுதும் படைப்பாளிகளே நிகழ் காலத்தின் படைப்பாளிகளாக இருப்பார்கள்.

இன்றைய சில கவிஞர்களை பற்றிச் சிந்தித்தால் மனதில் அச்சம் குடிகொள்கிறது. பிறரின் கவிதைகளையோ கவிதைத்தொகுதிகளையோ தாம் வாசிப்பதில்லை என்று பெருமையாகச் சொல்லிக் கொள்பவர்களும் ஒரு கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டதன் மூலம் பிரமுகராகி வாசிப்பையும் கவிதை எழுவதையும் தொலைத்தவர்களும் அங்கீகாரத்துக்கான அவாவில் காத்துக் கிடப்பவர்கட்கும் தரமான கவிதைத் தமிழாக்கத் தொகுதிகள் பெரிய சங்கடத்தைக் கொடுக்கின்றன. அதனால் அவ்வகையான தொகுதிகள் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைகளின் தரத்தையும் திசைவழியையும் தீர்மானிப்பதில் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன. 'தரமற்றவை' என்ற ஒற்றைவரிப் புறந்தள்ளலுக்கு அவை ஆளாவதில்லை. அது அவற்றின் முக்கிய சமூகப் பெறுமதியுமாகும்.

இதைச் சொல்லுகிற போது தொகுதியில் உள்ள எரிஷ் Fறீடன் (Erich Fried) இரு கவிதைகள் நினைவுட்டல் தகும். 'அச்சங்களும் மிச்சங்களும்' என்ற கவிதை இப்படி வருகிறது:

தான் அஞ்சுவதாக

உன்னிடஞ் சொல்பவனைப் பற்றி

ஐயுறாதே

தன்னிடம் ஐயங்களே இல்லையென

உன்னிடஞ் சொல்பவனைப் பற்றி

அஞ்ச

இக்கவிதையை வாசித்த போது நான் முன்சொன்ன இன்றைய கவிஞர்களை நினைக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

மற்றைய கவிதை, 'எதிரியை நேசித்ததற்கான அடிப்படை' என்ற தலைப்பிலானது:

என் நண்பர்களது

மந்த புத்தி

என்னை அயரவைத்த பின்என் எதிரிகளது

கபடம்

சில சமயம்

எனக்குப்

புதிய வலிமையைத் தருகிறது

கவிதை சிறிதாயினும் அது சொல்லுகிற செய்தி

வலியது. நமது அன்றாட வாழ்க்கையே அப்படித்தானே இருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் வெறுமனே மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைகள் என்றும் எமக்குப் பொருந்தாதவை என்றும் ஒதுக்கிவிட முடியுமா?

கவனிக்கப்படாத கணங்களைக் கவிதைச் சித்திரங்களாக்கித் தருவதில் ஒரு கவித்துவ அடையாளம் இருக்கின்றது. இத் தொகுப்பில் இடம் பெற்றுள்ள பல கவிஞர்கள் அதைச் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நம்பும் வழியே தம் கவிதைகளினூடு வாசிப்பவர்களின் மனதிலும் முறுவல்களையும் வியப்புக்களையும் இயலாமையையும் ஏக்கங்களையும் உண்டாக்கிச் செல்கிறார்கள். எழுதுபவனுக்கு அத்தகைய நம்பிக்கைகள் இல்லையென்றால் எதையும் எழுதுதல் சாத்தியமில்லை. அவர்களது நம்பிக்கைகளை நிறைவேற்றும் சாத்தியப்பாடுகள் அவர்களது கவிதைகளுக்குள் இருக்கின்றன என்பதை இக் கவிதைகள் வழி தரிசிக்க முடிகிறது.

மனிதர் ஒவ்வொருவரும் நிகழ்காலத்தில் என்னவாக இருக்க நோக்கிறதோ அதைப் பெரும்பாலும் சாபமாகவோ அன்றி வரமாகவோ கருதும் மனநிலையோடு இருக்கிறார்கள். வரமாக நினைக்கும்போது முறுவல்களையும், சாபமாகக் கொள்ளும் போது கையறுநிலையையும் வெளிப்படுத்தும் பொது இயல்பு கொண்ட படைப்பு மனநிலை அது. இதையே 'குறி தவறாத விளையாட்டுப் பொருள்' என்ற கவிதை சொல்கிறது. வியட்னாமியக் கிராமங்களின் மீது குண்டுகளை வீசிய அமெரிக்கா சில வாரங்களின் பின் குழந்தைகளுக்கு விளையாட்டுப் பொருட்களை வீசிய நிகழ்வை குறிப்பதான இக்கவிதை:

குழந்தைகளின் பண்டிகைக்காக

குண்டுக்குப் பதிலாக

விளையாட்டுப் பொருட்களை வீசுவது

அது

நல்ல தாக்கத்தை

ஏற்படுத்தும் என்கிறார்கள்

சந்தைப்படுத்தற் துறை ஆய்வாளர்கள்

முழு உலகின் மீதும்

அது ஒரு

மாபெருந் தாக்கத்தை

ஏற்படுத்தியது

விமானம் மட்டும்

இரண்டு கிழமைகள் முன்னம்

விளையாட்டுப் பொருட்களையும்

இப்போது குண்டுகளையும் வீசியிருப்பின்

உங்கள் கருணையின் பயனாக

என் குழந்தைகள் இருவருக்கும்

அந்த இரண்டு கிழமைக்கும்

விளையாட ஏதாவது இருந்திருக்கும்

இந்தக் கவிதை தருகின்ற வலியை உணராமல் இருப்பது கடினம். குண்டுவீச்சு எங்கள் தேசத்திற்குப் புதிதில்லை. மொழிபெயர்ப்பு என்ற நினைவே இல்லாமல் இக் கவிதையை வாசித்து முடிக்கின்றபோது எழும் சோகமும், கோபமும், விரக்தியும் மொழிபெயர்ப்புக்குக் கிடைத்த வெற்றி எனலாம்.

கவிதை மிக வலியதொரு ஆயுதம் என்பதை நோபல் பரிசுபெற்ற எழுத்தாளர் குண்டர் கிராஸ் "என்ன சொல்லப்பட்டிருக்க வேண்டும்" என்ற தலைப்பில் அண்மையில் எழுதிய கவிதைபொன்றக்கு வந்த எதிர்வினைகளும் அவதூறுகளும் எடுத்துக்காட்டின.

இன்றைய நவீன கவிதைகளின் வடிவம், உள்ளடக்கம், பேசுபொருள் போன்றவை இவ்வகையான கவிதை மொழிபெயர்ப்புகளின் தாக்கத்தால் வீரியம் பெற்றிருக்கின்றன. இந்த மொழிபெயர்ப்புக்களின் வடிவங்களைப் பல தமிழ்க் கவிதைகள் உள்வாங்கி இருப்பதை அவதானிக்க முடிகிறது. இவ்வகையில், தமிழிற் புதிய வடிவங்களில் கவிதைகள் வருவதற்கு அவை வழிகோலாகின்றன.

மொழிபெயர்ப்பில் ஒரு மண்ணின் பண்பாட்டு உறவுகள் எவ்வாறு இன்னொரு மண்ணோடு உறவு கொண்டு அதன் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் மொழியாக மாறுகிறது என்பதை உணரலாம். இது ஒடுக்கப்படுவோர் உலகின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் வெவ்வேறு முறைகளில் ஒடுக்கப்பட்டாலும் இதிலுள்ள கவிதைகள் உலகெங்கும் உள்ள ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் ஒருமித்த குரலாக ஒலிக்கிறது.

அதேவேளை, இன்றைய ஏகாதிபத்தியச் சூழலில் நமது மொழியில் நிறைய எழுதுவதற்கான காரணங்கள் அதிகரித்திருக்கின்றன. இன்றைய ஏகாதிபத்திய நெருக்குவாரங்களும் கண்காணிப்புகளும் வணிக நிர்வாகங்களும் போக, மலட்டுத் தன்மையுடனும் தகவல் தொடர்பு சாதனங்களிலிருந்து மனித உடலை ஒளித்து வைக்க வேண்டிய தேவையுடன் நாம் இருக்கிறோம். மேற்சொன்னவை யாவும் நம் இயல்புக்கத்தின் எளிமையையும் உடலின் வாழ்வுகளையும் கீழமைப்படுத்திச் சந்தைமயமாக்கும்போது அதற்கு அகப்படாமல் உடலைப் புதிர்களாக்கிப் புனைவாக மாற்றி மறைக்கவும் அதன் கொடிய ஒற்றைத்தன்மையை மறுக்கவும் மொழியைக் கவிதைக்குள் பயன்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது.

புதிய தலைமுறைக்குச் சரியான திசைவழியைக் கோட்டுக் காட்ட வேண்டிய தேவையை விட்டுப் பழைய கதை சொல்லிகள் மௌனமாகி இருப்பது தந்திரமான அரசியல் என்றே தோன்றுகின்றது. இந்நிலையில், இவ்வகையான மொழிபெயர்ப்புக் கவிதைத் தொகுதிகள் இன்றியமையாத போராட்ட ஆயுதங்களாகின்றன.

எரிஷ் Fரிடின (Eric Fried) 'தலைநகரில்' என்ற தலைப்பிலான கவிதை முக்கியமான ஒரு செய்தியைச் சொல்கிறது.

"இங்கே ஆள்வோர் யார்?"

எனக் கேட்டேன்.

"இயல்பாகவே மக்கள்"

என்கிறார்கள்.

"இயல்பாகவே மக்கள்.

ஆனால் உண்மையாக யார்?"

என்றேன்.

இக் கவிதை ஒஸ்ற்றியச் சூழலுக்கு மட்டும் பொருந்துவது எனக் கொள்ள முடியுமா? இக் கவிதை இலங்கைச் சூழலுக்கும், ஏன் உலகில் உள்ள பல தேசங்களின் சூழலுக்கும், பொருந்துகிறது. இக் கவிதையை வெறுமனே மொழிபெயர்ப்புக் கவிதை என ஒதுக்க முடியுமா? இங்குதான் மொழிபெயர்ப்புக்களின் பெரிய பலம் உள்ளது..

வலிகள் உணர்ந்து பேசப்பட வேண்டியவை. அவை மதிக்கப்படவேண்டியவையும் கூட. வெறுஞ் சொல்லாடல்கள் உணரப்படாதவை. சொல்லாடல்கள் வெறும் பழக்கமாகவும் வழக்கமாகவும் மாறிவிடும் ஆபத்துக்கள் மிக உண்டு, குறிப்பாக கவிதையில். அதனால் தான் கவிதைகளின் சமூகப் பெறுமானம் கவனக்குவிப்புப் பெறுகின்றது. 'மறப்பதற்கு அழைப்பு' தொகுதியின் கவிதைகளின் சிறப்பு இவ் அளவுகோலினால் அளவிடவல்லது.

கவிதைகள் சொல்லும் கதைகள் முதல் வாசிப்பில் யாருடையோ போல வாசகனுக்குத் தோன்றினாலும் மீள்வாசிப்பில் அக் கதைகள் தன்னுடையவை போலவும் தனக்கருகானவை போலவும் உணர்வதும் இயலுமானது. பொருத்தமான தெரிவினதும் நல்ல மொழிபெயர்ப்பினதும் விந்தை அதுவே. அதையே 'மறப்பதற்கு அழைப்பு' செய்கிறது.

இறுதியாக, இத் தொகுதியைப் கிட்டத்தட்ட பத்தாண்டுக்கு முன்னர் முதன் முதலாகப் படித்தபோது ஒரு கவிதை நெஞ்சில் நின்றது. இன்றும் காலம் பல கடந்த பின்னரும் ஒவ்வொரு முறையும் வாசிக்கும் போது புதிய கதவுகளையும் எண்ணங்களையும் திறந்துவிடும் 'உன்னை அழுது தீர்க்க விரும்புகிறேன்' என்ற தலைப்பிலான இக் கவிதை கடயெதான் கொவிச் (Kajetan Kovic) என்ற ஸ்லொவீனியக் கவிஞருடையது. இக் கவிதையோடு இவ் மீள் அறிமுகத்தையை நிறைவு செய்கிறேன்.

இலையுதிர் கால மழையை வானம் அழுது தீர்ப்பது போல

நான் உன்னை அழுது தீர்க்க விரும்புகிறேன்.

ஆனால் நீயோ

சாகாத ரோசாப்பூப் போல

என் உடலின் உயிர்க்கலங்களில் அரும்பிக் கொண்டிருக்கிறாய்.

என் ஆன்மாவில் முளைத்த பூந்தண்டை

என் வெதுவெதுப்பான கைகள் தடவி வருடுகின்றன.

இரத்தஞ் சிந்தாமலும் தீங்கின்றியும்

நான் உன்னைக் களையவது எவ்விதம்?

அல்லாமல் உன்னைக் களையாமற் தொடர்ந்தும் நேசிப்பதா?

ஏ, அரும்புவதையும் வளர்வதையும் நிறுத்து.

உன்னை என்னால் அழுது வெளியேற்றலன்றி இயலுமா?

சாந்தைக் கிராமத்தின் கலைஞர் திரவித்துக்கு அஞ்சலி

சாந்தைக் கிராமத்தின் உயிர்த்துடிப்பைக் கௌவிப்
பிடித்து கலைகளின் ஊடாக மக்களின்-
இளைஞர்களின் ஆற்றலை- ஆளுமையை
வெளிக்கொணர்வதில் தேசிய கலை இலக்கியப்
பேரவையுடன் நாற்பதாண்டு காலமாக கைகோர்த்து
நடந்த தோழர் இராமன் திரவியம் அவர்கள் கடந்த
17ம்திகதி தனது 71வது வயதில் காலமானார்.

தொழிலாளியாக வாழ்ந்து- மனிதநேயத்துடனும்
புரட்சிகர சிந்தனையுடனும் மக்கள் மத்தியில் அரசியல்
கலைப்பணி புரிந்தவர்

கிராமத்தில் வாழ்ந்து நாடக இலக்கிய பயிற்சிப்
பட்டறைகள் நடாத்துவதில் தோழர்களுடனும்
மறைந்த நண்பர்கள் வீ. எம். குகராஜா, எஸ்.
ஜெயக்குமார் ஆகியோருடன் உறவு கொண்டு
முன்னின்று செயற்பட்டவர்.

தனது கிராமத்தில் "தாயகம்", புதியபூமி, புதியநீதி,
தொழிலாளி ஆகிய பத்திரிகைகளை வாசிப்பதிலும்
கூட்டுப் படிப்பிலும் அவற்றை விநியோகிப்பதிலும்
அவற்றில் வரும் கவிதைகளை மனனம் செய்து
சில்லாலையூர் செல்வராஜன், புதுவை இரத்தினதுரை
ஆகியோரின் கவிதைகள் கலை நயத்துடன் பிறருக்கு
எடுத்துச் சொல்லும் கவிதை மொழிவிலும்
மகிழ்வுடன் ஈடுபட்டவர்.

தனது ஆற்றலை வசன நாடகங்களுடாக
வெளிப்படுத்தியவர். தமிழ் உச்சரிப்பும்-
உணர்வுக்கேற்ப வேறுபடுத்திப் பேசும் பேச்சுத்
திறனும் வாய்க்கப் பெற்றவர். கந்தன் கருணை
நாடகத்தில் நடித்ததுடன் சாந்தைக் கிராமத்தில்
சோக்கிரட்டீஸ் போன்ற பலநாடகங்களை அரங்கேற்றி
நாடகமாற்றத்தை உருவாக்கி மக்களை ஒன்றுபடுத்திச்
செயற்பட்டார்.

அவரது மறைவால் துயருறும் தோழர்கள், நண்பர்கள்
உறவினர்கள் குடும்பத்தினருடன் துயர் பகிர்வதுடன்
தாயகம் தனது அஞ்சலியை தெரிவித்துக் கொள்கிறது.

தனிமைக்கு...

ஆருக்காக பிறந்தேன்
ஆரோடு உறவானேன்.
ஆரெவரையோ மணமுடித்தேன்
ஆரையெல்லாம் பெற்றெடுத்தேன்
ஆராருக்கோ மணமுடித்து வைத்தேன்
பேருரைக்க பேரன்மார்
பேந்துமேன் எமக்கு வாழ்வென
உறவான கணவன் இடைவயதில்
குடியும் கும்மாளமுமாய் வாழ்ந்து
விடை கொடுப்பு
முதுமையில் தனிமையில்
வாழ்வதுவே வினையானேன்
ஒருவருக்காய் உலைவைப்பு
ஒருவாய் சோறெடுத்து வைப்பதற்கே
முதுமையின் தனிமையில் வாழ்வு
செல்பேசியில் சுகம் விசாரிக்கும்
விசாலமான உறவுகள்....
தனிமைக்குள் இருட்டுக்குள்
இருப்பதுவே எனக்கு
இயலுவதாச்சு
சுருங்கிய உலகினுள்
சுகவிசாரிப்பற்ற
ஒடுங்கிய ஊருள்
பாரம்பரிய வீட்டுக்குள்
பார்த்திட தொலைக்காட்சி
பேசிட செல்பேசி...
பார்த்துப்
பேசிடப் பழகிட
கை கொடுத்திட
வருகிட, கொஞ்சி
அன்பாய் அரவணைக்க
துணையோ பிள்ளைகளோ
குஞ்சுகளோ அற்ற
தனிமைக்குள்
முதிர் விதவையாய் நான்....?

அழ. பகீரதன்

கள்

கனவுகள் இல்லாத ஆழ்ந்த துயிலின் போது,
உன் வெள்ளைச் சிறகை மடித்தபடி
என்னருகே வந்து அமர்ந்தாய்.

திசைகளைச் சூழ்ந்த கரிய இருட்போர்வைக்குள்
என் நினைவுகள் ஓடி ஒளிந்து கொள்ளும் வண்ணம்
ஒளிபொருந்திய விரல்களால் மார்பை வருடினாய்.

எக்கணமும் சுழன்று சிதைக்கும் விதி
அப்படியே உறைந்தது.

கொடுமையான என் பாவங்கள்
மெல்ல மெல்ல அகன்று போயின.

உன்னுடைய அருகாமையில் என் எல்லைகள் அறுந்தன.
கட்டற்றுத் திறந்த காலத்தில் நான் கரைந்தேன்.
உன் மௌனக்கடலுக்குள் தேகம் அமிழ்ந்தது.

களிப்பென்னும் கார்முகில் வந்து வெடித்துப் பிளக்க,
உன்மத்த ஊழியின் விளிம்பில் ஏறி
நான் ஆடத்தொடங்கினேன்.
தளைகள் வெடித்தகன்று செத்தன.

வெட்டவெளிதனில் ஆடிமகிழ்வுறு
பித்தன் எனப்படுக.
களிபொங்கிப்பெருகி எங்கும் ஒளியலை
மோதிச்சிதறிடுக.

ஆதித்தன்

யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரஸ் நூலிலிருந்து...

சாந்தசீலன் கதிர்காமர்

1928-ஆம் ஆண்டு ஏப்பிரல் மாதம் கீரிமலை, வைத்திலிங்கம் மடத்தில் மாணவர் காங்கிரஸின் நான்காவது வருடாந்த அமர்வுகள் நடைபெற்றன. குடாநாட்டின் பலர் இந்த அமர்வில் கலந்து கொண்டிருந்தனர். இளவயதினர் மத்தியில் காங்கிரஸுக்கு இருந்த அபிமானத்துக்கு அதுவே சான்று. யாழ்ப்பாணத்தின் பொது வாழ்வில் கணிப்பில் கொள்ளப்பட வேண்டிய ஓர் அம்சம் இப்பொழுது வளர்ந்திருந்தது. அது இன்னமும் தன்னை அரசியல் ரீதியான அமைப்பாக நிலைநாட்டத் தலைப்பட்டிராத போதும் பொதுஜன அபிப்பிராயத்தை உருவாக்குவதில் முக்கிய பங்கை ஆற்றுவதற்கு காங்கிரஸ் ஆரம்பித்திருந்தது. பழைய தலைமுறை யினர் அதனை ஒரு சக்தியாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அவ்வளவு மகத்தான வெற்றியுடன் காந்திஜியை இலங்கைக்கு வரவழைத்த மையையும், யாழ்ப்பாணத்தில் அவரது நிகழ்ச்சி நிரல் அநேகமாக முற்றிலும் காங்கிரஸின் பொறுப்பில் விடப்பட்டிருந்தமையும் அதற்கு பெரும திப்பை எட்ட முடிந்தது. காங்கிரஸ் தலைவர்கள் தமது செல்வாக்கை நிலைநாட்டி தங்கள் கருத்துக்களை தயக்கமயக்கமின்றி வெளிப்படையாகவே உரைப்பதற்குத் தலைப்பட்டனர்.

மதிப்பற்று, புலமை, தேசியம் மற்றும் கல்வி வளர்ச்சிக்கான குறிக்கோளில் பற்றுறுதி கொண்டிருந்தவராகிய சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார் அமர்வுகளுக்கு தலைமை வகித்தார். சென்னையில் சுயராஜ்யக் கட்சியின் துணைத் தலைவர் ஸ்ரீ எஸ். சத்தியமூர்த்தி, நாலந்தா வித்தியாலய அதிபராயிருந்தவரான ஜி. கே. டபிள்யூ. பெரேரா, தொழிற்கட்சித் தலைவர் ஏ. ஈ. குணசிங்கா போன்ற பிரபல சிங்களப் பிரமுகர்களும் பேச்சாளர்களாகப் பங்கேற்றனர். மேலும் ஆர். சிறிபத்மநாதன் மற்றும் ஏ. கனகரத்தினம் ஆகியோராலும் விரிவுரைகள் நிகழ்த்தப்பட்டன. சமூக பொருளியல் மற்றும் அரசியல் விடயங்கள் அடங்கலாக பலதரப்பட்ட விரிவுரைகள் இடம்பெற்றிருந்தன.

காந்திஜியுடனும் ஏனைய இந்தியத் தலைவர்களுடனும் மாணவர் காங்கிரஸ் தொடர்ந்து தொடர்பு கொண்டு வந்திருந்தது. சத்தியமூர்த்தி என்பவர், தனது நாவன்மை மற்றும் அவரது உரையின் திறமை காரணமாக பெரும் ஜனத்திரளை ஈர்ந்திருந்தார். காங்கிரஸின் வருடாந்த

அமர்வுகள் நடைபெறுவதற்கு சற்று முன்னதாக காந்திஜிடமிருந்து கிடைத்திருந்த செய்தி வருமாறு:

மாணவர் காங்கிரஸ் வெற்றிகரமாக நடைபெற யான் வாழ்த்துகின்றேன். தாய் நாட்டில் இலட்சோப இலட்சம் பட்டினியில் வாழும் மக்களை மாணவர்கள் மறந்துவிடமாட்டார்கள் என யான் எதிர்பார்க்கின்றேன். அத்தோடு கதிர் உடையை பாவித்துப் பழகுவதன் மூலம் தங்களை அவர்களுடன் இனங்கண்டு கொள்வதே அவர்களுக்கு நல்கும் மிகப்பெரிய உதவியாகும்."

காங்கிரஸின் இந்த வருடாந்த அமர்வுகள் தீவிரமான நிலைப் பாட்டை எடுத்துக் கொள் ளுவதற்கான மனோநிலையை அப்போது ஒரு சட்ட மாணவராக விருந்த எஸ். நடேசனே ஏற்படுத்தியிருந்தார். வரவேற்புக் குழுவின் தலைவராக செயற்பட்ட அவர் அக்கால கட்டத்தின் பிரதான அரசியல் பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கியதானதொரு வரவேற்புரையை நிகழ்த்தியிருந்தார். டொனமூர் ஆணைக்குழு முன்பாக அளிக்கப்பட்டிருந்த சாட்சியங்கள் அவரது உரையின் பெரும்பகுதியாயிருந்தது. ஆலோசனைக்கான பின்வரும் விடயங்களை ஆராய்வதற்காக டொனமூர் பிரிவுவின் தலைமையின் கீழ் விசேட விசாரணைக்குழு 1927 நவம்பரில் இலங்கை வந்தடைந்திருந்தது.

இலங்கைக்கு விஜயம் செய்து தற்போதைய அரசியலமைப்புத் திட்டத்தின் செயற்பாடு குறித்தும், அதனோடு தொடர்புபட்டதாகத் தோற்றியிருக்கக்கூடிய ஏதும் நிர்வாகச் சிரமங்கள் குறித்தும் அறிக்கை சமர்ப்பிப்பது, முன்வைக்கப்படக்கூடிய அரசியலமைப்புத் திட்டத்தினை திருத்தியமைக்கும் முகமாக முன்வைக்கப்படும் யோசனைகள் ஏதனையும் பரிசீலித்தல், மற்றும் தற்போதைய நடைமுறையில் உள்ள பிரதானியப் பாராளுமன்ற சட்டத்தில் கழகத் தீன் பணிப்பினால் செய்யப்படவேண்டிய திருத்தங்கள் யாதேனும் இருப்பின் அவற்றை அறிவித்தல்."

1928 ஜூலைநில பிரித்தானிய பாராளுமன்றத்தில் டொனமூர் ஆணைக்குழுவின் அறிக்கை முன்வைக்கப்பன்னது. ஆணைக் குழுவின் பிரதான பரிந்துரைகளைப் பின்னர் மாணவர் காங்கிரஸ் நிராகரித்தது. இந்நாட்களில் 1928 ஏப்ரலில் நான்காவது வருடாந்த அமர்வுகள்

தடைபெற்றபொழுது ஆணைக்குழுவின் முன்பாக அளிக்கப்பட்ட சாட்சியத்தின் தன்மை குறித்து நடேசன் வர்ணித்திருந்தார். உறங்கிக்கொண்டிருந்த பிற்போக்காளர்களை துயில் எழுச் செய்திருந்த காலமாகவும் அதனை நடேசன் வர்ணித்திருந்தார். பல்வேறு சமூகங்கள், சமயங்கள் மற்றும் சாதிகள் எவ்வாறாக ஒன்றோடு ஒன்று மோதிக்கொண்டு தத்தம் சுயநலன்கள் மற்றும் தத்தம் குறிக்கோள்களை மட்டுமல்லாமல் நாடு சுயாட்சி அந்தஸ்தை அடைவதற்கு தகுதியற்றதாக கருதப் படுவதாகவும் பறைசாற்றியிருந்ததை அவர் குறிப்பிட்டிருந்தார். நடந்தவை பற்றி தேச பக்தர் ஒவ்வொருவருமே வெட்கமடைதல் வேண்டும் என்று அவர் தெரிவித்தார். சட்டவாக்க சபையில் விசேட பிரதிநிதித்துவம் மூலம் அவர்களது உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படாவிட்டால், அவரவரது உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படாவிட்டால், அவரவரது சாதிகள், சமயங்கள், மற்றும் சமூகங்கள் அழிந்துபோகும் என்று மதிப்புக்குரிய பொது மனிதர்கள் அந்த விசேட ஆணைக்குழுவின் முன்பாகச் சென்று தெரிவித்துள்ளார்கள், வயது முதிர்ந்தவர்களை நடேசன் தாறுமாறாகச் சாடியிருந்தார். அரை வேக்காடானதும் அறிவிவித்தன மானதுமான சீர்திருத்தத் திட்டங்களை முன் வைத்ததன் மூலம் தீய சூழலை உருவாக்கிய பிரகிருதிகள் என நடேசன் அவர்களை வர்ணித்தார். சட்டவாக்க சபையின் உறுப்பினர்களும், உறுப்பினர்களாக வருவதற்கு எதிர்பார்த்திருந்தவர்களும் பித்துப் பிடித்த சமயவாதிகளாகி விட்டதாக நடேசன் கருதினார். அவர்கள் ஒருசில மேலதிக ஆசனங்கள் அவரவர் மதங்களை வலுப்படுத்தி பரப்புவதற்கு உதவும் என்று பிரசித்தம் செய்திருந்தனர். அத்தகைய பொறுப்பற்ற பிதற்றலை வயோதிபம் உண்டு பண்ணியிருக்குமாகில் எவ்வளவு விரைவாக அத்தகைய தலைவர்கள் அரசியல் அரங்கில் இருந்து அகலுகின்றார்களோ அவ்வளவு நல்லதென நடேசன் வலியுறுத்தினார். பெரிய புத்தி படைத்த அத்தகைய மனிதர்கள் நீண்டகால அன்னிய ஆட்சிவாயிலான அடிமை மனப்பான்மையிலிருந்து தங்களை விடுவித்துக் கொள்ள முடியாவிட்டால் சுயாட்சியை எய்துவதற்கு மிக அதிகமாக உழைப்பதே அவசியம் என நடேசன் மேலும் கோடிட்டுக்காட்டினார்.

இனரீதியான பிரதிநிதித்துவம் போலி வயித்தியம் போன்றதாகும். அது கேடானது ஆகையால் நிச்சயமாக அதனை ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது என அவர் குறிப்பிட்டார், பல்வேறு சமூகங்களை ஓரளவேனும் ஐக்கியப்படுத்துவதற்கு மாறாக இனப் பூசல்கள் மோசமடைந்து முன் எப்போதும்ல்லாதவாறான பிளவுகள் தற்போது ஏற்பட்டுள்ளன. இந்த வகையில் டொனமோர் ஆணைக்குழு இனரீதியான பிரதிநிதித்துவ முறைமையை நிராகரித்தது. அது தொடர்பாக ஆணைக்குழு வெளியிட்டதும், தற்போது நன்கு அறியப்பட்டுள்ளதுமான கருத்துக்கள் அந்த வரவேற்புரையில் முன்கூட்டியே பிரதிபலிக்கப்

பட்டதாகத் தோன்றியது.

டொனமோர் ஆணைக்குழு அறிக்கையில் கூறப்பட்டது வருமாறு: "இலங்கையில் நிலவும் நிலைமையை ஆராய்கையில் இனரீதியான பிரதிநிதித்துவம் மக்களுக்கு மிகவும் குந்தகமானது என்ற முடிவை அதி முக்கியமான மனித சக்தியை மோசமாக அழித்து விட வல்லது. மேலும், அது சுயநலம், சந்தேகம் மற்றும் பகைமையை வளர்த்து, அரசியல் உணர்வு புத்துயிர் பெறுவதை பாழாக்கி தேசிய உணர்வு வளர்ச்சி பெறுவதை நிச்சயமாக தடுக்கவல்லது. ஆணைக்குழு அறிக்கை மேலும் கூடியதாவது, "தமது பொதுத் தலைமையை உணர்ந்து கொள்வதன் மூலமும் நாட்டின் பிரஜைகள் என்ற வகையில் தமது பொதுக் கடப்பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்வதன் மூலமும், பல்வேறு மக்கட் பிரிவினரை ஒன்றுபடுத்தும் நம்பிக்கை பிறக்கும் என்பதால் அரசியலமைப்பில் விசேடமான அம்சமாக நிலைத்திருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் இனரீதியான பிரதிநிதித்துவ முறைமையானது சீரழிவு குணாம்சங்களை தன்னகத்தே கொண்டிருக்கின்றது." நடேசன் தனதுரையில் காந்திஜி மேற்கொண்ட விஜயம் காங்கிரஸ் கொண்டுள்ள நோக்கங்களுக்கும் இலட்சியங் களுக்கும் மிகப்பெரிய உத்வேகத்தை அளித்துள்ளதாகவும், அத்தகைய ஒருவரின் கருத்துக்களுக்கு செவிமடுக்க வேண்டுமாயின், நிச்சயமாக இன்று தான் அதற்குரிய காலம் என்பதையும் வலியுறுத்தியிருந்தார். மகாத்மா காந்தியின் சர்வ வியாபகச் செய்தியும் காலத்திற்கு மிகவும் உகந்ததாக அமைந்திருந்தது. குறுகிய மனப்பான்மை மற்றும் அரசியல் உள்ளறிவு இன்மையை மேலும் வெட்கக்கேடான விதத்தில் வெளிப்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்கு காந்தியின் கருத்துக்கள் மிகச்சக்திவாந்தவையாயிருந்தன.

சுயாட்சி அல்லது சுதந்திரம் கிடைத்த நிலையில் சிங்கள பெரும்பான்மையினர் ஆதிக்கம் செலுத்தி, மற்றைய இனத்தவர்களை புறந்தள்ளி தமது சொந்த நலன்களை வளர்ப்பதற்கு இடமுண்டு எனும் வாதம் எழுந்தபோது, நடேசன் அதற்கு பதிலிறுத்தார். நீண்ட நெடுங்காலமாக அந்நிய ஆட்சிக்கு ஆட்பட்டிருந்த நிலையில், சுதந்திரம் மலரும் வேளையில் அல்லது சந்தர்ப்பத்தில் பெரும் பான்மை சமூகம் தனது கைக்கெட்டியுள்ள அதிகாரத்தினை தனது குறுகிய, சுயநல தேவைகட்கு பயன்படுத்த முற்படும். ஆனால், அதிகளவு அதிகாரத்தினை அரசு தன்வசமாக்கிக் கொள்வதற்கு, அதிகளவு செயற்றிறன் மிக்கதாக ஒவ்வொரு சமூகமும் கட்டியெழுப்பப்படுவது நாட்டைப் பலப்படுத்துவதற்கு அவசியம் என்பது காலப்போக்கில் கிடைக்கும் அனுபவம் உணர்த்தி விடும் என்பதே நடேசன் அளித்த பதிலாகும். அவ்வாறாக, குறுகிய போக்குகள் அகன்று மக்கள் நாட்டை முதன்மைப் படுத்த முற்படுவர் என அவர் நம்பிக்கை வெளியிட்டார். அவர்களின் சஞ்சலங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சுதந்திரமே பரிகாரமாகும் எனக் கூறினார்.

புத்த பிரானே
உமது முகத்தின் அமைதி என்னை ஆட்கொண்டுள்ளது
உமது தியான நிலையின் கம்பீரம் என்னை வசீகரிக்கிறது

எ
தை
ய
ட
டு
பு

பல்வேறு நிலைகளிலான உமது இருப்பு எப்போதும்
சாந்தத்தையே எனக்கு உணர்த்துகிறது
அன்பும் அகிம்சையும் பற்றிய உமது போதனைகள்
எனக்கு நம்பிக்கையூட்டுவன

புத்த பிரானே
உமது எளிமையான தோற்றமும்
அமைதியான இருப்பும் - என்றும்
என்னை அச்சுறுத்தியதில்லை
ராஜ வாழ்வின் சுகபோகங்களை விட்டொழித்து - துறவியாகி
வாழ்வியலின் நிலையியலை விளக்கியவர் நீர்
ஆனால் - இன்று
இந்தத் தேசத்தில் எல்லாமே
உமது பெயராலே நடந்தேறுகின்றன

பொ
ங்
க

இந்த மண் உம்முடைய மண் என்கிறார்கள்
இந்த நிலம் உமது நிலம் என்கிறார்கள்
இந்த நாடு உமது நாடு என்கிறார்கள்
அப்படியென்றால் - இந்த நாடு
அமைதி வழியில் நடந்தாக வேண்டுமே

புத்த பிரானே
உமது பெயரால் - எமது நிலங்கள் பறிக்கப்படுகின்றன
உமது பெயரால் - எமது வயல்கள் பறிபோகின்றன
உமது பெயரால் - பள்ளிவாசல்கள் தேவாலயங்கள் கோயில்கள் இடிக்கப்படுகின்றன
உமது பெயரால் - பிற சமூகங்களும்
அவர்களது நம்பிக்கைகளும் இழிவுபடுத்தப்படுகின்றன
இந்தத் தேசத்தில் எல்லாமே உமது பெயரினாலேயே
நடந்தேறுகின்றன.
இப்போது எங்கள் நிலங்களில் எல்லாம்
நீர் குடியிருத்தப்படுகிறீர்

பு
து
து

நான் சிறுகச் சிறுகச் சேர்த்து
வாங்கிய காணித்துண்டில் - அரும்பும்
அரச மரத்தைக் கண்டே அஞ்சுகிறேன் நான்
அரச மரத்தடியில் நீர் அமர்பவரர்
என்ற ஒரே காரணத்துக்காக
ஒவ்வொரு முழுமதி நாளும்
அச்சம் கலந்த ஒலிபெருக்கி இரைச்சலுடன்
கடந்து போகிறது
ஒவ்வொரு காவியுடையும்
என்னைக் கலக்குகிறது
அச்சமும் கலக்கமும் கலந்த இந்தப் பொழுதுகளில்
நான் எதையிட்டுப் பொங்க

டு
ரா
னே

முன்பு போல் அல்லாமல் - இன்று
எங்கும் நீர் நிறைந்திருக்கிறீர்
இங்கு எல்லாம் உமது பெயராலேயே நடக்கிறது
என்பதை நீர் அறிவீரா?
இப்போது நீர் எனக்கு வேறுபட்டுத் தெரிகிறீர்
உமது அமைதியும் மௌனமும் என்னை அச்சுறுத்தி
நிலைகுலைய வைக்கின்றன

தெ.
கு.
சீ
ன்
ல
ங்
கோ

உமது மெளனம் சம்மதத்துக்கான அறிகுறியோ
என நான் அஞ்சுகிறேன்

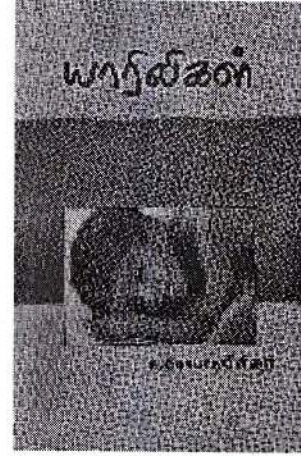
நேற்று மாத்தளையிலும்
இன்று மன்னாரிலும்
தோண்டப்பட்ட புதைகுழிகள்
உமது பெயரால் தோண்டப்படவில்லை - என
நீர் ஆறுதலையடையலாம்
ஆனால்
ஆறு வயது முதல் அறுபது வயது வரை
உமது பெயரால் கொல்லப்படவில்லை
என்பதற்கான உறுதிமொழியை
என்னால் தரமுடியாது

நீர் அதை ஆட்சியாளர்களிடம் கேளும்
உமது நாமத்தை உச்சரித்தபடி அடாவடித்தனம் புரியும்
காவியுடுத்த தேரர்களைக் கேளும்
உமது மண் என்றும்
உமது நிலம் என்றும் - சொல்லப்படுகின்ற தேசத்தில்
காணாமல் போனவர்கள் எங்கே என்று - அவர்களின்
பெற்றோர்கள், மனைவிமார், பிள்ளைகள் கேட்கிறார்கள்
எங்களுக்கான விசாரணை எப்போது, விடுதலை எப்போது - என்று
அரசியல் கைதிகள் கேட்கிறார்கள்.

புத்த பிரானே
நான் உம்மிடம் கேட்கிறேன்
நான் எதையிட்டுப் பொங்கலாம்?
உமக்காக அமைக்கப்பட்ட அமைச்சின் பெயராலும்
நாட்டுக்குள் போதைப்பொருள் கொண்டு வரப்படுகிறாமே
புத்திகாகக் கொண்டு வரப்பட்ட களியாட்ட விடுதிகளும்
கசினோவும் சூதாட்டமும் உமது பெயரால் தான்
நியாயப்படுத்தப்படுகின்றன
உமது காலத்தில் சூதாட்டம் இருந்ததாகவும் - அதை
நீர் அனுமதித்ததாகவும் சொல்லுகிறார்
காவியுடை தரித்த தேரர் ஒருவர்
உண்மைதானா?

மனிதாபிமானத்தின் பெயரால்
பல்லாயிரம் பேர் கொல்லப்பட்டதும்
சில இலட்சம் பேர் அகதிகளாக்கப்பட்டதும்
உமது மண் என்று சொல்லப்படுகிற தேசத்தில் தான்
நிகழ்ந்துள்ளன
அன்பின் வடிவானவரே
இத்தனையும் நடந்தேறும் உமது மண்ணில்
நான் எதையிட்டுப் பொங்க

புத்த பிரானே
இன்னமும் நான் உம்மை நேசிக்கிறேன்
உமது எளிமையான தோற்றமும்
கைகளில் ஆயுதமெதனையும் ஏந்தாத இயல்பும்
என்னை இப்போதும் கவர்வன
ஆனால்
உமது பெயரால் ஆட்சி நடக்கின்ற தேசத்தில்
வாழ்த்தலைப்பட்டதால் கேட்கிறேன்
தயவு கூர்ந்து சொல்லுங்கள்
நான் எதையிட்டுப் பொங்க...

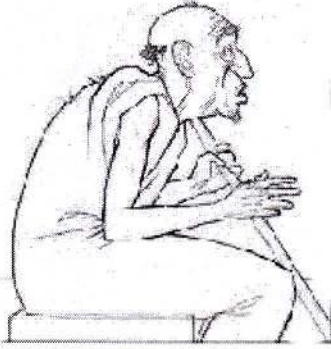

நூலின் பெயர் : யாந்ல்கள்
ஆசிரியர் : க.கோபாலன்னை
முதற்பதிப்பு: 2014
வெளியீடு : எஸ்.கொடகே சகோதரர்கள்
ஓரலைஊட் ஸ்டீட்டெட்,
675, ஓ.உ.எஸ்.குலர்த்ன மலத்தூறு,
கொழும்பு-10
பக்கம்: 136

நூலின் பெயர் : தரிசனம்
(ஊர்கேசர் நூல்துற
பத்திரகையின் ஆசிரியர்
குலையங்கங்கள்)
ஆசிரியர் : ஆர்.ஓரலாகரன்
வெளியீடு : Express
Newspapers(Ceylon)(Pvt) Ltd,
185, Grandpess Road,
பக்கம்: 368
விலை : ரூபா 300/=

கொள்ள

க. கோபாலபிள்ளை

மார்க்கண்டரின் வீடுகள் மூன்றும் கடந்த சில நாட்களாகவே அவரது பிள்ளைகளாலும் மருமக்கள், பேரப்பிள்ளைகளாலும் நிறைந்து களைகட்டியிருந்தன.

சோர்வடைந்து வீடே தஞ்சமென தனிமை யுணர்வுடனும் பல்வேறு நோய்களுடனும் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த மார்க்கண்டருக்கு பிள்ளைகளின் வருகை புத்துணர்ச்சியையும் மகிழ்ச்சியையும் அளித்திருந்தது. அவர் பேரப்பிள்ளைகளுடன் ஊரில் அதிகமாக நடமாடவும் தொடங்கியிருந்தார்.

நீண்ட காலத்தின் பின் இப்போதெல்லாம் அவரது நடத்தைகளிலும் ஒரு பெருமிதம் தென்பட்டது. சும்மாவா இருபத்தைந்து வருடங்களுக்குப் பின்பல்லவா எல்லாப் பிள்ளைகளையும் அவர்களது வாரிசுகளையும் நேரில் காணும் பாக்கியம் அவருக்குக் கிடைத்திருக்கிறது.

நல்லூர் ஆலயச் சுற்றாலிலுள்ள ஏழு அறைகளைக் கொண்ட அவரது பெரிய வீடும் அதன் அருகருகே உள்ள அவரது இரு காணிகளில் அமைந்திருந்த நான்கு அறைகளையும் மூன்று அறைகளையும் கொண்ட மற்றுமிரு வீடுகளும் மார்க்கண்டரின் சொந்தச் சம்பாத்தியத்தினால் கட்டப்பட்டவை.

மனித நடமாட்டமே இல்லாதது போல பொலிவிழந்து கிடந்த அவரது வீடுகள் பிள்ளைகளின் வருகையையொட்டி இலட்சக் கணக்கில் செலவுசெய்து திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டன. புதிதாக வர்ணம் பூசப்பட்டு புதுப்பொலிவுடன் காணப்பட்டன.

'குண்டுச்சட்டிக்குள் குதிரை ஓடுவது' போன்று தொடர்மாடி மனைகளிலும் மாடி வீடுகளிலுமாக வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்து பழகிவிட்ட பேரப்பிள்ளைகள் அவரது பெருங்காணிகளில் சுதந்திரமாக ஓடியாடி விளையாடுவதைக் கண்டு அவரும் உற்சாகமடைந்திருந்தார்.

இருந்தும் பேரப்பிள்ளைகளுடன் இயல்பாக உரையாட முடியாதபடி அவர்களின் மொழிகள் அவருக்குத் தடையை ஏற்படுத்தியிருந்தன. அவர்களால் ஓரளவு மட்டுமே தட்டுத்தடுமாறி தமிழ்மொழியைப் பேசக்கூடியதாயிருந்தது. ஆத

லால் இத்தனை காலமும் அடக்கிவைத்திருந்த தனது அன்பைப் வெளிப்படுத்தி அவர்களுடன் இயல்பாக உரையாட முடிவில்லையே என்ற ஆதங்கம் அவரை ஆட்கொண்டிருந்தது.

பேரப்பிள்ளைகள் தமக்கிடையிலான உரையாடலின்போதுகூட சிரமங்களை எதிர்நோக்குவதைக் கண்டு அவர் மனம் வெதும்பவும் செய்தார். காரணம், அவர்கள் எல்லோருமே ஆங்கிலம் பேசக்கூடியவர்களாக இருக்கவில்லை.

அமெரிக்கா, கனடா, இலண்டனிலிருந்து வந்தவர்கள் ஆங்கிலத்தில் அதிகமாக உரையாடியபோது ஜேர்மனி, பிரான்சிலிருந்து வந்தவர்களால் அம்மொழியில் உரையாட முடியாத நிலை இருந்தது.

அண்ணன் தம்பி என்ற உறவுகளான அச்சிறுவர்கள் தமது உள்ளார்ந்த உணர்வுகளை, பாசத்தைப் பகிர்ந்துகொள்ள இந்த மொழிகள் தடையாக இருப்பது எத்தனை கொடுமை! புலம்பெயர்ந்தோரின் அடுத்த தலைமுறையின் நிலை இதுதானோ! மெல்லத் தமிழிளிச்சாகுமோ?

தனது பிள்ளைகளை வெளிநாடு அனுப்பிய விடயத்தில் அவசரப்பட்டு தவறான முடிவை எடுத்து விட்டோமோ என்றவொரு குற்ற உணர்வும் அவர் மனதில் ஒருமுறை தோன்றி மறைந்தது. ஆனால், அவர் விரும்பி எடுத்த முடிவல்லவே அது. சூழ்நிலையின் கைதியாக வல்லவா அன்று அந்த முடிவுகளை அவர் எடுத்திருந்தார். அவர் மட்டுமா? இளம் பிள்ளைகளை வைத்திருந்த பலரும் அந்த முடிவைத்தானே எடுத்திருந்தனர்.

யாழ்ப்பாணம் ஆஸ்பத்திரி வீதியில் பெரும் வியாபாரத்தலமொன்றை நடாத்தியபோது யாழ்நகரின் முதன்மை வியாபாரிகளுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்தவர் அவர். பொருள் வளமும் செல்வாக்கும் நிறைந்திருந்த அவர் தனது அந்தஸ்துக் கேற்ப தனது ஏழு ஆண் பிள்ளைகளையும் யாழ்.சென்ற.ஜோன்ஸ் கல்லூரியிலும் தலைமகளான ஒரேயொரு மகளை யாழ்.சுண்டிக்குளி மகளிர்கல்லூரியிலும் கற்கவைத்திருந்தார்.

தனது தொழில் வாரிசுகளாக எந்தவொரு

பிள்ளையையும் ஆக்கிவிடவேண்டுமென்று அவர் என்றுமே நினைத்தவரல்ல. யாழ்ப்பாணத்துச் சிந்தனைச் சிறுவட்டத்துள்ளேயே அவரது எண்ணவோட்டமும் அமைந்திருந்ததால் பிள்ளைகளை டாக்டர்களாகவும் பொறியியலாளர்களாகவும் ஆக்கிவிட வேண்டுமென்ற மன விருப்பை வளர்த்துக்கொண்டார்.

மனிதன் நினைப்பது அப்படியே நடந்து விட்டால், விஞ்ஞானத்தின் மூலம் சாதிக்க முடியாதது ஏதுமில்லை என வாதிடும் சில வித்துவக் கிறுக்கர்கள் போன்றல்லவா சாதாரண மனிதனும் ஆட்டங்காட்டத் தொடங்கிவிடுவான்.

தமிழின விடுதலைக்கான அமைதிவழிப் போராட்டங்களை மீறிய ஆயுதப்போராட்டத்தின் வளர்ச்சி வேகத்திற்கேற்ப யாழ்ப்பாணத்து வாழ் நிலையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படத்தொடங்கின.

ஒருபுறம் இயக்கங்களால் துரோகிகள் என அடையாளமிடப்பட்டோர் கடத்தப்பட்டு, அவர்கள் செய்த குற்றங்கள் எழுதப்பட்ட சுலோக அட்டைகள் கழுத்தில் தொங்கவிடப்பட்ட நிலையில் வீதிவலம் வர வைக்கப்பட்டனர். சிலர் மின்கம்பங்களில் கட்டப்பட்டுச் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டனர், சிலர் வீதியோரங்களில் சுடப்பட்டுக் கிடந்தனர்.

வெவ்வேறு இயக்கங்களின் உத்தரவுகளுக்கமைய அடிக்கடி ஹர்த்தால் என்ற பெயரில் கடையடைப்புக்களும் நடைபெற்றன. பாடசாலைகளும் அலுவலகங்களும் அடிக்கடி மூடப்பட்டன. வீதிகளும் வெறிச்சோடின.

மறுபுறம், திடீர் திடீரென சுற்றிவளைப்புக்கள் இடம்பெற்றன. சுற்றிவளைப்பின்போது இராணுவத்தினருடன் சேர்ந்து செயற்படும் சிலர் முகமூடி அணிந்த நிலையில் கொண்டுவரப்பட்டனர். தலையாட்டிகள் என அழைக்கப்பட்ட அவர்கள் முன் நிறுத்தப்படுவோரில் எவரையாவது பார்த்துத் தலையாட்டி தலையை ஆட்டினால் அந்த நபர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். பழைய பகைமையை மனதில் வைத்து தலையாட்டி விடுவதாகவும் அந்நாட்களில் ஒரு பேச்சு அடிபட்டது.

இயக்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், அவர்களது ஆதரவாளர்கள், அனுதாபிகள், உணவு வழங்குவோர் என பலர் சீருடையினராலும் புலனாய்வாளர்களாலும் கைது செய்யப்பட்டுக் காலவரையின்றித் தடுத்துவைக்கப்பட்டனர். நீதிமன்றச் செயற்பாடுகளும் படிப்படியாக ஸ்தம்பித நிலையை எய்திக்கொண்டிருந்தன.

இவ்வாறான சம்பவங்கள் தெளிந்த நீரோடையென வாழ்ந்த மக்களிடையே மனக்கிலேசங்களை ஏற்படச் செய்தன. தத்தமது பிள்ளைகள் தொடர்பாக கவலையையும் அதிகரிக்கச் செய்தன.

சந்தேகம் என்ற சதி வலையில் தமது பிள்ளைகளும் சிக்கிவிடுவரோ என்ற பயமும் போராட்ட இயக்கங்களுடன் இணைந்து விடுவரோ என்ற கலக்கமும் பெற்றவரை ஆட்கொள்ளத் தொடங்கின.

பாடசாலை சென்ற பிள்ளைகள் பலர் வீடு திரும்பாது இயக்கத்துடன் இணைந்து விடுவதான செய்திகளும் மக்களிடையே பீதியை ஏற்படுத்தியிருந்த காலமல்லவா அது!

தோற்றம்பெற்றுவிட்ட புதியதொரு சூழ்நிலையை முன்னிறுத்தி வெளிநாடுகளுக்கு ஆட்களை அனுப்பும் புதுப்புது முகவர்களும் கடைவிரித்துவிட்டிருந்தனர்.

பிள்ளைகள் எங்காவது போய் உயிரோடு வாழட்டும் என்ற எண்ணத்தில் பணவசதி கொண்டவர்கள் பெருந்தொகைப் பணத்தை அந்த முகவர்களிடம் கொடுத்து பிள்ளைகளை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்பத் தொடங்கினர். வசதியற்றவர்களும் கையிலும் மடியிலும் உள்ளவற்றை விற்பும் வீடு வாசல்களை ஈடுவைத்தும் பிள்ளைகளை அனுப்பிவைக்கத் தொடங்கினர்.

பாடசாலையிலிருந்து திரும்பியவேளை இடம் பெற்ற சுற்றிவளைப்பொன்றின்போது மார்க்கண்டரின் இரண்டாவது மகன் முகுந்தன் ஒரு நாள் கைது செய்யப்பட்டிருந்தான். மார்க்கண்டருக்கு இருந்த சில தொடர்புகள் காரணமாக பெருந்தொகையை அள்ளியிறைத்து இரண்டாவது தினமே மகனை மீட்டுவந்திருந்தார்.

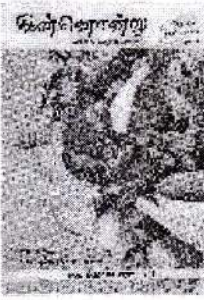
அந்த இரண்டு தினங்களில் விசாரணை என்ற பெயரில் அவன் அனுபவித்த சித்திரவதைகளைக் கேட்ட மார்க்கண்டர் தூக்கத்தை மறந்தவரானார். அதுவரை தனது பிள்ளைகளை வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புவதைப் பற்றியே சிந்தித்திராத மார்க்கண்டர் இந்தச் சம்பவத்தின் பின்னர் இனிப் பிள்ளைகளை இந்நாட்டில் வைத்திருப்பதில்லை என்ற முடிவுக்கு வந்தார்.

அவரிடம் தான் தேவையான அளவு பணமும் ஆளணித் தொடர்புகளும் இருந்ததே!

ஆண்பிள்ளைகளை ஒவ்வொருவராக இலண்டன், கனடா, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ், அமெரிக்கா என பெருந்தொகைப் பணத்தைச் செலவிட்டு அனுப்பிவைத்தார்.

பெண் பிள்ளையை முகவர்களை நம்பி அனுப்பி வைக்க அவரது மனம் ஒப்பவில்லை. மிக இளவயதானபோதும் வேறுவழியின்றி இலண்டனில் பொறியியலாளராகப் பணியாற்றும் தூரத்து உறவு முறையான வரனுக்கு மணமுடித்து சட்டமுறையாகவே அனுப்பி வைத்தார்.

பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பைக் கருதி அவர் எடுத்த முடிவு அவரையும் மனைவி கண்மணியையும் தனிமைப்படுத்திவிட்டிருந்தது.

சூழ்ச்சை : இன்ஜெனியர்
ஒன்றைப்பற்றி மட்டுமல்ல
தீர்த் 2 : மார்ச் ஏப்ரல் -2014
ஆசிரியர் குழு : க. ஆத்திதன் ம. மதுராசூலம் த. அனோஜன்
நொடர்புகள் " ஆசிரியர் குழு
இல. 121, உறட்டை லேன்
வெள்ளைத்தி
கொழுமுடி 6
பக்கம் : 24 விலை : ,௨௨௫ 50/=

ஆனால், பிள்ளைகளை எத்தகைய தொழில்களில் அமர்த்தவேண்டுமென அவர் கனவுகண்டாரோ, அந்தக் கனவுகள் அவர்கள் சென்ற நாடுகளில் நிஜமானதில் அவருக்குத் திருப்தியேற்பட்டிருந்தது.

ஆனால், ஒரு பிள்ளையாவது தம்முடன் இல்லையே என்ற கவலை மார்க்கண்டரைவிட கண்மணியையே அதிகளவில் நாளும்பொழுதும் வாட்டி வதைத்தது. அந்த வேதனைக்கு வடிவாக ஆலயங்களே தஞ்சமென காலத்தைக் கடத்திக்கொண்டிருந்தாள் கண்மணி.

அன்றொரு செவ்வாய்க்கிழமை! வீரமகாகாளி அம்மன் ஆலயத்தில் வழிபாட்டை முடித்துக் கொண்டு கண்மணி வீடு திரும்பிக்கொண்டிருந்த நேரம்.

அந்தப்பிரதேசங்களை நோட்டமிட்டு இரண்டு ஹெலிகாப்டர் வட்டமிடத் தொடங்கின. ஏதோ விபரீதம் நடக்கப்போகிறது என மனதில் ஒருவித பய உணர்வு ஏற்பட்டதும் கண்மணி வைமன் வீதியிலுள்ள ஒரு வீட்டின் உட்புற மதிலோடு ஒதுங்கிக் கொண்டாள். அவ்வேளை, பேரிரைச்சலுடன் வானத்தில் தோன்றிய இரண்டு குண்டுவிச்சு விமானங்கள் ஏதோவொரு இலக்கைக் குறிவைத்து கீழ்நோக்கி வந்தபோது மறைந்திருந்த இயக்கத்தினர் விமானங்களை நோக்கித் தாக்குலை நடத்தினர். இரண்டு, மூன்று தடவைகள் அவ்வாறு முயற்சித்த விமானங்கள் இறுதியாக குண்டுகளைப் பொழிந்துவிட்டு மறைந்துவிட்டன.

இலக்குத் தவறிய குண்டுகள் வீரமகாகாளி அம்மன் ஆலய தேர்முட்டியைச் சேதப்படுத்தியதுடன் சுற்றயலில் சில வீடுகளையும் சேதப்படுத்திதோடு வீதியில் பயணித்த சிலரது உயிர்களையும் குடித்துவிட்டிருந்தது.

கண்மணி ஒதுங்கி நின்ற மதிற்சுவரும் சரிந்து விழுந்ததால் தலை நசுங்கிய நிலையில் இரத்தவெள்ளத்தில் கிடந்தாள்.

பிள்ளைகளை அனுப்பிவிட்டு மனைவியே துணை என்றிருந்த மார்க்கண்டருக்கு கண்மணியின் இழப்பு பேரிடியாக அமைந்துவிட்டது. பிள்ளைகள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று மிகக்

குறுகிய காலமேயாதலால் ஒருவராலும் தாயின் மரணச் சடங்கில் கலந்துகொள்ள முடியவில்லை. மனைவியின் இறுதிக் காரியங்களைத் தானே செய்து முடித்தார்.

கண்மணியின் மறைவோடு மார்க்கண்டர் தனிமரமானார். அவரது பூர்வீகம் அனலைதீவு என்பதால் அதிகளவான உறவினர்களும் அண்மிய பகுதிகளில் இருக்கவில்லை. வேலையாட்களை வைத்துக் காலத்தை ஓட்டத் தொடங்கினார். அவர்களும் நீடித்து நிற்காததால் புதுப்புது வேலையாட்களை மாற்றிமாற்றி அமர்த்திக் கொள்ள வேண்டிய நிலை இருந்தது.

2002 ஆம் ஆண்டு நாட்டில் ஓர் இடைக்கால சமாதான சூழ்நிலை உருவானபோது பிள்ளைகளை ஒருமுறை வந்து போகுமாறு வற்புறுத்தி வேண்டிக்கொண்டார்.

வேலைப்பிரச்சினை, லீவு எடுப்பதில் சிரமம் என வெவ்வேறு காரணங்களைச் சொன்னார்களே தவிர ஒருவராவது தந்தையைப் பார்க்க வரவில்லை. ஆனால், தங்கள் நாட்டுக்கு அவரைக் கூப்பிடுவதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்வதாகத் தெரிவித்துக்கொண்டிருந்தனர்.

'பெத்த மனம் பித்து பிள்ளை மனம் கல்லு' என்பது இது தானோ! ஆனால், தான் நாட்டை விட்டு வெளியேறப்போவதில்லை என்பதை அவர் உறுதிபடத் தெரிவித்துவிட்டார். மகள் மட்டும் கணவனுடனும் பிள்ளைகளுடனும் வந்து சில வாரம் தங்கிச் சென்றாள். மருமகனின் பெற்றோர் நாட்டில் இருந்தது காரணமோ என்னவோ!

காலங்கள் ஓடியது. உள்நாட்டு யுத்தம் பெரும் உயிர், உடமைச் சேதங்களுடன் 2009 ஆம் ஆண்டு நிறைவடைந்தது. இனியாவது பிள்ளைகள் வருவார்களா என்ற ஏக்கம் நாளும் பொழுதும் அவரைவாட்டத் தொடங்கியது.

அவர்களோடு உரையாடும் போதெல்லாம் அவர்களை ஒருமுறை வந்து போகுமாறு நச்சரிக்கத் தொடங்கியிருந்தார். ஆனால், லீவு எடுப்பது கஷ்டம், பிள்ளைகளின் பள்ளிக்கூடம் மற்றும் ஏனைய வகுப்புக்கள் என வழமையான காரணங்களைக் கூறி வசதியேற்படும்போது

வருவதாகச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள்.

பிள்ளைகளை எண்ணிய ஏக்கத்தினால் ஏற்பட்ட மன உளைச்சலாலும் நோய்களின் தாக்கத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த நிலையில் மாரடைப்பு நோய் தாக்கியது. சில தினங்கள் அவசர சிகிச்சைப் பிரிவில் தங்கிச் சிகிச்சை பெற்றுத் திரும்பிய பின் என்ன நினைத்தாரோ, மிகப் பிடிவாதமாகவே பிள்ளைகளுடன் உரையாடத் தொடங்கியிருந்தார்.

ஒருசேர எல்லாப் பிள்ளைகளும் நீண்டதொரு விடுமுறையில் வந்துபோகவேண்டுமென்றும் இல்லையேல் யாருமே தனது இறுதிக்கடன் செலுத்தக்கூட வரத்தேவையில்லையென்றும் ஒருமுறை மிகக் காட்டமாக எல்லோருக்குமே தெரிவித்திருந்தார். அதன் பின்னரே பிள்ளைகள் எல்லோரும் தமக்கிடையே பேசி ஒரு முடிவெடுத்து ஒவ்வொரு குடும்பத்தினராக வந்து சேர்ந்திருந்தனர்.

வந்தது முதல் தந்தையை அழைத்துக்கொண்டு பல இடங்களுக்கும் ஆலயங்களுக்கும் சென்று வந்துகொண்டிருந்தனர். அவ்வாறான பயண மொன்றின்போது 'இனி எப்போது இங்கு வரப்போகிறோம், இவற்றையெல்லாம் பார்க்கப்போகிறோம்' என்றவாறான உரையாடல்களும் இடம்பெற்றது. அப்போது குறுக்கிட்ட மார்க்கண்டர்,

'இப்ப இங்கை பிரச்சினை இல்லைத்தானே. விரும்பினபோது வந்து போகலாம்' என பிள்ளைகளின் வரவை அடிக்கடி எதிர்பார்த்த மனநிலையிலிருந்த மார்க்கண்டர் சொல்லி முடிக்கவும்,

'நினைச்ச நேரமெல்லாம் வர ஏலாது அப்பா. எங்களுக்கும் அங்கை பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கு. இந்த முறை நீங்கள் இவ்வளவு வற்புறுத்தினபடியாத்தான் எத்தினையோ காரியங்களை ஒதுக்கிவிட்டு வந்தனாங்கள்' என வெடுக்கெனக் கூறிவிட்டான் மூத்த மகன் மனோகரன்.

அவனது வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் மார்க்கண்டருடைய முகத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தைப் பார்க்கவேண்டுமே! பொங்கி வந்த கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டார்.

தந்தையின் முகமாற்றத்தை அவதானித்து விட்ட கடைசி மகன் வசீகரன், 'அப்பிடியில்லையப்பா. அங்கை லீவு எடுக்கிறதெண்டா சில நடைமுறைகள் இருக்கு. எங்களுக்கு லீவு கிடைக்கிற நேரத்திலை பிள்ளையளின்ரை பள்ளிக்குடங்களுக்கு லீவு இருக்காது. சிலவேளை பிள்ளையளின்ரை வேறைவேறை வகுப்புகளை விட்டு வர ஏலாமல் இருக்கும். அதுதான் பிரச்சினையெயொழிய, இங்கை வரக்கூடாது, உங்களைப் பாக்கக்கூடாது என்று நாங்கள்

நினைக்கயில்லை' என தந்தையை ஆசுவாசப் படுத்தும் பாங்கில் விளக்கமளித்தான்.

'அப்பிடியெண்டா லீவு எடுக்கேலாதெண்டா என்றை செத்தவீட்டுக்கும் எல்லாரும் வர மாட்டியள் போலை.....' என மென்மையான இதயத்தில் ஊசிமுனையால் குத்துவது போல் அவரது மனதில் அழுதிக் கொண்டிருந்த கேள்வியைக் கேட்டுவிட்டார் மார்க்கண்டர்.

'ஏனப்பா அமங்கலமா அப்பிடிக்கதைக்கிறியள். இதுக்காகத்தானே உங்களை அங்கை வந்து இருங்கோ என்று தலை, தலையா அடிச்சப் பல தடவை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறம். ஆனால், நீங்கள்.....' என மீண்டும் வசீகரன் ஏதோ சொல்ல வாயெடுத்தபோது,

'நான் அங்கை வந்திருந்து சாகயில்லையெண்டா நீங்கள் எனக்குக் கொள்ளி வைக்கவும் வரமாட்டியள்..... அப்பிடித்தானே?' என தனது இறுதிச்சடங்கில் பிள்ளைகள் கலந்துகொள்வார்களா? என்ற சந்தேகத்திற்கு விடையைத் தெரிந்துகொள்ளுமாப்போல் குரலை உயர்த்திப் பேசியபோது அவரது உடலில் ஒருவித படபடப்புத் தோன்றியது. மூச்சுவிடுவதிலும் சிரமத்தை உணர்ந்தார்.

இதை அவதானித்த தொழில்முறையில் டாக்டரான மனோகரன், அவரது கைகளைப் பற்றி நாடியைப் பரிசோதித்தபின் அவரது கவனத்தைத் திசைதிருப்ப எண்ணி 'இப்ப அந்தக் கதையை விடுங்கோ. அதை அந்த நேரம் பாப்பம்' என்றவன் 'தாத்தாவோடு கதையம்மா' என்று கூறி தனது இளைய மகளை அவரது மடியில் இருத்தி விட்டான்.

கனியோடு அவளது தலையைத் தடவியபடி மார்க்கண்டர் வெளியை வெறித்துக் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

அங்கு நீண்டதொரு அமைதி நிலவியபோதும் மார்க்கண்டரின் மனவோட்டம் வெகுவேகமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. தனக்கு ஏதும் நடந்தாலும் எல்லாப் பிள்ளையளும் வரப்போவதில்லை என்ற தெளிவான முடிவுக்கு அவர் வந்திருந்தார்.

பிள்ளைகளின் பங்குபற்றுதலின்றி பெற்றோரின் இறுதிச்சடங்குகள் நடப்பது வெட்கத்துக்குரிய விடயம் என்பது அவரது கருத்து.

பெற்ற பிள்ளைகள் தாம் வராமலேயே வெளிநாடுகளிலிருந்து பணத்தை மட்டும் யாரும் உறவினர்களுக்கு அனுப்பி செத்தவீட்டுச் சடங்குகளை எவ்வித குறைவுமீன்றி நாடாத்தி அந்நிகழ்ச்சிகளை ஒளிப்பதிவு செய்து அனுப்பச் சொல்வதும், உறவினர்களும் அயலவர்களும் காரியங்களை முடித்துவைப்பதுமான புதியதொரு கலாசாரம் வளர்ச்சிபெற்று வந்த காலமது. அவ்வாறான பல மரணச்சடங்குகளில் அவரும் கலந்துகொண்டிருக்கிறார்.

சில மாதங்களுக்கு முன்னர் அவர் மரணவீடொன்றுக்குச் சென்றிருந்தவேளை இவரொத்த வயதினர் பலதும் பத்துமென ஊர்ப்புதினங்களைப் பற்றி உரையாடிக்கொண்டிருந்தனர். நடைபெற்ற உரையாடலின்போது, இறந்தவரது மூன்று பிள்ளைகளில் ஒருவராவது வராதது பற்றியும் பேசிக்கொண்டனர்.

'என்னதான் இருந்தாலும் ஒரு பிள்ளையாவது வந்து கலந்துகொண்டிருக்கலாம்..... பெத்து வளத்துவிட்டதுகளை மறந்து வேலை, காசு, பணம் எண்டெல்லே பிள்ளையள் ஓடிக்கொண்டிருக்கு...' என ஓய்வுபெற்ற உதவி அரசாங்க அதிபர் தனது ஆதங்கத்தை வெளிப்படுத்தினார்.

அது தானே நான் ஒரு பிள்ளையளையும் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பவில்லை' என அவரது மூத்தவனை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்ப விட்டை ஈடுவைச்சு ஏஜெண்டுக்குக் காசைக் கொடுத்து விட்டு அவனுக்குப் பின்னாலையும் முன்னாலையும் திரிஞ்சு கடைசி வரையும் அனுப்ப முடியாமல் கொஞ்சங்கொஞ்சமாக அரைவாசிப் பணத்தை மட்டும் திரும்ப வாங்கியதை மறந்து வீராப்புப் பேசினார்மற்றோர் ஓய்வுதியர்.

இவ்வாறாகத் தொடர்ந்த உரையாடலை, ஆட்டைக் கடித்து மாட்டைக்கடித்து..... என்பார்களே, அதுபோல 'மார்க்கண்டு உன்ரை எல்லாப் பிள்ளையளும் வெளியிலை..... அதுகளும் என்ன செய்யப்போகுதோ ஆர்கண்டார்.....' என மார்க்கண்டர் பக்கம் திருப்பிவிட்டார் ஒரு குசம்புக்கார முதியவர்.

'நான் செத்தாப் பிறகு ஆரார் வருகினமெண்டு எனக்குத் தெரியப் போறேல்லை. ஆனால், நீங்கள் ஆரும் உயிரோட இருந்தா பாருங்கோ. என்றை எல்லாப் பிள்ளையளும் வந்து நிண்டுதான் செத்தவீட்டுக் கிரியைகளைச் செய்யும்.... என்றை பிள்ளையளைப் பற்றி எனக்குத் தானே தெரியும்....' என வெடுக்கெனக் கூறியவர் முகத்தில் எள்ளும்கொள்ளும் வெடிக்க அவ்விடத்தை விட்டு விறுவிறென நடையைக் கட்டிய அந்த நிகழ்வும் தான் அன்று விடுத்த சவாலும் அவர் மனக்கண் முன் நிழலாடின.

நாட்கள் நகர்ந்ததே தெரியாது பிள்ளைகள் வந்தும் மூன்று வாரங்கள் பறந்தோடி விட்டிருந்தது. இன்னும் ஒரு வாரத்தில் புறப்பட்டுவிடுவார்கள் என நினைத்த மார்க்கண்டருடைய உள்ளத்திலோ ஒரே பரபரப்பு, பதற்றம். இருந்தும் முடிந்தவரை வெளிக்காட்டிக் கொள்ளாதிருக்கவே முயற்சித்தார்.

தத்தமது நாட்டிலுள்ள நண்பர்கள், உடன் பணியாற்றுவவர்களுக்கு அன்பளிப்புச் செய்வதற்காக வாங்கிய பொருட்கள், தமக்கென வாங்கிய பொருட்கள் என யாவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்தும் பணியில் மக்களும் மருமக்களும் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

மார்க்கண்டரின் அன்றைய நடவடிக்கைகள் சற்று வேறுபட்டிருந்தன. அடிக்கடி தனது அறைக்குள் செல்வதும் சிறிது நேரத்தின் பின்னர் வெளிவருவதுமாக இருந்தார். பேரப்பிள்ளைகளை அடிக்கடி அணைத்து முத்தமிட்டுக் கொண்டார். இடையிடையே அவரது கண்களிலிருந்து நீர்த்துளிகளும் வெளிப்பட்டன.

தத்தமது வேலைகளின் ஈடுபாட்டால் அவரது நடவடிக்கைகளை யாரும் அவதானிக்கவில்லை. இரவு நெடுநேரம் கழிந்த பின்னரே அனைவரும் கூடியிருந்து இரவுணவை முடித்தனர். அவருக்கு உணவில் அக்கறை இருக்கவில்லை. பிள்ளைகள் வற்புறுத்தியதால் பேருக்குச் சிறிதளவு உட்கொண்டார்.

உறங்கச் சென்றபோது, 'பிந்திப் படுக்கிற தாலை எழும்பாமல் கிடக்காமை. எல்லாரும் நேரத்தோடை எழும்புங்கோ... நாளைக்கு கசூர்னா பீச்சுக்குப் போகவேணும்.... பிறகு வான்காரர் வந்துநிண்டு 'கோன்' அடிக்கும் வரைக்கும் நித்திரை கொள்ளாதையுங்கோ....' என மனோகரன் பொதுவான ஓர் அறிவித்தலை விடுத்தான்.

மறுநாள் காலை! நேரத்தோடு எழும்பியவர்கள் ஆயத்தங்களில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருந்தனர். மற்றவர்களும் ஒவ்வொருவராக அறைகளை விட்டு வெளியே வந்துகொண்டிருந்தனர். சொல்லிவைத்தபடி நாலு வான்காரரும் ஏழரை மணிக்கே வந்துவிட்டிருந்தனர்.

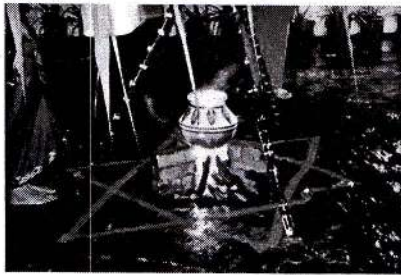
'எங்களோடை அப்பப்பா வர இல்லையா..... ட்டா' என மனோகரனின் மூத்த மகன் அரவிந்தன் தனது கொஞ்சம் தமிழில் கேட்டபோது தான் தந்தை இன்னும் அறையைவிட்டு வெளியே வரவில்லை என்பது அனைவரது கவனத்துக்கும் வந்தது.

மார்க்கண்டரின் அறைக்கதவை நெருங்கிய மனோகரன், 'அப்பா....எழும்புங்கோ. எல்லாரும் வெளிக்கிட்டாச்சு.... நீங்கள் இன்னும் எழும்பாமல் கிடக்கிறியள். வந்து வெளிக்கிடுங்கோ....' எனக் குரல் கொடுத்தபடி கதவில் கைவைத்தபோது கதவு திறந்துகொண்டது. மார்க்கண்டரின் உயிரற்ற உடல் படுக்கையிலேயே கிடந்தது.

வீட்டில் மூன்று பிள்ளைகள் டாக்டர்களாக இருந்தும் அப்பாவின் உடல்நிலையையும் மனஉணர்வையும் புரிந்துகொள்ளாமல் விட்டு விட்டோமே என்பது அப்போது தான் அவர்களுக்கு உறைத்தது.

'மார்க்கண்டு தான் நினைச்ச மாதிரியே எல்லாப் பிள்ளையளும் வந்து நிண்டு அந்தாளின்றை இறுதிச்சடங்கை நடத்திற மாதிரி செய்துபோட்டுது.....' என மரணச் சடங்கில் கலந்துகொண்டவர்கள் பேசிக்கொண்டனர்.

மார்க்கண்டர் தனது நோக்கத்திலும் சவாலிலும் ஜெயித்துவிட்டார்!

பொங்கல் பாட்டு

எந்த வகைப் பச்சரிசி? எவ்வளவு தேங்காய்ப் பால்?
எந்தக்கடைச் சக்கரையில் இந்த முறை பொங்கிடுவாய்?
எந்தளவு பாணையிலே பொங்கிடுவாய் நீ தமிழா?

எங்களது வாழ்நிலங்கள் நாம் விதைத்த நெல் நிலங்கள்
எங்களுக்கு வேண்டும் என்று எழுந்துவந்து பொங்கிடுவேன்
எங்களுக்குள் ஒன்றுபட்டுப் பொங்கி எழுவேன் மனிதா!

2

'தளபதி' ஜில்லாவா, 'தல'யின் வீரமா
இளைஞனே எந்தப் படக் கட்டவுட்டுக்கு பால் சொரிவாய்?
வேலை வெட்டி இல்லாமல் நீ எவன் உழைக்கப் பொங்கிடுவாய்?

எம்மிடமும் கலையிருக்கு எமக்கும் வாழ்விருக்கு
எம்முடைய வாழ்வைச் சொல்லும் கலை படைத்துப் பொங்கிடுவேன்
எம்கலைகள் எம் வாழ்வை வளர்த்தெடுக்கப் பங்களிப்பேன்

3

எங்கே துணியெடுப்பாய்? எத்தனை கடை நடப்பாய்?
வங்கிக் கடனட்டையில் தள்ளுபடி எவ்வளவாம்?
வட்டிக்குக் கடனெடுத்து வாங்கி வாங்கிக் கொட்டிடலாம்..

நாங்கள் செய்ய வேலையில்லை வேலைக்கேற்ற கூலியில்லை
நாங்கள் தொழில் தொடங்கநல்ல சூழல் எங்கள் நாட்டிலில்லை
பொங்கி எழுந்து தொழில் உரிமை கேட்டுப் போரிடுவேன்

4

இந்துமதப் பண்டிகையா, இல்லை தமிழ்ப் பண்டிகையா
பொங்கல் தான் புத்தாண்டா சித்திரை தான் புத்தாண்டா
இந்தத் தலைப்பில் பொங்கல் பட்டிமன்றம் வை தமிழா

பட்டிமன்றம் வைப்பதற்குப் பலபேர் நாட்டிலுண்டு
நாட்டைத்தின்னும் கூட்டத்தைத்தான் எதிர்த்து நிற்க நாதியுண்டா
வெட்டி ஒடுக்குமுறை வேறுபுப்போம் வா மனிதா

5

பொன்னாம் கதிர்விளையும் பாணையிலே பால்வழியும்
அந்நாள் உழவர்களின் வேர்வையிலே பொன்விளையும்
இந்நாள் அதை நினைத்துப் பொங்கிடுவோம் வா தமிழா

எல்லாம் இறக்குமதி உழுவர் இறக்கும் விதி
பிள்ளை விற்று விதைத்தாலும் விலைப்படுமா உற்பத்தி
பொங்கலாம் பொங்கல் நல்லா வருது வாயில் தீப்பற்றி

6

மொன்சாண்டோ நெல் தருது பொன்னாட்டம் விளையுது
உன்னுடைய விளைச்சல் இனி உலகமயம் ஆகுது
இன்னுமென்ன முணுமுணுப்பு மின் அடுப்பில் பொங்கி விடு

பன்னாட்டுக் கம்பனிகள் மலடான நெல்தருது
என் நிலமும் என் விதையும் அவன் சொத்தாய் மாறிடுது
என்பிள்ளை பசியோடு வெளிநாட்டைக் கும்பிடுது
உன்னுடைய உலகமயம் உள்ளாடையையும் உருவுது

7

'ரஜத்துமா' வாழ்த்தலையா? விடுமுறை தரலையா?
இதுக்கு மேல் என்ன உனக்கு இன்னும் திமிர் அடங்கலையா?
பொத்திக்கொண்டு பொங்கு உனக்குப் புத்தி இருக்கா இல்லையா?

வாழ்த்துறவன் வாயினிலே வழியும் ரத்தம் கழுவச்சொல்
வாடி உழைக்கும் மக்கள் வயிற்றைத் தின்னாதிருக்கச்சொல்
அவனது வாழ்த்தையெல்லாம் அம்பாந்தோட்டையில் போடச்சொல்
சனங்களின் கோபம் நாளை வெடிக்கப்போகுது ஓடச்சொல்

குறிப்பு :

தல, தளபதி எனப்படுபவர்கள் முறையே அஜித் குமார், விஜய் எனப்படும்
தென்னிந்திய திரைப்பட நடிகர்கள். இளைஞர்கள் மத்தியில் இவர்களது வணிக
நோக்குத் திரைப்படங்கள் மீதான வழிபாட்டு மனநிலை காணப்படுகிறது.
"வீரம்", "ஜில்லா" எனும் திரைப்படங்கள் இவர்கள் நடத்துப் பொங்கலுக்கு
வெளியானவை

மொன்சாண்டோ, மரபணு மாற்றம் செய்யப்பட்ட விதைகளை உற்பத்தி
செய்யும் அமெரிக்க நிறுவனம். ஒரு முறை விதைத்தால் அதன் அறுவடையாக
வரும் நெல்லை மறுபடி விதைக்க முடியாதபடி மலடாக்கி இவர்கள்
விற்கிறார்கள்.

"ரஜத்துமா" என்பது சிங்கள மொழியில் "அரசர்" என்று பொருள்படும்.
இலங்கையின் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட சனாதிபதி அரசருக்குச்
சமமான அதிகாரங்கள் படைத்தவர்.

மு. மயூரன்

கலை இலக்கியங்களில் சமூக சீர்திருத்தம்: அவசியப்பாடு குறித்த பதவு

அநாதரட்சகன்

'இலக்கியம்' என்பது தன்னளவில் சமூகத்தின் வெளிப்பாடாகும். அது சமூகத்தினை குறிப்பிட்ட தளத்தில் இருந்து சித்தரிப்பதோடு அச்சமூகத்தில் தொடர்ந்து செயல்படுகின்ற சக்தி யாகவும் உள்ளது.

இதனையே இன்னொரு வகையில் கூறின், 'இலக்கியம்' என்பது சமூகத்தின் உற்பத்தி விளைவு எனவும், அது வரலாற்று வளர்ச்சிப் போக்கில் சமூக அமைப்புக்கும், சிந்தனைக்கும் இடையி லான இயக்கவியல் உறவினைக் கொண்டிருக்கிறது என மார்க்சியலாளர்கள் கூறுவர். சமூகத்தின் பன்நிலைப்பட்ட தோற்றப் பாடுகள் ஒரு நாட்டிலே ஒரு குறிப்பிட்ட காலகட்டத்தில் அங்கு நிலவும் உற்பத்தி உறவு முறைகள் என்ற அடித்தளத்தில் கட்டி எழுப்பப்படுகின்றன. சமுதாய ஒழுங்கு முறைகளுக்கிடையிலே நிகழும் தொடர்புகளின் விளைவாகவே அரசியல், சட்டம், சமயம், தத்துவம், கலை, இலக்கியம் என்பவை தோன்றுகின்றன என இவர்கள் விளக்கியுள்ளனர். எனவே, பொருளாதார சமூக அமைப்புக்கும், கலை இலக்கியங்களுக்குமிடையே இடையறாத தொடர்பு இருக்கின்றதென்பது நிசமான உண்மையாகும்.

மனிதன் ஒரு சமூகப்பிராணி என்ற வகையில், சமூகத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாத ஒரு அங்கமாக இருப்பவன். தனது இருப்பை நிலைநிறுத்திக் கொள்ள சமூகத்துடன் இணங்கியும், பிணங்கியும் முரண்பட்டும், மோதியும் தனது சூழலில் வாழ நிலப்பந்திக்கப்பட்டவன் என்பது தான் யதார்த்த நிலை. இத்தகைய வாழ்வியல் இருப்பின் தோற்றப்பாடு களிலிருந்து மேலெழும் உணர்வு நிலைகளின் வெளிப்பாடாக கலை இலக்கியங்களைப் படைத்து வருகின்றான். இவ்வாறு உருவாக்கம் பெறுகின்ற கலை இலக்கியங்களில் சமூகத்தினைப் பல் வேறு பரிமாணங்களில் தரிசித்து அதனை சமூகப் பார்வையாக வெளிப்படுத்துகின்றான்.

படைப்பாளியின் இந்த சமூகப் பார்வை என்பது, ஒரு பிரச்சினையை பல்வேறு பரிமாணங்களில் நுணுகிப் பார்க்க உதவுவதுடன், அப்பிரச்சினை குறித்து தெளிவு பெறவும் உதவுகிறது.

கலை இலக்கியங்களில் சமூகப் பார்வை என்பது, சமூகத்தினை அதன் யதார்த்தங்களுடன், மெய்யான பரிமாணங்களுடன், அணுகிப் படைப்பாக்கம் செய்வதற்கு படைப்பாளியைத் தூண்டுகிறது.

படைப்பாளி ஒருவன் தனது அநுபவத்தினை அறம், ஒழுக்கம், அழகு, சட்டம், உணர்வு எனக் கூறுபடுத்தாது சமூகத்தை அதன் முழுமையான விக சிப்பில் தரிசிக்கவேண்டும் என்பதே கலை இலக்கியத்தில் சமூகப் பார்வை என்பதன் சாராம்சமாகும். இதனையே எமது தமிழ்ச் சூழலில், ஏனையோரைவிட எமது மார்க்சிய விமர்சகர்கள், ஆழமாகவும், விரிவாகவும் எமக்கு வலியுறுத்தியுள்ளார்கள்,

குறிப்பாக, கலை இலக்கியங்களில் சமூகப் பார்வையின் அவசியம் குறித்து பேராசிரியர் க.கைலாசபதி 'சமூகவி யலும் இலக்கியமும்' என்ற நூலில் விளக்கியுள்ளார். மறுவகையில் இச்சமூகப் பார்வை என்பது கலை இலக்கியங்களில் "யதார்த்தவாதம்" என்ற பண் பினையும் வலியுறுத்துகின்றது. இந்த 'யதார்த்தவாதம்' என்ற இலக்கியக் கோட்பாடானது, ஆக்க இலக்கியத்தின் முறையியலாகவும் சமூகத்தின் சக்திய தரிசனமாகவும் விளங்குவதோடு சமூக முரண்களின் இயக்கப் போக்கினைப் பிரதிபலிப்பதாகவும் உள்ளது.

இன்று இலக்கியத்தில் யதார்த்தவாதம் காலாவதியாகிவிட்டது. அதில் கற்பனைக்கோ, படிமங்களுக்கோ, குறியீடுகளுக்கோ, கருத்துலக பிரபஞ்ச விரிவுக்கோ இடமில்லை என வாதிடுவோர், கண்ணுக்குப் புலப்படுகின்ற

காட்சிகளையும், வாழ்க்கையையும் மட்டுமே வார்த்தைப் படுத்துவதுதான் அதன் பணி என்ற தவறான புரிதலிலேயே இதனை மறுக்கிறார்கள்.

'யதார்த்தவாதம்' என்பது புற உலகில் கண்ணால் பார்க்கின்ற உண்மைகளை மட்டுமல்ல, அகமனதில் உணர்கின்ற உண்மைகளையும், பிம்பங்களையும் பதிவு செய்வதும் தான். வாழ்வின் உள்ளும் புறமுமான ஆழங்களை அலசுவதும், மனிதனின் புறத் தோற்றங்களோடு இணைந்த அக உலகத்தைக் கண்டுணர்வதுமே யதார்த்தவாதமாகும்.

இன்றைய உலகமயமாக்கல் - பின் நவீனத்துவச் சூழலில் நச்சுப்படுத்தப் பட்ட கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. குடும்பம் தேவையில்லை, மனிதர்களுக்குள் அன்பு தேவையில்லை, உற்பத்தியில் ஈடுபடும் உழைப்பாளிகள் கூடத் தேவையில்லை, மாறாக, மக்களைக் கடனாளிகளாக்கி மயக்கத்தில் ஆழ்த்துகின்ற நுகர்வுக் கலாசாரம், மக்களின் சிந்தனையைச் சிதறடிக்கின்ற பொழுது போக்குகள், விளையாட்டுக்கள் தேவை, அத்துடன், இவர்களுக்கு கலை இலக்கியங்களில் யதார்த்தவாதமும் தேவையில்லை என்பதே இவர்களின் நிலைப்பாடு.

ஆனால், யதார்த்தவாதத்தின் ஆக்கக் கூறுகள் எமக்கு உணர்த்துபவை எவை எனப் பார்க்கின், மனிதன் வாழ்வதற்கான நிலம் தேவை, உழைப்புத் தேவை, இயற்கைச் சூழல் தேவை, மனித உறவுகள் தேவை, இயற்கையை நாசப்படுத்தாத கருவிகள் தேவை, மனித உறவை மேம்படுத்தும் கலை இலக்கியங்கள் தேவை, இவைதான் மனிதனின் வாழ்விற்கான யதார்த்தங்கள். இந்த யதார்த்தங்களை மனிதன் சார்ந்திருக்கின்ற காலம் முழுவதிலும் யதார்த்தவாதம் இயங்கத்தான் செய்யும். அதாவது, "மனித வாழ்வின்னும் சரி, அவனது சிந்தனையின்னும் சரி, கலை உணர்வின்னும் சரி யதார்த்தம்

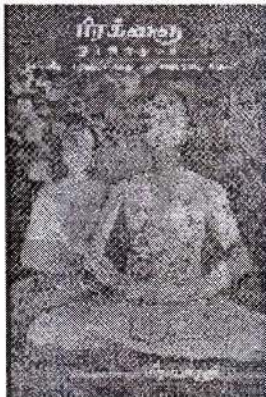
என்பது ஒரு கூறாகும். யதார்த்தம் இல்லாமல் மனிதனுடைய பிற ஆக்கங்கள் இல்லை" என்பதனை தமிழக மார்க்சிய விமர்சகர் ஞானி கூறியுள்ளார்.

எமது தமிழ்ச் சூழலில் நடைமுறை மனிதவாழ்வின் மெய்யான சாத்தியப்பாடுகளுக்கும், பகுத்தறிவுச் சிந்தனை களுக்கும் எந்தவித தொடர்புகளும் தளத்தில் நின்று கொண்டு கலை இலக்கியங்களைப் படைத்து, அவற்றின் இரசனை உணர்வில் திளைத்திருப்பவர்களை சமூக யதார்த்தங்கள் நோக்கி திசை கோள்படுத்த உதவியமையே யதார்த்தவாதக் கோட்பாட்டின் பெறுமதிமிக்க சாதனையாகும். இச்சாதனைக்கு வழிகாட்டியவர்கள் மார்க்சிய லாளர்களே.

அந்தவகையில், கலை, இலக்கியங்களில் சமூகநோக்கு என்பது வாழ்வியலின் அகம் புறம் சார்ந்த யதார்த்தங்களை வலியுறுத்திவருகின்ற கருத்து நிலை எனலாம்.

இந்த யதார்த்தத்தினை விட்டு ஒரு படைப்பாளி அந்நியப்பட்டிருக்கமுடியாது. அவன் சமூகத்தில் தனித்து இயங்கமுடியாதவன். அவனுக்குள் தன்னளவில் பல அம்சங்களில் சமூகம் இயங்குகின்றது. வரலாற்றிலிருந்து படைப்பாளி தூண்டுதல்களைப் பெறுவதைப் போலவே, அவன் நிகழ்காலச் சமூகத்திலிருந்தும் தூண்டுதல்களைப் பெறுகின்றான். இதனால் அவனது படைப்புக்களில் "சமூகப் பார்வை" என்பது தவிர்க்க முடியாததாகி விடுகிறது.

இன்றைய பின் நவீனத்துவச் சூழலில் மனிதன் என்பவன் தனிமனிதனா? சமூக மனிதனா? என்ற கேள்வி மீது மனிதனின் சாராம்சம் பற்றிய பிரச்சனை எழுப்பப்படுகிறது. சமூக உறவுகளிற் கூட்டுநிலையாகவே சாராம்சத்தில் சமூக மனிதனாகவே மனிதனை மார்க்சியம் அணுகுகின்றது. தனிமனிதனின் சிறப்பியல்புகள் யாவும் இந்தப் பொதுத் தன்மை

நூல் பெயர்: பிரக்ஞை
 ஓர் அறிமுகம்
 தனிமனித மாற்றத்திலிருந்து
 சமூகமாற்றத்தை நோக்கி...
 மேற்கூலக அறிஞர்களின் பார்வையில்...
 ஆசிரியர்: மீராபாரதி
 வெளியீடு: பிரக்ஞை, கனடா
 முதல் பதிப்பு: 2012

நூலின் பெயர் : மீழ்வுடன்
 (மீழ்ச்சு பற்றுய பன்முகப்பற்சை கொண்ட கட்டுரைகள்
 ஆசிரியர் : மனநல மருத்துவரர் எஸ். சீவலாஸ்
 நூல்காடம் பதிப்பு ; 2013 ஜனவரி
 வெளியீடு : உயர்சை
 (முள்ளந்தண்டு உடம் பற்றுப்பற்றுர் அமைப்பு)
 சமூக சேவை அலுவலகம்,
 வெது ஒழுங்கை,
 சைவர உப் பன்யங்குளம்,
 உவனியா
 பக்கம் : 125
 விலை : 300/=

என்ற நேரோட்டத்தில்தான் வெளிப்படுத்தப் படுகிறது. மனிதன் கலை, இலக்கியம், அரசியல், கலாசாரம் என்பவற்றைப் படைப்பதற்கு முன் அவன் உயிர்வாழ்வதற்கான பொருளாயத உற்பத்தியை மேற்கொண்டே ஆக வேண்டும் என்கிற உண்மையை மார்க்ஸ் விளக்கினார். அத்துடன் உற்பத்தி நடவடிக்கையின் அங்கமாக இயற்கையோடு இயைந்து வாழ்வும், மனிதர்களோடு உறவுகளைப் பேணிவாழவுமான வரலாற்றுப் போக்கின் விளைச்சலே மனிதன் என்றார்.

இன்றைய உலக முதலாளித்துவம் அடையாள அரசியலின் பேரால், இனம், மதம், சாதி, பிரதேசம், பெண்ணியம் என்ற அடிப்படையில் மனித இனத்தைக் கூறுபடுத்தி மக்களிடையே குரோதங்களை வளர்த்து, மோதல்களைத் தூண்டி வருகிறது. இத்தகைய சூழலில்தான் பின் நவீனத்துவம் தனிமனித வாத்தத்தினை முன்னிலைப்படுத்தி கலை இலக்கியங்களிலும் அதற்கு உயிருட்ட விளைகின்றது.

தனிமனிதனுக்கு இன்பமளிக்கக் கூடியதே சிறந்த இலக்கியம் என்பது பின்நவீனவியலாளரின் மையக் கருத்தாக உள்ளது. கலை, இலக்கியங்களுக்கென சமூக நோக்கம் எதுவும் கிடையாது. கலை இலக்கியங்கள் பிறருக்கு சேவை செய்யவேண்டிய அவசியம் இல்லை எனக் கூறுகின்றனர். இவர்களுக்கு பரந்த சமூகத்திடம் எடுத்துச் சொல்வதற்கு எதுவுமில்லை. தனிமனித அக உணர்வுகளுக்கு இடமளிக்கும் இவர்களது நிலைப்பாடு உலகமுதலாளித்துவத்தின் கருவிலிருந்து பிறந்தது. அதேவேளை மக்களின் கவனத்தை திசைதிருப்புவதிலும், அவர்களைக் குழப்புவதிலும் கண்ணாயிருக்கிறது. பொதுமக்க

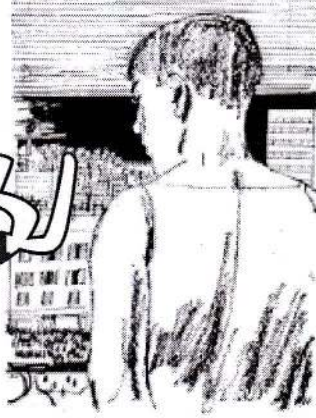
ளின் பிரச்சினைகள், தேவைகள், இரசனை நிலையிலிருந்து எவ்வளவு தூரம் எழுத்தாளன் விலகி நிற்கிறானோ அந்தளவுக்கு அவன் சிறந்த எழுத்தாளன் என்பது இவர்களது முடிந்த முடிவு.

அத்துடன், பின்நவீனத்துவக் கருத்துக்கள் மக்களிடமிருந்தும் சமூகத்திடமிருந்தும் வரலாற்றிலிருந்தும், இலக்கியத்தைப் பிரித்து, வெறும் உள்மனத்தேடல்களுக்கும், தனி மனிதப் புலம்பல்களுக்கும் அழுத்தம் கொடுப்பனவாக உள்ளன.

பின்னவீனத்துவப் படைப்புக்களின் இன்னொரு பண்பு தமது படைப்புக்களில் வலிந்து தொன்மங்களைப் பிரயோகிப்பதும், படிமங்கள் மேல் படிமங்களை அடுக்கி வாசகனை அதீத சொல்லாடல்களில் கிறங்கிப்போக வைக்கின்றன. இந்தப் போக்கில் சமூக அக்கறையுள்ள படைப்பாளியினால் எழுத முடியாது. சமூகத்தின் பிரச்சினைகளிலிருந்து விலகிநின்று வெறும் தனிமனித உழைச்சல்களை மட்டுமே கலைப் படைப்புக்கள் வெளிப்படுத்துவது என்பது ஆரோக்கியமான இலக்கியச் சூழலல்ல. கலை இலக்கியங்களின் அடிப்படையான பண்பு மானிட அம்சத்தைக் கொண்டிருப்பதுதான். மனித இருப்பின் அரசியல் பொருளாதார, சமூகப் பிரச்சினைகளை மனித நேயத்துடன் சித்தரிப்பதுதான் அதன் பலம் எனலாம்.

அதிருப்தியே மனிதரை முன்னால் உந்துகிறது
 -லூசுள்

அது

சுதாராஜ்

இருள் கசியத் தொடங்கும் மாலை ஆறாமணிப் பொழுதில் அந்த வீதியில் வந்துகொண்டிருந்தேன். முக்கிய நகரங்களைத் தொடுக்கும் பிரதான வீதிதான் அது. எனினும் சன நடமாட்டம் குறைவாயிருந்தது. நகரத்திலிருந்து எட்டுக் கட்டை தொலைவிலிருந்த அந்தப் பகுதியில் குடிமனைகளும் குறைவு. அடுத்த நகரம் சுமார் நாற்பது கிலோமீட்டருக்கு அப்பாலிருந்தது. நாட்டில் சுமுக நிலையற்ற காலம் அது. இருள்வதற்கு முன்னரே மக்கள் வீடுகளுள் அடங்கிப்போய்விடுவதற்கு அதுவும் ஒரு காரணமாயிருக்கலாம். இன்னும் வெட்டப்படாத காட்டு மரங்களும் பற்றை புதர்களும் இரு மருங்கும் கொண்ட வீதியில், இந்தத் தனிமை வேளையில் எனது ஐம்பது சீச் ஸ்கூட்டரில் பயணித்து வருவது சற்றுத் திரில்லாகக்கூட இருந்தது. முகத்திலடிக்கும் குளிர் காற்றின் சுகத்துடன் பறந்து செல்லும் ஒரு குருவியாக நான். ஆனால் வீதியில் மூச்சிரைக்கும் வேகத்தில் அவ்வப்போது வரும் வாகனங்கள் இந்த அனுபவிப்பைக் கெடுத்துவிடும்.

முக்கிய தேவை ஒன்றிற்காக ஒருவரைப் பார்க்க வந்துவிட்டுத் திரும்பும் பயணம் அது. முக்கியம் என்ன... பணத் தேவைதான்! வீட்டுக்குப் போனால், ஆள் தோட்டத்தில் என்றார்கள். தோட்டத்திற்கு வந்தால் வீட்டில் என்றார்கள். எனது மிட்சுபிசி காரை சில காலத்தின் முன் அவருக்கு விற்றிருந்தேன். அவசர பணத் தேவைக்காக விற்கவேண்டியிருந்தது. அப்போது அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையைத் தந்து மிகுதிப் பணத்திற்குத் தவணை கேட்டிருந்தார். எனது கஷ்ட நிலைமையில் அதற்கு உடன்பட்டுக் கொடுத்திருந்தேன். ஆனால் தவணை கடந்தும் ஆளைப் பிடிக்க வாரோட்டம் ஓடவேண்டியிருந்தது.

வாழ்க்கைப்பாட்டைக் கொண்டு நடத்து வதற்குப் பணம் தேவைப்படுகிறது. வெளிநாட்டுக் கம்பனியில் பணி புரிந்து மாதாமாதம் ஊதியம் பெற்றபோது எல்லாம் சரியாகத்தான் இருந்தது.

பிள்ளைகளைப் பிரிந்து எவ்வளவு காலம்தான் வெளிநாடுகளில் தனிமையாக இருப்பது. ஊரோடு வந்து சொந்தமாக ஏதாவது பிஸினெஸ் செய்ய லாமே என ஆரம்பித்தால் அது கவிழ்த்துவிட்டது!

தூரத்தில் ஒரு லொறி இரைந்து வந்து கொண்டிருந்தது. பிரதான வீதியில்; ஓடும் லொறி பஸ் போன்ற வாகனங்கள் இதுபோன்ற ஸ்கூட்டர்களுக்கு இடம் விட்டு விலத்திப் போகமாட்டார்கள். பாரத்துடன் செலுத்தும் வாகனத்தின் ஸ்பீட்டைக் குறைத்து ஓரம் கொடுத்துப் போவது அவர்களுக்குச் அல்லது அவர்களது தூரப் பயணம் தாமதமாகலாம். ஆக்ஸிலேட்டரில் அழுத்திய காலை எடுக்காமல், அந்த ரோட்டு தங்களுக்கே சொந்தம் என்பதுபோல அகர கதியில் ஓடுவார்கள். நாங்கள்தான் ஓரம் போகவேண்டும். அல்லது அதோ கதியாகப் போக நேரிடும். லொறி அண்மையில் வந்ததும் சட்டென ஸ்கூட்டரை ஓரத்திற்கு இறக்கினேன்.

அப்போதுதான் அது தென்பட்டது.

ஒரு சிறிய பயணப் பை! அதைப் பயணப் பை என்றும் சொல்லமுடியாது. லப்ரொப் ஒன்றைக் கொண்டதிரியக்கூடிய அளவிலான சிறிய கறுப்பு நிறப் பை. அல்லது அதற்குள் ஒரு லப்ரொப்தான் உள்ளதோ என்றும் தெரியவில்லை.

லொறி விலத்திச் சென்றதும் ஸ்கூட்டரை ஒரு யூ வளைவெடுத்துத் திரும்ப வந்து நிறுத்தினேன். அண்மிக்காமல் ஸ்கூட்டரில் இருந்தபடியே நோட்டம் விட்டேன். யாரோ கொண்டுவந்து தேவையற்ற பொருள் என வீசப்பட்ட பழைய பை போலத் தெரியவில்லை. புதியதுபோலத் தோன்றியது. யாராவது தவற விட்டிருப்பார்களோ? அவ்விடத்தில்: புல்பூண்டுகள் மடிந்து முறிந்துபோய்க் கிடந்தன. எதிர்ப்பட்டு வந்த வாகனமொன்றை விலத்துவதற்காக, ஸ்கூட்டரி லோ அல்லது மோட்டார் சைக்கிளிலோ வந்த ஒருவர் ஓரம் கட்டியபோது அது விழுந்திருக்கலாம். அல்லது அவரே விழுந்து எழும்பியிருக்கலாம். அதை எடுத்து உரியவரிடம் சேர்த்துவிடுவதுதான்

சரி என்று தோன்றியது.

அது எப்படி இன்னும் யாருடைய கண்ணிலும் படாமற் கிடக்கிறது என யோசித்தேன். இலங்கையில் அப்போது யுத்தகாலம். 'வீதி யோரங்களிலும் பொது இடங்களிலும் உள்ள பார்சல்களையோ பைகளையோ எடுக்கவேண்டாம்.. அது ஒரு வெடிகுண்டாகவும் இருக்கக்கூடும்..' என அறிவுறுத்தல்கள் வந்துகொண்டிருந்தமையால், அதைக் கண்டவரும் காணாதவர் போலப் போயிருக்கலாம்.

ஸ்கூட்டரை விட்டு இறங்கினேன். எனினும் அதை எடுப்பதா விடுவதா என மனத்தயக்கம். அது ஒரு வெடிகுண்டாகவே இருந்து எடுக்கும்போது வெடித்துவிட்டால்? வெடிகுண்டு நிஜத்தில் எப்படியான தோற்றத்தில் இருக்கும் என்று எனக்கு ஏதும் சரியான அறிவு இல்லை. யுத்த காலத்தில் மீட்கப்பட்ட குண்டுகள் என ரீலீக்களில் காட்டியிருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம்விட ஏற்கனவே சினிமாப் படங்களில் பார்த்திருக்கிறேன்.. அதுதான் மனக்கண்ணில் முந்திக்கொண்டு வந்தது! சிவப்பாக ஒரு பல்ப் மின்னிக்கொண்டிருக்கும்.. சில வயர்கள் துருத்திக் கொண்டு தெரியும். அப்படியான ஏதும் சமாச்சாரங்களை அதிற் காணவில்லை. சற்றுத் துணிவு ஏற்பட்டது. எனினும் எச்சரிக்கையுணர்வுடன் ஒரு நீளமான தடியைத் தேடி எடுத்தேன். அது குண்டுதானா என்று தடியினால் புரட்டிப் பார்க்கலாமல்லவா!

தடியுடன் என்னைக் கண்டவர்கள் நான் ஏதோ பாம்பை அடிக்கப்போவதாக எண்ணிக்கொண்டு போலும் இன்னும் வேகமாக வாகனங்களைச் செலுத்திக்கொண்டு ஓடினார்கள்!

புரட்டியபோது, பை மிக இலகுவாக மறுபக்கம் புரண்டது. அதற்குள் ஏதும் இல்லையோ? லப்ரொப் உள்ளே இருந்திருந்தால், அதன் கனதி கைக்குத் தெரிந்திருக்கும். தேவைப்படாது என யாரோ வீசிவிட்டுப்போன பையுடன் நான் மினக்கெடுகிறேனா? எனினும் ஒரு உந்துதலில் பையைக் கையில் எடுத்தேன். அதன் ஸிப்பைத் திறந்தபோது..

ஒரு கட்டுக் காசு! எல்லாம் ஆயிரம் ரூபாய்த் தாள்கள்!

அது பயணப் பை அல்ல.. பணப் பை!

கடவுளே.. என்ன இது?

கடவுள் என்னைச் சோதிக்கிறார்! பண நெருக்கடியிற் கஷ்டப்படும் என் கண்களில் இப்படி ஒரு கட்டுக் காசைக் காட்டிச் சோதிக்கிறாரோ? அல்லது கடவுளின் கருணையா இது? இப்படிக்கண்ணுக்கு முன்னாக அற்புதங்கள் புரியக்கூடியவரா கடவுள்? நான் பொதுவாக கஷ்டநிலை வந்தால் மட்டும் கடவுளிடம் வேண்டுகிற ரைப் ஆன ஆள். பணத்தேவை காரணமாக நான் சில நாட்களாக கடவுளின் தீவிர

பக்தனாக மாறியிருந்தேன். அதுதான் கடவுள் கண் திறந்தாரோ?

பணத்தைக் கண்டவுடன் இப்படியெல்லாம் எண்ணங்கள் ஓடிவிட்டது. பணக்கட்டுடன் சேர்த்து.. ஒரு நில அளவை ரேப், சில எழுதப்படாத ஏ4 சைஸ் தாள்கள், இரண்டு பென்சில்கள் ஆகிய பொருட்களும் இருந்தன. உரிமையாளர் பற்றிய விபரங்கள் எதையும் அதற்குள் காண முடியவில்லை.

ஸிப்பை இழுத்து மூடினேன். இந்த இடத்தில்.. இந்த நேரத்தில்.. இவ்வளவு பணத்துடன் நிற்பதை யாராவது கண்டால், கொலை விழுந்தாலும் விழும். ஏதும் நடக்காததுபோல் மிகச் சாதாரணமாகப் பைபையும் காவிக்கொண்டு ஸ்கூட்டரை ஸ்ரார்ட் செய்தேன்..

வீட்டில் ஸ்கூட்டரை நிறுத்திவிட்டுப் பையுடன் இறங்கியதும் முதலில் எதிர்ப்பட்டவள் எனது மகள் விசித்திராதான்.

'என்னப்பா.. லப்ரொப்பா? புதுசா வாங்கி வீங்களா..?' எனத் தொடராகக் கேள்விகளைக் கேட்டவாறே அண்மையில் ஓடிவந்தான். பிள்ளைக்கு ஒரு லப்ரொப் தேவைப்படுவது எனக்கு ஏற்கனவே தெரியும்.. ஆனால் எனது கஷ்ட நிலை கருதி வாங்கித்தருமாறு கேட்டிருக்கவில்லை. இப்போது அவளது ஆச்சரியத்தை அவளது முகம் காட்டியது.

'இல்லையம்மா.. இது வேற ஓராளின்ட பை..'

அதற்குமேல் ஏதும் பேசாமல் உள்ளே போனேன். மேற்கொண்டு கேட்கப்படக்கூடிய கேள்விகளுக்கு என்னிடம் பதில் தயாரில்லாமலிருந்தது. ஆனால் மகளின் குரல் கேட்டு என் மனைவி முன்னே வந்தாள்!

'என்ன அது..?'

'ஒன்றுமில்ல.. இது இன்னொராளின்ட பை..' எனச் சாதாரணமாகக் கூறியவாறு அறைக்குட் சென்று பையை வைத்தேன். அதற்கு ஒரு நேரம் தேவைப்படவில்லை.. நான் சேர்ட்டைக் கழற்றிக் கொழுவியில் மாட்டுவதற்கிடையில், பையைத் திறந்து பார்த்துவிட்டான்!

'என்ன.. காரக் காசு தந்திட்டாரா?' - நான் போயிருந்த காரணம் அவளுக்குத் தெரியுமாயால், கார வாங்கியவர் மிகுதிப் பணத்தைத் தந்திருக்கக்கூடும் என நினைத்திருக்கிறான்.

'ஆளையே பிடிக்க முடியவில்ல.. எப்பிடிக்க காசு கிடைக்கும்..?'

'அப்ப அது..?' - மேசையிலிருந்த பையைக் காட்டிக் கேட்டான்.

'அது வேற ஒருத்தற்றை காசு..'

'என்ன பிறகும் வட்டிக்குக் காசு எடுத்திட்டீங்களா..?' - அவளது குரல் அதிர்ச்சியாக

வெளிப்பட்டது.

'இல்ல இது வேற விஷயம்..'

'நீங்க எனக்குப் பொய் சொல்லுநீங்க..! வட்டிக்குத்தான் எடுத்து வந்திருக்கிறீங்கள்.. ஏற்கனவே பட்ட கடன்களுக்கு வட்டி கட்டேலாமல் பெரிய பாடு படுறீங்கள்... அதுக்குள்ள பிறகுமா..?'

இப்போது நான் சரணடையவேண்டியிருந்தது. நடந்த விஷயத்தைக் கூறினேன்.

'ஐயோ.. அதை இஞ்ச கொண்டு வந்திட்டீங்களா..?' அவளுக்கு மீண்டும் அதிர்ச்சி.

'அது யாற்றையென்று தெரியாதபடியாந்தான் கொண்டு வந்திருக்கிறன்..'

அப்போது விசித்திரா குறுக்கிட்டுச் சொன்னாள்.. 'தெரியாவிட்டால் அதைப் பொலிஸ் ஸ்டேசனிலை ஒப்படைக்கவேணும்.. அல்லது அது சட்டப்படி குற்றம்..!'

விசித்திரா சட்டக் கல்லூரிக்கு மேற்படிப்புக்காக விண்ணப்பித்திருந்தாள். அதனால் வீட்டில் ஏதாவது இதுபோன்ற பிரச்சனைகள் தோன்றும் வேளைகளில், சட்ட நுணுக்கங்களை ஆதார பூர்வமாக எடுத்துக் கூறக்கூடிய வல்லமை பெற்றிருந்தாள்!

'பொலிசிலையா..?' அவ்வளவுதான்..! ஒரு ஸ்ரேம்மன் ஏழுதி எடுத்துக்கொண்டு.. காசையும் வேண்டி வைச்சிடுவாங்கள்.. அதோட கதை முடிஞ்சுது.' - இப்படிக்கூறியது விசித்திராவுக்கு அடுத்த எனது மகன். உயர் வகுப்பிற் படிக்கும் இவன், வெட்டொன்று துண்டு ரெண்டெனத்தான்; பேசுவான்.. ஆனால் வெட்டு சரியான இடத்திற்குதான் விழும்.

அவன் அப்படிக்கூறியதும் நான் உஷாரடைந்தேன். ஏனெனில் பணத்தைக் கொண்டுபோய்ப் பொலிஸில் கொடுத்து விடலாமோ என்ற ஒரு எண்ணம் என்னிடமும் இருந்தது. இப்போது மனதை மாற்றிக்கொண்டு, 'காச வீட்டிலையே இருக்கட்டும்.. அதை உரியவரிட்டையே சேர்க்கிறதுதான் சரி..' என அந்தப் பிரச்சனைக்கு ஒரு முற்றுப்புள்ளி வைக்க முயன்றேன்.

'அதுதான் யாரென்று தெரியாதே.. எப்பிடிக்குடுக்கப்போறீங்க..?' - மனைவிக்கு இன்னும் என்மேற் சந்தேகமிருந்தது. பணநெருக்கடி காரணமாக இந்த ஆள் அதை அமுக்கிவிடுமோ என்ற சந்தேகம்தான்.

'காசைத் தொலைச்சவர் அதைத் தேடாமல் விடுவாரா.. காலையில் அந்த வீதியில் போய்ப்; பார்க்கலாம்.. யாராவது தேடிவருவார்கள்..' - இது சற்று சாத்தியமற்ற யோசனையானாலும், மனைவியைச் சமாதானப்படுத்துவதற்கு ஏதாவது கூற வேண்டியிருந்தது.

அப்போதுதான் எனது இளைய மகன் ரியூசன் முடிந்து வீட்டுக்கு வந்திருந்தான். மோப்பசக்தி போரிதமாகக் கொண்ட ஜந்து இவன்! அறைக்குள் அரை பிள்ளை பாடப் புத்தகத்தைப் படிப்பதில் ஊக்கமாக இருக்கிறான் என எண்ணிக் கொண்டிருந்தால்..

'அப்பா.. இவ்வளவும் உங்கட காசா..?' என்ற கேள்வியுடன் வெளியே வந்தான்.

அவனது முகம் மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்து போயிருந்தது. ரியூசனுக்குப் போய்வருவதற்கு ஒரு சைக்கிள் வாங்கித் தருமாறு கேட்டிருந்தான். வேறொன்றுமில்லை.. குட்டிச் சைக்கிள் ஓட வேண்டுமென்ற ஆசைதான் அது! பிள்ளைகளென்றால் அவர்களது வயதிற்கேற்ப ஏதாவது பொருட்கள் தேவைப்படுவது இயல்புதான்.. ஆனால் அவற்றையெல்லாம் நிறைவேற்ற முடியாத அப்பாக்களில் நானும் ஒருவன்.

'அப்பாவிட்டைக் காசில்லை அப்பன்.. காசு வந்தபிறகு வாங்கித் தாறன்..' என அவனைச் சமாளித்து வைத்திருந்தேன்.

இப்போது அந்தக் கட்டுக் காசை ஒரு கைவிசிறியைப்போல கையில் வைத்து ஆட்டிக்கொண்டே கூறினான்.. 'சரியாக ஒரு லட்சத்து இருபத்தையாயிரம் ரூபாய் இருக்கு..!'

அப்போதுதான் அதில் எவ்வளவு காசு இருந்தது என எங்கள் எல்லோருக்குமே தெரியவந்தது! மனைவி ஓடிச் சென்று அதை அவனது கையில்லிருந்து பறித்தாள்.. 'இஞ்ச விடு..! அது வேற ஓராளின்ரை காசு..' திரும்பவும் அது அறைக்குட் கொண்டு சென்று பத்திரப்படுத்தப்பட்டது.

நான் மகனைச் சமாதானப்படுத்த முயற்சித்து, நடந்த விஷயத்தைக் கூறினேன்.

'ஆரப்பா அது.. இவ்வளவு காசையும் கவனமில்லாமல் விட்டது..?'

'அதுதான் தெரியவில்லை அப்பன்.. அந்தப் பைக்குள்ள ஒரு விபரமும் இல்லையே..!'

'அப்ப எப்பிடிக்க காசைத் திருப்பிக்குடுப்பீங்க..?'

'எப்பிடியாவது குடுக்கத்தானே வேணும்.. யோசிப்பம்..'

இந்த அளவில் வீடு கொஞ்சம் அமைதி நிலைக்கு வந்தது. நாங்கள் சாப்பிடுவதற்காக ஆற அமர்ந்தோம். வழக்கம்போல பாடங்களைப் படிக்க அறைக்குள் போயிருந்த இளைய மகன் அப்போது, 'அப்பா.. அப்பா..!' என உச்சஸ்தாயியில் அழைத்தான். நான் எழுந்து போவதற்கு முன்னரே கையில் ஒரு தாளுடன் வெளியே வந்தான். 'இது அந்த பாய்க்குக்கு உள்ள இருந்ததப்பா..!'

அதற்குள் இருந்தது எப்படி என் கண்ணிற் படாமற் போனது? 'பாய்க்குக்கு உள்ளேயே ஒரு பொக்கட் இருக்கு.. அப்பிடி ஒரு பொக்கட்

இருக்கிறதே தெரியாதமாதிரித்தான் செய்திருக்கிறாங்க..' என விளக்கமளித்தான் மகன். அப்படியெல்லாம் துளாவிச் சோதித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று எனக்குத் தோன்றியிருக்கவில்லை.

தாளில் பென்சிலால் சில குறிப்புக்கள் போடப்பட்டிருந்தது. மேலோட்டமாக வரைபடம் போல வரையப்பட்டிருந்த கோடுகளுடன், நீள அகல அளவுகள் குறிக்கப்பட்டிருந்தன. 'மிஸ்டர் அலோசியஸ், ஊமைக்காடு கிழக்கு' என்ற விபரமும் இருந்தது! ஆகவே இது ஒரு நில அளவையாளருக்குச் சொந்தமானதுதான் என்பது ருசுவாகியது.

மீண்டும் நாங்களெல்லாம் ஒன்றுகூடி அந்த விபரங்கள்பற்றிக் கலந்துரையாடினோம். 'மிஸ்டர் அலோசியஸ் என்றது காணிச் சொந்தக்காரரினட பெயராயிருக்கும்.. அவரைக் கண்டுபிடிச்சால் சேவையரினட விபரங்களை விசாரிச்சு அறியலாம்..' என விசித்திரா விளக்கம் தந்தாள். 'ஊமைக்காடு கிழக்கு என்றதுதான் காணி உள்ள இடம்.. அங்க போய்ப் பாருங்க. அப்பா!'

எனக்குத் திகிலாக இருந்தது. ஊமைக்காடு என்ற பெயரே பயங்கரமாக இருக்கிறது. அங்கு நான் போகவேண்டுமா? அங்கே காணிச் சொந்தக்காரர்தான் இருப்பாரோ.. அல்லது பேய் பிசாசுகள்தான் இருக்குமோ என்னவோ..!

'அந்தப் பகுதியில் அப்பிடி ஒரு இடம் இல்லையே.. அது சிங்கள ஆட்கள் கூடுதலாக உள்ள ஏரியா.. எல்லா இடங்களும் சிங்களப் பெயரில்தான் இருக்கு..' எனச் சமாளித்தேன். அதற்குப் பதில் எனது மூத்த மகளிடமிருந்து வந்தது..

'இல்ல அப்பா.. ஆதி காலத்தில அது தமிழ் பேசிற ஆட்கள் இருந்த இடமாயிருந்திருக்கும்.. பிறகு பிறகுதான் சிங்களக் குடியேற்றங்களும் வந்து ஊர்களினட பெயரையும் மாற்றியிருப்பாங்க..'

இவள் வரலாற்றுத்துறையில் மேற் படிப்புப் படித்துக்கொண்டிருப்பவள். இப்படி ஒவ்வொரு சப்ஜெக்டிலும் துறை போனவர்கள் எங்கள் வீட்டில் இருந்தமையால், இதுபோன்ற சிக்கலான சமயங்களில் சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக்கொள்வது கலப்பமாயிருந்தது!

ஆக நான் காலையில் அங்கு போகவேண்டியது ஊர்ஜிதமாகியது. இளைய மகன் குதூகலித்தான். 'அப்பா நானும் வாறன்.. போகலாம்..!'

நான் எங்கு போனாலும் விடுப்புப் பார்ப்பதற்காக எப்போதும் என் கால்களைச் சுற்றிவருகிற பூனைக்குட்டி இவன். எனக்குத் தெம்பாயிருந்தது. நான்கு பிள்ளைகளுக்குத் தந்தையானாலும், நான் இளமையான தோற்றமுடையவன். சந்தேகத்திற்கிடமான தமிழ் இளைஞர்களைப் பிடித்து உள்ளே 'போடுகிற'

காலம்.. தெரியாத இடத்தில் யாரையாவது விசாரிக்கப் போக, எனக்கும் அந்தக் கதி நேரலாம். எனவே மகனுடன் போவது குடும்பஸ்தன் என்ற ரீதியில் ஓரளவு பாதுகாப்பாயிருக்கும்.

'சரி.. சரி போகலாம்..!' என ஆமோதித்தேன்.

'ஏன் ஸ்கூலுக்குக் கட் அடிக்கவோ?' - மனைவிக்கு என் நிலைமை புரியவில்லை.

அடுத்தநாள் மகன் ஸ்கூல் விட்டு வந்தபின் இருவருமாகப் புறப்பட்டோம். பிரதான வீதியிலிருந்து ஒவ்வொரு கிறவல் ரோட்டுக்களாக இறங்கி தேடுதலைத் தொடங்கினோம். தென்னந்தோட்டங்கள்.. தேக்குமரக் காடுகள்.. எல்லாம் ஓடிப் பார்த்தாயிற்று. தோட்டங்களில் உள்ளவர்களிடமும் பாதையில் தென்படு கிறவர்களிடமும் விசாரித்தோம். ஊமைக்காடு எங்கிருக்கிறது என யாருக்கும் தெரியவில்லை. அது நிலஅளவைப் படங்களில் மட்டும் பதியப் பட்டிருக்கும் பெயராயிருக்கலாம்.

இந்த இடம் பற்றிய தகவல்களை நிலஅளவைத் திணைக்களத்திற்குச் சென்று தெரிந்து கொள்ள லாமே என்று தோன்றியது. இப்படித் தாமதமாகத் தான் எனக்கு உருப்படியான யோசனைகள் தோன்றுவதுண்டு! அடுத்தநாள் அங்கு பணிபுரியும் ஒருவரின் உதவியுடன், உரிய கட்டணத்தைச் செலுத்தி பழைய வரைபடங்களைத் தேடி எடுத்துப் பார்த்தபோது பலன் கிடைத்தது. ஊமைக்காடு பற்றிய குறிப்புகளை எடுத்த போதுதான் தெரிந்தது.. நாங்கள் முதல்நாள் வேறு திக்குகளில் அலைந்திருக்கிறோம். நானும் மகனுமாக மனம் தளராது மீண்டும் ஊமைக் காட்டைத் தேடிப் போனோம்.

அஷ்ந்து பிரிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மரங்கள் வெட்டப்பட்டிருந்தன. புதிதாகக் காடு வெட்டித் துப்புரவு செய்து தென்னம்பிள்ளைகள் நடப்பட்ட தோட்டங்கள். சனசந்தடி அவ்வளவாக இல்லை. தூரத்தில் இரைந்து உறுமல் சத்தம் கேட்டது. அந்தத் திசையை நோக்கிப் போனோம். டோசர் இயந்திரமொன்று வேலை செய்துகொண்டிருந்தது. அங்கு சில தொழிலாளர்கள் வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தார்கள். ஸ்கூட்டரை ஓரமாக நிறுத்தி இறங்கியதும் காவல்காரர் வாசலுக்கு வந்தார். விசாரித்தோம். வெற்றி! அதுதான் மிஸ்டர் அலோசியஸின் தோட்டம். ஆனால் அங்கே அவர் இல்லை என்றும், வேலைகளை மேற்பார்வை செய்பவர் உள்ளே நிற்பதாகவும் அவரிடம் பேசலாம் என்றும் கூறினார்.

உள்ளே அவரைச் சந்திக்கப் போகும்போது மகன் ஒரு விஷயத்தைக் கூறினான்.. 'எங்கடை தோட்டக் காணி அளக்கவேண்டியிருக்கு. இங்க வேலை செய்த சேவையரினட விலாசத்தைத் தரமுடியுமா.. என்று கேளுங்க அப்பா..'

நான் விழித்தேன். 'எங்களுக்குத்தான்; தோட்டம்

இல்லையே..!' என்றேன்.

'இல்ல அப்பா.. அப்பிடிக்கதை விட்டுத்தான் விசாரிக்கவேணும்.. காசு கண்டெடுத்த விஷயமெல்லாம் இவங்களுக்குச் சொல்லக் கூடாது..'

அந்த வகையில் பேசினோம். தேவையான விபரங்கள் கிடைத்தது. இப்போதே அவரைக் காணப் போகலாம் என மகன் அவ சரப்படுத்தினான். காசைத் தொலைத்தவருக்கு, அது தானாகவே திரும்ப வந்து கிடைக்கும்போது ஏற்படும் சந்தோசத்தைக் காணும் ஆர்வம்! சில வியாதிக்கள் மரபணு ரீதியாகத் தொற்றும் என்கிறார்கள். என்னிடமிருந்து அது அவனுக்கும் தொற்றியிருக்கிறது.

வீட்டுக்குச் சென்று ஸ்கூட்டரை நிறுத்த முதலே மகன் பாய்ந்து சென்று, அந்தச் செய்தியைத் தாயிடம் கூறினான். தன் மகனைச் சான்றோன் எனக் கேட்ட தாய் என்ற நிலையடைந்து நின்றாள் மனைவி! என்னைக் கண்டதும், 'கெட்டிக்காரர்தான்..!' என மெச்சினாள். அவளிடமிருந்து இதுபோன்ற வார்த்தைகளை இலகுவிற்பெற முடியாது. அதனால் நான் அந்தப் புகழ்ச்சியை மெய்மறந்து அனுபவித்தேன்..

பணப்பையை அது வெளியே தெரியாதபடி இன்னொரு பொலித்தீன் உறையிற் போட்டுக் கட்டினான் மகன். அவர்தான் உரியவர் என்று நிச்சயமாகத் தெரியாமல் எப்படிக் கொடுப்பது? அவரையும் விசாரிக்கவேண்டுமாம். எங்கள் ஐம்பது சீசுகாற்றில் பறந்தது.

வீட்டு வாசலில் நாட்டப்பட்டிருந்த பலகையில், 'உத்தரவு பெற்ற நில அளவையாளர்' என அவரது பெயர் விபரங்கள் போடப் பட்டிருந்தது. பணப்பையை வெளியில் மதிலோரமாக ஸ்கூட்டரிலேயே விட்டுச் சென்று கதவைத் தட்டினோம்..

கதவைத் திறந்தவரிடம் பெயரைக் குறிப்பிட்டுக் கேட்டதும், 'நான்தான்.. என்ன விஷயம்?' என்றார்.

'ஒரு அலுவல்.. பேசவேணும்..'

உள்ளே அழைத்தார். யாராவது காணி அளக்கும் தேவைக்காக வந்திருக்கலாம் என அவர் நினைத்திருக்கக்கூடும்.

மகன் எனது இடுப்பில்; மெல்லச் சுரண்டினான். அவனிடம் காது கொடுத்தேன்.

'காசைத் துலைச்சவர் இவர்தான் அப்பா..!'

'உனக்கு எப்பிடித் தெரியும்..?'

'வீட்டுக்கு ஆராவது வந்தால் நீங்கள் சந்தோஷத்தோடானே உள்ள கூப்பிடுவீங்க..? இவரைப் பாத்தீங்களா.. கவலைப்பட்டுக் கொண்டு நீக்கிறார்.. காசு துலைஞ்சு கவலையாய்த்

தானிருக்கும்..!'

வந்த காரியத்தைக் கேட்டு எங்களுடன் பேசத் தொடங்கினார். சற்று நேரத்தில் கதையைத் திருப்பி, 'ஊமைக்காடு என்ற பகுதியில் காணி அளக்கப் போயிருந்தீங்களா.. அவர்களிடம்தான் விசாரித்து வந்தோம்..' எனச் சொன்னதும் அவர் உடைந்துபோனார். கேட்கமுதலே தனது சோகக் கதையைக் கூறத்தொடங்கினார். காணி அளந்த கூலியை அன்று தோட்டக்காரர் இவரிடம் கொடுத்திருக்கிறார். வழக்கம்போல மோட்டார் சைக்கிளின் பின் கரியரில் பையை வைத்துக்கொண்டு வந்தாராம். எங்கேயோ தவறிவிட்டதென்பது வீட்டுக்கு வந்தபின்புதான் தெரிந்ததாம். காணி அளவு வேலையில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்களின் சம்பளங்கள் கூட இன்னும் கொடுக்கப்படவில்லை.

அவர் இவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதே மகன் ஒரு பாய்ச்சலில் வெளியே ஓடிச் சென்று பணப்பையை எடுத்து வந்தான். அதை அவரிடம் கொடுத்தோம்..

'இதுதானே அது..?'

அவரது கண்கள் விரிந்து பூத்தது. முகமும் மலர்ச்சியடைந்தது.

எங்கள் பணி முடிந்துவிட்டது. நாங்கள் புறப்பட ஆயத்தமானோம்.

'கொஞ்சம் பொறுங்க..' - உட்கதவைத் தள்ளிக் கொண்டு வீட்டுக்குள் சென்றார்.

பொறுத்திருந்தோம்.. அவரது மனைவியாக இருக்கலாம்.. வந்து, கதவை இன்னும் சற்று நீக்கி எங்களைப் பார்த்துவிட்டுப் போனார். எங்களுக்குத் தேனீர் கொடுக்குமாறு கூறியிருப்பார்போலும் என ஊகித்தேன்.

பக்கத்திலிருந்த மகன் என் கையைச் சுரண்டி, கண்களால் சமிக்ஞை காட்டினான். உள்ளே அவர் பையைத் திறந்து காசைக் கையிலெடுப்பது கதவு இடுக்கினூடு தெரிந்தது. 'எங்களுக்குச் சன்மானம் தரப்போகிறாரோ..!'

'வேணாம் என்று சொல்லுங்க அப்பா..!' என்றான் மகன்

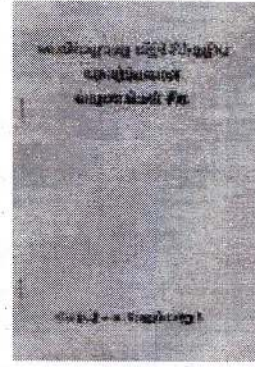
'சரி.. அப்பன்! அவர் வெளியில் வரட்டும் சொல்லலாம்..'

பார்த்துக்கொண்டு இருந்தோம். கைச்சுறுக்காகக் காசை எண்ணி எடுத்தபின் வெளியே வந்து, 'சரி.. போயிற்று வாங்க..!' என விடை தந்தார்.

எழுந்து வெளியேறினோம். மகனது மனம் வெந்து வெடித்தது.. 'பாத்தீங்களா அப்பா.. நம்பிக்கை இல்லாமல் காசை எண்ணிப் பாத்திருக்கிறார்!'

'கல்வித் தராதர வீழ்ச்சிக்குரிய யதார்த்தமான காரணங்கள் சில' நூலிலிருந்து....

-க. வேலும்மயிலும்

கல்வி என்பது கடைச்சரக்கல்ல! அப்துல்கலாம் தெரிவிப்பு

நான் ஒரு ஆசிரியராக அறிவியலாளராக இருந்துள்ளேன். தற்போது ஓர் ஆசிரியராக கற்பிக்கும் தொழிலுக்கே நான் மீண்டும் வந்துள்ளேன். எனக்கு என்ன பிடிக்கும் என்று யாராவது கேட்டால் ஆசிரியராக மற்றவர்களுக்கு கல்வியறிவை ஊட்டும் பணிதான் மிகவும் பிடித்தமானது என்று சொல்வேன் என முன்னாள் இந்திய ஜனாதிபதி அப்துல்கலாம் தெரிவித்துள்ளார்.

கொல்கத்தாவில் உள்ள தேசிய உயர்நிலைப் பாடசாலையின் நூற்றாண்டு விழாவில் பங்கேற்று உரைநிகழ்த்தும்போதே அவர் இவ்வாறு தெரிவித்துள்ளார்.

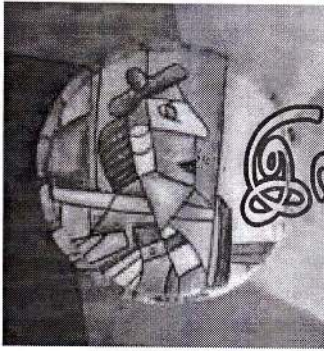
விழாவில் கூடியிருந்த மாணவர்களுக்கிடையே உரையாற்றிய அவர், நாங்கள் படித்த காலத்தில் கற்பித்தலுக்கு தேவையான எவ்வித அடிப்படை வசதிகளும் இல்லாத அந்நாட்களில் கற்றல் என்பது மிகவும் இன்பமான அனுபவமாக இருந்தது.

எங்கள் ஆசிரியர்கள் கல்வியறிவை பரப்ப வேண்டும் என்ற உயரிய நோக்கத்திற்காக அர்ப்பணிப்புடன் உழைத்ததால் மாணவர்களால் அவர்கள் நேசிக்கப்பட்டார்கள், மதிக்கப்பட்டார்கள், அதனால் மாணவர்கள் இடைநிற்றல் என்பது நிகழ்ந்தது இல்லை.

கல்விக்கூடம் என்பது எவ்வளவு பெரிய கட்டடத்தில் எவ்வளவு பிரமாண்டமான கட்டமைப்பின் எத்தனை பெரிய விளம்பரங்களின் மூலம் அடையாளம் காணப்படுகின்றது என்பது முக்கியமல்ல. தரமான நேசிக்கத்தக்க கல்விமுறை, உயரிய நோக்கம் கொண்ட ஆசிரியர்களின் பயிற்றுமுறை ஆகியவை தான் தரமான கல்வியறிவை விதைக்கமுடியும். கல்வி என்பது கடைச்சரக்காக இருக்கக் கூடாது. நல்ல பாடத்திட்டம், உயரிய ஆசிரியர்களின் வாயிலாக ஆரம்பக்கல்வியின் போது மாணவர்களை சென்றடைய வேண்டும். கல்வியை வியாபாரமாக்கக்கூடாது. பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகளுக்கு எதிரான குற்றங்களற்ற நாடாக இந்தியா மாறவேண்டும். சமுதாயத்தில் உள்ள எவருமே தாங்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டதாக உணரக்கூடாது.

சமுதாய பொருளாதார கண்ணோட்டத்தின் அடிப்படையில் தகுதியுள்ள எவருக்குமே வாய்ப்புக்கள் மறுக்கப்படாத கல்விமுறை நமது நாட்டில் மேலோங்க வேண்டும். நகரம், கிராமம் என்று பாகுபாடுகளற்ற, தங்குதடையற்ற, எரிசக்தி தரமான, குடிநீர் வளமான கல்வியறிவு ஆகியவற்றில் தன்னிறைவு பெற்ற நாடாக இந்தியா முன்னேற வேண்டும், இவ்வாறு அவர் கூறினார்.

இல்லை இழந்த நாட்தான்

சி.சிவசேகரம்

எனக்குத் திடீரென்று ஒரு நாள் நாக்கில் இனிப்புச்சுவை இல்லாமற் போய்விட்டது. அது எப்படித் தெரிய வந்த தென்றால், ஒரு நண்பர் மஸ்க்கட் அல்வா கொஞ்சம் கொண்டு வந்திருந்தார். அதை வீட்டில் எல்லாரும் பகிர்ந்து சாப்பிட்டோம். எனக்கு அது என்னவோ சீனி இல்லாமல் தயாரித்த பண்டம் மாதிரி இருந்தது. கொஞ்சம் தயக்கத்துடன் மற்றவர்களிடம் "சீனி கொஞ்சம் குறைய மாதிரி இல்லையா" என்று கேட்டேன். என்னுடைய இளைய மகனுக்குச் சிரிப்புத் தாங்க முடியவில்லை. "அப்பா, இனிப்பு மெத்த என்று சொல்லுகிறதுக்கு இப்படிச் சொல்லவேணுமா?" என்றான். "இல்லையில்லை மெய்யாகவே இனிப் பில்லை..." நான் சொல்லிமுடிக்குமுன்னமே மனைவி, "உங்களுக்கு அளவுக்கு மிஞ்சிச் சீனிபோட்டுத் தேத்தண்ணி கோப்பி குடிச்ச இப்ப இனிப்பே தெரியுதில்லை" என்று குறுக்கிட்டார்.

நான் இனிப்புப் பிரியன் தான். தேநீர்க் கோப்பைக்கு மூன்று கரண்டி சீனி போட்டாத் தான் எனக்குத் தேநீர் மாதிரி இருக்கும் என்பதும் உண்மைதான். என்றாலும் இனிப்புத் தெரியாத மாதிரி என் நாக்கு ஒரு நாளும் மரத்துப் போகவில்லை, சொன்னதற்கு மேல் எந்த விளக்கத்தையும் கொடுத்து என் குடும் பத்தினரின் கேலிக்கு உட்பட எனக்குக் கொஞ்சம் தயக்கமாக இருந்ததால், கதையை அத்தோடு நிறுத்திவிட்டு அல்வா துண்டை ஒரு மாதிரி மென்று விழுங்கினேன்.

அதன் பிறகு சாப்பிட்ட எதிலுமே இனிப்பை விட எல்லா ருசிகளும் தெரிந்தன. ஆனால் இனிப்பு மட்டும் தெரியவில்லை. அது ஏதாவது பெரிய பிரச்சனையாயிருக்கலாம். வீட்டிற் சொல்லி எல்லாரையும் குழப்பிச் சிரமப் படுத்தாமல் என்னுடைய ஆயுர்வேத வைத்திய நண்பர் விஸ்வலிங்கத்திடம் சாடையாகப் பேச்சுக் கொடுத்தேன்.

"ஒரு உருசியுமே தெரியவில்லை என்றால் அதற்கான காரணங்களைப் பட்டியல் போட

முடியும். ஆனால் ஒரே ஒரு உருசி மட்டும் தெரியவில்லை என்றால் விளக்கம் சொல்லுவது கடினம் என்றார்.

பிறகு, கொஞ்சம் யோசித்துவிட்டு, "உங்க ளுக்குக் கிட்டடியில் கடுமையான காய்ச்சல் எதுவும் வந்ததா?" என்று கேட்டார், "இல்லை" என்றேன்.

"உங்களுக்குச் சலரோகம் மாதிரி ஒரு பிரச்சினையும் இல்லைத் தானே!" என்று என்னைப் பற்றித் தனக்குத் தெரிந்ததை உறுதிப்படுத்தினார்.

"உங்களுக்கு வேறு ஒரு பிரச்சினையும் இல்லைத் தானே!" என்று கேட்டுவிட்டு "சாப்பிடுவதில் குடிப்பதில் எந்தவிதமான கரைச்சலும் இருக்கிறதா?" என்று கேட்டார். பிறகு நாடி பிடித்துப் பார்த்துவிட்டுக் கண்களையும் வாயையும் விரியச் செய்து பார்வையிட்டார்.

எனக்கென்றால் ஒரு நோய்க்கான அறிகுறியும் தெரியவில்லை. எதற்கும் கொஞ்சநாள் விட்டுப் பார்ப்போம்." என்றார். நான் அத்தோடு விசயத்தை விட்டிருக்கலாம், ஆனால் விஸ்வலிங்கத்திடம் பேசியதை மனைவியிடம் சொல்லிவிட்டேன். எனக்குப் பிரச்சினை இருப்பதைத் தன்னிடம் சொல் லாமல் வைத்தியரிடம் சொன்னது அவருக்கு அறவே பிடிக்கவில்லை.

வருத்தத்தை தன்னிடம் மறைக்கிற புருசன்காரன் வேறென்னென்னவெல்லா வற்றையும் மறைப்போனோ என்று அவருக்கு யோசனை ஓடியிருக்கவேண்டும்.

"எனக்கிந்த நாட்டு மருந்து, ஆயுர் வேதம் அதுகளில் எல்லாம் நம்பிக்கையில்லை. ஒரு ஆமான டொகற்றரைப் போய்ப்பார்ப்போம்" என்றார். நான் ஒருவேளை சாக்குப் போக்குச் சொல்லித் தட்டிக்கழித்துவிடுவேன் என்று, கூடவே தானும் வருவதாகவும் அறிவித்தார். "இல்லையில்லை, நானே போய்க் கண்டுவருகிறேன்" என்ற என் ஆட்சேபனை

எடுபடவில்லை. அதற்கு பிறகு நான் எந்த வைத்தியரை எப்போது சந்தித்தேன் என்ற விடயங்கள் என்கட்டுப்பாட்டில்லை.

முதலில் ஒரு மருத்துவரை "சனல்" செய்து ஒருநாள் மாலை 4.45க்கு நேரம் நியமித்து நாரஹேன்பிட்டியில் இருந்த பெரிய மருத்துவமனையொன்றில் 6.32 வரை அவருக்காகத் தவங்கிடந்து அவரைக் கண்டோம். என்னுடைய மருத்துவ வரலாற்றைக் கொஞ்சம் விரிவாகக் கேட்டுவிட்டு, இரத்த அழுக்கத்தைப் பார்த்துவிட்டுப் படுக்கையிற் கிடத்தி உச்சிமுதல் உள்ளங்கால் வரை சோதித்துவிட்டு, ஒரு தாளிற் பல்வேறு இரத்தப் பரிசோதனைகட்கும் மலசலப் பரிசோதனைகட்கும் குறிப்பெழுதித் தந்தார்."என்ன பிரச்சனை என்று நினைக்கிறீர்கள்?" என்று நான் கேட்க, அவர்"என்னால் உடனடியாக எதுவும் சொல்ல இயலாது. பரிசோதனை அறிக்கைகளுடன் வாருங்கள்" என்றார். ஏலவே நேரங்கடந்து இன்னும் பதின்மூன்று நோயாளிகள் காத்திருக்கையில் அவருடைய பொறுமையைச் சோதிக்க விரும்பாமற் பேசாமல் வெளியேறினோம்.

அடுத்த தடவை போகும்போது, நாலைந்து தாள்களில் மருத்துவப் பரிசோதனை விவரங்களுடன் போனோம். இம்முறை மருத்துவர் கொஞ்சம் வேளைக்கே வந்து விட்டார். நாங்கள் முக்கால் மணி நேரமே காத்திருந்தோம். அவர் ஒவ்வொரு தாளாகத் தட்டிப் பார்த்துவிட்டு, "இது நான் கையாளக்கூடிய பிரச்சினையில்லை, ஒரு நரம்பியல் நிபுணரிடம் போனால் நல்லது" என்று சொல்லிவிட்டுத் தன்னுடைய பேர் பொறித்த கடித்ததாளில் ஒரு சிறு கடிதம் எழுதி உறையிலிட்டுத்தந்தார்.

நரம்பியல் நிபுணர் கொழும்பிலுள்ள இரண்டு மருத்துவ மனைகளில் வாரத்தின் ஐந்து நாட்களிலும் வெவவேறு நேரங்களிற் பணிபுரிபவர். அவற்றில் எங்களுக்கு மிகவும் வசதியான மருத்துவமனையை அடையாளங்கண்டு அங்கே நேரம் நியமிக்கப் போனால், அவர் வருகிற நாள் அதிகாலையில் வந்து தான் நேரமெடுக்கலாம் என்றார்கள். இது ஏழுவருடங்கள் முன்புநடந்தது. இப்போது கணினிமூலம் நேரம் நியமிக்கலாமோ தெரியாது. என்னுடைய மனைவி விடாப்பிடியாக முதல்நாளே ஓட்டோக்காரரிடம் சொல்லிவைத்து எழும்பித் தன்னுடன் இழுத்துக்கொண்டு மருத்துவமனைக்குப் போனார். அப்போது காலை ஆறுமணியாகிவிட்டது. எனக்கு பன்னிரண்டாவது இடம் கிடைத்தது. இன்னும் அரை மணித்தியாலம் கணங்கியிருந்தால்

அன்றைய இருபது இடங்களும் போயிருக்கும். வீட்டுக்குத் திரும்பி நியமித்த நேரத்திற்கு மருத்துவமனைக்கு மீண்டோம்.

நரம்பியல் நிபுணர் வேளைக்கே வந்துவிட்டார். என்னிடம் அவர் சில கேள்விகளை கேட்டுவிட்டு நாக்கை நீட்டச் சொன்னார். அடுத்து நாக்கை என்ன செய்வது என்று அவர் சொல்லாததால் நாக்கை நீட்டியபடியே இருந்தேன். அதற்குள் அவர் என்னுடைய வலது முழங்காலில் தன்னுடைய சிறிய ரப்பர்ச் சம்மட்டியால் ஒரு தட்டுத் தட்டினார். என்னுடைய மனைவிக்குச் சிரிப்பை அடக்கமுடியவில்லை. கைக்குட்டையால் வாயைப் பொத்திக்கொண்டு சிரித்தார். அதன் பின்பு நிபுணர் என் தலையை ஸ்கான் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி ஒரு துண்டெழுதித் தந்துவிட்டு அடுத்த நோயாளியை அழைக்குமாறு தாதுயிடம் சைகை செய்தார். அவருக்கு ஒரு மணி நேரத்திற்குள் இருபது பேரைப் பார்த்துவிட்டு வேறெங்கோ அறுவைச் சிகிச்சைக்கு ஓடவேண்டிய அவசரம்,

அந்த மருத்துவமனையில் மூளையை ஸ்கான் செய்யும் வசதியில்லாததால் வேறொரு மருத்துவமனையில் அதைச் செய்யவேண்டியிருந்தது. ஸ்கான் இயந்திரம் மிகவும் பொறுமையெடுத்து நிதானமாக என் மூளையை மில்லிமீட்டர் மில்லிமீட்டராகக் குறுக்கு வெட்டுப் படமெடுத்தது. அறிக்கையை மூன்று நாட்களிற் தருவதாகச் சொன்னார்கள். கொடுத்த முப்பதாயிரம் ரூபாவுக்கு (இப்போது இன்னுங்கூடச் செலவாகும்) வஞ்சகமில்லாமல் பெரிய எக்ஸ்ரே தாள்கள் பத்து நிறையச் சின்னச் சின்னதாக ஒரு ஆயிரம் படங்கள் இருந்தன என நினைத்தேன். செலவை மட்டுமே யோசித்ததால் படங்களின் எண்ணிக்கையைச் சரியாகக் கணக்கிடவில்லை. நிச்சயம் சில நூறாவது இருந்திருக்க வேண்டும். எனக்கு இவ்வளவு மூளை இருப்பது, படங்களைப் பார்த்த பிறகுதான் மனைவிக்கு விளங்கியது.

அத்தனை படங்களையும் ஒவ்வொன்றாகப் பார்ப்பதானால் நிபுணருக்கு எவ்வளவு நேரம் எடுக்கும் என்று யோசித்தேன். மறுநாள் காலை ஐந்து மணிக்குக் கொஞ்சம் முன்னரே எழுந்து ஓடிப்போனபோதும் போய்ச் சேரப் பிந்திவிட்டது. என்றாலும் எனக்கு ஒன்பதாம் இடம் கிடைத்தது. முந்திய தடவை போல வீட்டுக்குத் திரும்பிப் போய், நியமித்த நேரத்துக்குச் சற்று முன்பாக மருத்துவமனையில் நிபுணருக்காகக் காத்திருந்தோம். என்னுடைய முறை வர இன்னும் கால்மணி நேரமாவது இருக்கும். எங்களுக்கு அருகாக முப்பத்தைந்து வயது மதிக்கத்தக்க ஒரு ஆணும் அவரிலும் கொஞ்சம் வயது குறைந்த பெண்ணும் ஒரு

ஐந்தாறு வயதுச் சிறுவனும் ஒரு இரண்டு வயதுச் சிறுமியும் இருந்தார்கள். குழந்தைகளைக் கண்டதால் என்மனைவி அவர்களின் தாயிடம் பேச்சுக் கொடுத்தார்.

அந்தச் சிறுவன் வீட்டுக்குள் ஒரு பந்தை மட்டையால் அடித்து விளையாடிக் கொண்டிருந்த போது திடீரென மயங்கி விழுந்துவிட்டான். சிறிது நேரத்தில் மயக்கங்கலைந்தாலும் பெற்றோர் மனங்கேட்காமல் உள்ளூர் மருத்துவர் ஒருவரின் ஆலோசனைப்படி நரம்பியல் நிபுணரைப் பார்க்க வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் பாணந்துறைக்கு அருகான ஒரு சிற்றூரிலிருந்து காலை நாலரை மணிக்கு ஓட்டோ பிடித்துப் பிறகு பஸ்பிடித்து எங்களுக்குக் கொஞ்சம் முன்பு போய்ச்சேர்ந்தார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுடைய எண் ஏழு. தகப்பனும் மகளும் வெளியேயிருக்கத் தாய் மகனுடன் உள்ளே போனார். இரண்டு நிமிடங்கழித்து வெளியே வந்து கணவருடன் ஏதோ பேசிக் கொண்டிருந்தார். என் மனைவி குறுக்கிடவில்லை.

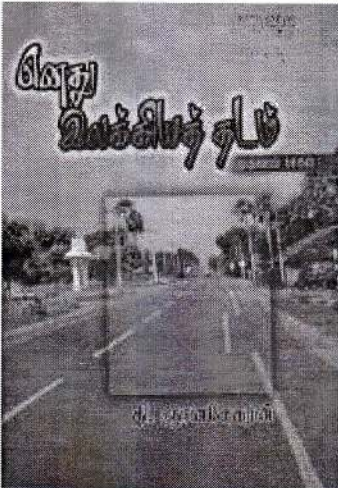
சிலநிமிடங்கள் அடுத்து என்னுடைய முறை. நிபுணரிடம் ஆயிரம் படங்கள் அடங்கிய உறையைக் கொடுத்தேன். அவர் ஆய்வுகூட அறிக்கையை நோட்டம் விட்டார். படங்களில் ஒன்றிரண்டைச் சுவரிலிருந்து விளக்கு மட்டையில் பிடித்துப் பார்த்தார். “உடனடியாகச் சொல்லும்படி ஒருபிரச்சினையும் இல்லை. கொஞ்சக் காலம் பொறுத்து வேறும் பிரச்சினை இருந்தால் இரண்டு மூன்று மாதத்தில் வந்து காணுங்கள்” என்றார், பேசாமல் வெளியேறினோம்.

பாணதுறைக் குடும்பம் இன்னும் அங்கேயே நின்றது. என் மனைவி குழந்தைகளின் தாயிடம் பேச்சுக் கொடுத்தார். அவர் கேட்டறிந்த விடயம்

எனக்கு அதிர்ச்சி தந்தது. நிபுணர் என்ன நடந்தது என்று சிறுவனின் தாயிடம் கேட்ட பின்பு சிறுவனின் கண்ணைப் பார்த்துவிட்டு, “ஒரு பிரச்சினையுமில்லை, நீங்கள் போகலாம்.” என்று சொன்னாரென்று அந்தத்தாய் கோபத்துடன் கூறினார் என்று என் மனைவி சொன்னார். நிபுணர் சொன்னது சரியாகவே இருக்கலாம். ஆனால் அந்தத் தாய் எதிர்பார்த்த அக்கறையோ ஆலோசனை எதுவுமோ நிபுணரிடமிருந்து வரவில்லை. காலை நாலு மணிக்கு எழுந்து நாலரை மணிக்கு வீட்டை விட்டு வெளிக்கிட்டு இப்போது நேரம் பத்திற்கு நெருங்குகிறது. வீடு போய்ச் சேரப் பன்னிரண்டு ஆகக் கூடும். இந்த எட்டு மணித்தியால அலைக்கழிச்சலுக்கும் பயண மருத்துவச் செலவுகட்கும் நிபுணரின் ஒரு நிமிடக் கலந்தாலோசனையும் அசட்டையான பதிலும் பெறாமா என்று யோசித்தேன். வீட்டுக்குப் போன பின்பு, இனிமேல் எந்த நிபுணரையும் பார்ப்பதில்லை என்ற என் முடிவை மனைவியிடம் சொன்னேன். அவரும் மறுக்கவில்லை.

என்னுடைய இனிப்புச் சுவைப் பிரச்சினைக்கு என்ன நடந்தது என்று கேட்கிறீர்களா? அதனால் ஏற்பட்ட பெரிய நன்மை என்னவென்றால் எனக்கு இனிப்புக்கள் மீதிருந்த விருப்பம் போய்விட்டது. தேநீரிலும் சீனி போடுவதை நிறுத்தியாயிற்று.

உங்களுடைய கேள்விக்கு நான் இன்னும் மறுமொழி சொல்லவில்லையல்லவா. ஒரு வருடம் கழித்து ஒரு நாள் மதிய உணவின் பின் பப்பாப்பழத் துண்டொன்றைக் கடித்த போது சாடையாக இனித்தது போலிருந்தது. பிறகு படிப்படியாகச் சில வாரங்களுள் சுவை மீண்டுவிட்டது. என்றாலும் அது மீண்டதனால் எனக்கு ஒருபயனும் இல்லை என்பது தான் என் மனவருத்தம்.

நூலின் பெயர் :
எனது இலக்கியத் தடம்
முதலாம் பாகம்
ஆசிரியர் : தி. ஞானசேகரன்
முதற்பதிப்பு : 2013 டிசம்பர்
பதிப்பகம் : ஞானம் பதிப்பகம்
38, 46 வது ஒழுங்கை,
கொழும்பு 06
பக்கம் : 250
விலை : ரூபா 500/=

இதயராசன் - இச்சையும் இச்சையும்

வறள்நில வெளியிடைப் பாலைத் தோப்பிலும்
குறிஞ்சியின் நறுஞ்சோலை வனத்திலும்
மருதத்தின் குளிர்நீர்ச் சுனையிலும்
நெய்தலின் கடற்கரைப் புன்னையிலும்
முல்லை மலைச் சீதளத் தென்றலிலும்
அவனும் அவளும் அவஸ்தையின் பொழுதுகள்

இளமையின் இன்னிசைக் கோலங்கள்
பழந்தமிழ் இலக்கியப் பனுவல்கள்
விழிபனித்து விந்தையில் மிதந்தனர்
உணர்வும் உணர்வும் உரசின
ஆத்மாவும் ஆத்மாவும் ஆனந்தமாய்
உடலும் உடலும் தனித்தன
உன்னதங்கள் உண்மையாய் உறவாடின.
கிராமத்து முந்தை வாழ்முறையில்
தும்மலிலும் விக்கலிலும் வலமிடம் துடித்தலிலும்
அதிகாலைக் கனவிலும் எதிர்ப்படு சகுனத்திலும்
காதலையும் ஷகாரியத்தையும்| கண்டிடுவர்
நினைப்பினிலே மின்னலைப் பாச்சி
கண்கொண்டும் காட்சியினைப்

பண்ணிய காதலெல்லாம் பழங்கதையாச்சு.
நுகர்வு நாட்ட நாகரிகர் படை
சுடச்சுடப் பரிமாறும் சுவையகம் தேடும்
அங்கத்தின் அசைவினில் அத்தனையும் இழப்பர்
மெய்தீண்டிப் பொய்பேசி மேனிலை தொலைப்பர்
உணர்வினைத் தூண்டி உலாவிடும் பொழுது
உச்சத்தின் முடிவென உண்மையாய் நினைப்பர் - பின்
சொச்சங்கள் தொடர தொந்தரவாய் முடிவின்றி.....

மிருகத்தைப் பார் மீண்டெழும் பறவையைப் பார்
முழுமதி அமாவாசையிலும் முன்பின் பொழுதினிலும்
குறிப்பறிந்து குலம் தளைக்க
இணைதேடி இசைந்தாற் பிணைப்பாகி
இரைதேடி இடம்தேடி நிலைநிற்கும் - இது
பசிபோல ஒன்று பண்பாட்டின் கூறு

மலைபோல உண்ணும் குண்டோதரர்
மதிப்பொத்த மாயச் சுழியிது - எதிர்
நீந்திக் கரை சேரின் மலை நிகர்ப்பர்

ஷஉடும்புபிரட்டி தவழும் பருவத்தே தவழ்ந்து
எழும்பருவத்தே எழுந்து தளர்நடை பயின்ற
வயதொத்த வகையறிந்து வலிதான வினையாற்றி
புயம்புடைத்து புலனடக்கிப் புன்மைதவிர்த்து
மண்ணின், மாண்பறிந்து மாந்தர் குணமறிந்து
விண்ணளைந்து வாழ்தலில் சுவையூறும்.
காதற் பேரலையில் மூழ்கிடாமல்
கருத்தொத்து கடமையிற் கண்ணாகி - நம்
சிறுவருக்கும் சிரித்து விளையாட இடம்விட்டு
முதியோரும் மூச்சுவாங்க நிழல்விட்டு
கவினுறு பண்பாட்டுச் சூழலை வளர்த்து
தார்மீக சுகத்தினைத் தத்தெடுங்கள்
பார்புகழப் பவனி வாருங்கள்.

தூய்றொடு கூபங்ஊரூம் கீயு அலெக்சாங்ஊரூம்

நாடகம் அல்ல: நடப்பு வீமர்சனம்

சோ. தேவராஜா

அண்டவெளியில் நரகாசுரர்கள் நான்கு திசைகளிலும் மொய்த்துப் பிடித்தனர். அமெரிக்காசுரன், ஜேர்மனியாசுரன், பிரான்ஸ் யாசுரன், பிரித்தானியாசுரன், யப்பானியாசுரன் மற்றும் அரக்கர்களும் அசுரர்களும் என அனைவரும் ஒன்று திரண்டனர்.

பிரான்சியாசுரன்: “இதற்குமேல் பொறுக்க முடியாது, இன்னும் நாம் எமக்கிடையில் மோதிக் கொண்டால் பயனில்லை. உலகம் ஒரு குடைக்கீழ் அவர்கள் வசமாகிவிடும். “சர்வ தேசியம்” என்று அவர்கள் சங்கநாதம் முழங்குகின்றனர்.

“உலகத்தொழிலாளிகளே ஒன்று படுங்கள், ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களே ஒன்றுபடுங்கள்” என்று ஒங்கி ஒலிக்கின்றனர். ஒரே குரலில் பேசுகின்றனர். இது பொறுப்பதில்லை. நாங்கள் சும்மா வேடிக்கையாக “சுதந்திரம், சகோதரத்துவம், சமத்துவம்” என்று சொன்னதையெல்லாம் அவர்கள் தமது நலனுக்கு பயன்படுத்தத் தொடங்கி விட்டனர்.

அமெரிக்காசுரன்: யுத்தமென்றால் பொது மக்களைக் கொல்லக் கூடாதென்ற விதியை மாற்றி எவரும் எப்போதும் கொல்லப்படலாம் என்ற பொது விதியை உலக யுத்தங்களின் பின்னர் நாம் உருவாக்கியுள்ளோம்.

ஜேர்மானியாசுரன்: அதே உலக யுத்தங்

களின் முடிவில் சோவியத்தும் சீனமும் மற்றும் சின்னஞ்சிறு கிள்ளுக்கீரை நாடுகளும்ல்லவா “விடுதலை” என்ற பெயரில் எமது கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விலகியுள்ளன.

பிரித்தானியாசுரன்: சூரியன் அஸ்தமிக்காத எமது சாம்ராச்சியமே சுக்கு நூறாகித் தொலைந்தமை மற்றவர்களுக்கும் ஏற்படக்கூடாது.

அமெரிக்காசுரன்: எம்மை நம்பயிருக்க ாம் கோடீஸ்வரர்களின் மூல தனத்தை நாட்டின் எல்லைகளை தகர்த்து எல்லாவிடமும் செல்லவும் வெல்லவும் மிக்க சக்தியை உண்டாக்க வேண்டும்.

யப்பானியாசுரன்: நீங்கள் வியட்நாமில் ஓட ஓட விரட்டப்பட்டபின்னருமா உங்க ளுக்கு இப்படியொரு நற்பாசை?

அமெரிக்காசுரன்: அங்கு தான் நான் கற்றுக்கொண்டேன். நாம் மாறுவேடம் பூணவேண்டும். எமது இயல்பான “அசுரன்” வேசம் நீங்கி “கடவுள்” வேசம் போடவேண்டும். “இரணியன்” வேடம் நீங்கி “இரட்சகர்” வேடம் பூணவேண்டும்.

ஜேர்மானியாசுரன்: அது அவ்வளவு இலேசான விடயமா? அவர்கள் “எல்லோரும் ஒருவருக்காகவும் ஒருவர் எல்லோ ருக்காகவும்” வாழும் மனித சக்தியாய் விஸ்வரூபம் எடுத்துள்ளனர். “சம தர்மம்” என்பதும் “உழைப்பாளர் உலகம்” என்றும் “இழப்பதற்கு எதுவு மில்லை வெல்வதற்கு உலகம் உண்டு”

என்றும் பாட்டாளி வர்க்க புரட்சிகர மனப்பாங்கை கொண்டுள்ளனர்.

அமெரிக்காசுரன்: (அட்டகாசமாக சிரித்துவிட்டு) நான் ரோபோவை உருவாக்குவதற்கு எவ்வளவு கோடிக்கணக்கான பணத்தை இழந்திருக்கிறேன் தெரியுமா? அந்தப் பணத்தையெல்லாம் அந்த உழைப்பாளரின் நலனுக்காக உதவும் அவதார புருசனாக ஆகப்போகிறேன்.

யப்பானியாசுரன்: புரியவில்லையே உங்கள் பேச்சு!

அமெரிக்காசுரன்: சகல மனிதரையும் ரோபோக்கள் ஆக்கிவிட்டால்....

பிரான்சியாசுரன்: நடக்காத காரியம்.

அமெரிக்காசுரன்: நடக்காது நடக்கும். நடப்பது நடக்காது. மனிதனின் "தேவை" என்ன என்பதை அவர்களுக்கே தெரியாமல் ஆக்குவேன். அவர்களின் "ஆசை" என்பதை "பேராசை" ஆக்குவேன். அதன்பின்னர் அவர்கள் நாம் இயக்கும் "ரோபோக்கள்" ஆகிவிடுவார்கள். "நாம்" அவர்களின் கனவை "நான்" என்று ஆக்கிவிடுவேன். அவ்வளவும் போதாதா?

மனிதர், குடும்பங்கள், உறவு, பாலியல், அன்பு, நட்பு, கருணை, இரக்கம், சொந்தம், சுற்றம் யாவும் தவிடுபொடியாகும். மனிதாபிமானமும் மண்ணாங்கட்டியும்... தாராண்மையே எனது தாரகம், தாராளவாதமே எனது போதனை, "எல்லாம் உலகமயம்" அதுவே எமது சர்வலோக நிவாரணி, இதுவே எம் அனைவரினதும் ஆயுதம்.

இதோ ஆணையிடுகிறேன். குடும்ப உறவுகள் எங்கும் தகரட்டும், நாட்டின் எல்லைகள் தவிடுபொடியாகட்டும், இனிமேல் அங்குள்ள உழைப்பாளர் இங்குவருவர், இங்குள்ள மூலதனம் அங்கு போகும். அங்கிங் கென்னாதபடி எங்கும் போகும். எல்லாம் உலகமயம்...

நாங்கள் அழு என்றால் அவர்கள் அழு வார்கள்.

நாங்கள் சிரி என்றால் அவர்கள் சிரிப்பார்கள்.

நாங்கள் மனித உரிமை என்றால் அவர்கள் மனித உரிமை என்பார்கள்.

நாங்கள் போராடு என்றால் அவர்கள் போராடுவார்கள். நாங்கள் பயங்கரவாதம் என்றால் அவர்கள் பயங்கரவாதம் என்பார்கள்.

சொன்னதைச் சொல்லும் சுப்பர்கள் ஆகவும் சொன்னதைச் செய்யும் இயந்திரங்களாகவும் மக்கள் மாறிப்போவார்கள். என்ஜி ஓக்கள் எல்லாம் எங்கும் எப்போதும் நீக்கமற நிறைவார். மனிசர். மண்ணாங்கட்டி இயந்திரன். இனிச்ச வெல்லம்கட்டி."

ஆஹா..ஆஹா... என்று அனைவரும் ஆனந்தக் கூத்தாடினர். சோமபானம் பரிமாறப்பட்டது. பாற்கடல் கடைந்து பெற்ற "அமிர்தம்" அங்கே அவர்களின் அட்சய பாத்திரத்திலிருந்து அள்ளி அள்ளி வழங்கப் பட்டது. என்னே அதிசயம்! அனைவரும் தேவர்களாக உருமாறினர். ஆனந்தக் கூத்தாடினர். ஆஹா.. அதிசயம் அவர்கள் தோற்றத்தில் சிவனாயினர். யேசுபிரான்... முகமதுநபி... புத்தபெருமான்.

இன்னும் இன்னும் பலப்பல அவ தாரங்களாக தோற்றம் எடுத்துக் கொண்டிருந்தனர். படபடவென மலைகள் சரிந்தன. எரிமலைக்குழம்புகள் சீறின. சோவியத் சிறுசிறு துகள்கள் ஆனது. சீனம் மூலதன வெள்ளத்தில் மூச்சுத் தணறியது. நாடுகளின் எல்லைகள் தகர்ந்தன. "உலகமயம்" என்ற கோசம் உச்சத் தொனியில் வாணைப் பிளந்தது. நூற்றியொரு சாபங்களும் மனிதர் மூளையில் அசரீரியாக முழுங்கி ஒலித்தன.

1. ஜநாசபை
2. சர்வதேசநாணயநிதியம்
3. உலகவங்கி
4. பாராளுமன்றம்
5. தேர்தல்
6. அமைச்சர்கள்
7. எம்பிக்கள்
8. வாக்குச்சீட்டு
9. தொலைக்காட்சி
10. கொம்பியூட்டர்
11. இன்ரநெற்
12. ஃபேஸ்புக்
13. சினிமா

14. மோபைல்	41. தனியார் கல்வி நிறுவனம்
15. டயலொக்	42. ஃபீவ் ஸ்ரார் ஹோட்டல்
16. எயார்ரெல்	43. சூதாட்டம்
17. கற்சீ	44. போதை
18. ஃபேசியல்	45. சிகரெட்
19. கேபிள்	46. சாராயம்
20. ஏசி	47. பியர்
21. ரிமோட்கொன்ஹால்	48. பிரண்டி
22. இன்ரகூலர்	49. விஸ்க்கி
23. பிஸ்சா	50. வைன்
24. மக்டோனால்ட்ஸ்	51. ஃபசன்ஷோ
25. கேஎவ்சி	52. அழகுராணிப்போட்டி
26. ஃபூட் சிட்டி	53. கிரிக்கெற்
27. நோலிமிற்	54. கிரிக்கெற்போட்டி
28. ஆர்பிக்கோ	55. கிரிக்கெற் சூது
29. கௌஸ் ஒப் ஃபசன்	56. கிரிக்கெற்ஹீரோ
30. நகைக்கடை	57. நவீன மருந்துகள்
31. புடவைமாளிகை	58. எயிட்ஸ்
32. என்ஜிஓ	59. ஆமி
33. விளம்பரம்	60. பொலிஸ்
34. வியாபாரம்	61. நேவி
35. தனியார் பத்திரிகை	62. விமானப்படை
36. அரசபத்திரிகை	63. நீதிமன்றம்
37. தனியார் ஊடகம்	64. சிறைச்சாலை
38. அரசஊடகம்	65. அதிகாரங்கள்
39. தனியார் மருத்துவசாலை	66. வங்கிகள்
40. தனியார் போக்குவரத்து	67. பணம்

சஞ்சிகை : தாயக ஒலி
 இருதிங்கள் ஏட்டு
 இதழ் 10
 2014, பங்குனி, சித்திரை
 பிரதம ஆசிரியர் : த.சிவசுப்பிரமணியம்
 (தம்பு சிவா)
 தொடர்பு : 9-2/1, நெல்சன் பிளேஸ்,
 கொழும்பு-06
 பக்கம் : 40
 விலை : ரூபா 60/=

68. கடன்
69. வட்டி
70. கிரட்டிகாட்
71. அதிஸ்டலாபச்சீட்டு
72. கொக்கோகோலோ
73. ஃபன்ரா
74. பெப்சி
75. ஸ்பிரெயிட்
76. செயற்கையுரம்
77. போமலின்
78. பொலிடோல்
79. துப்பாக்கி
80. குண்டு
81. ஷெல்
82. பங்கர்
83. ஃபிரிட்ச்
84. hபார்
85. தனிச்சொத்து
86. சடங்குகள்
87. சம்பிரதாயங்கள்
88. சாஸ்த்திரம்
89. பஞ்சாங்கம்
90. சாதகக் குறிப்புகள்
91. மதங்கள்
92. பேசியல்
93. அவதாரங்கள்
94. சீதனம்
95. சாதி
96. அரங்கேற்றம்
97. பொன்னாடை
98. கவுன்சிலிங்
99. பஜிரோ
100. காணிவேல்
101. பெரஃபியும்

(இந்நூற்றொரு சாபங்களும் தாறுமாறாய் உள்ளன. இவை காலம் இடம் நேரம் வெளி ஆகிய வர்த்தமானங்களுக்கமையக் கூடும். குறையும். தலைகீழாய் மாறும்.ஆம் மாற்றம் ஒன்றே மாறாநியதி)

ஆண்டவர் வேடமிட்டு அசுரர்கள் ஆடினர். பாடினர். அட்டகாசமாகச் சிரித்தனர். வானம்

பிளந்தது.

“ஓம், ஓம்” என்று தலையசைத்தனர்.

“ஆமென், ஆமென்” என்று அங்கீகாரம் வழங்கினர்.

“புத்தம் சரணம் கச்சாமி” என்று நிதானம் ஆகினர்.

“அல்லாகூ.. அக்பர்” என்று ஆக்கிரோசம் இட்டனர்.

*****

பூமியிலோ தேவர்களும் விசுவாசிகளும் இறை தூதர்களும் ஒரு குழுவாக ஒரு தொகைப் புத்தகங்களை தலையிலும் தோள்களிலும் சுமந்தபடி காடுகள் ஊடாகப் பயணிக்கின்றனர். மிருகங்கள், பாம்புகள், புழுபூச்சிகள் அவர்களை வழிமறித்தாலும் அவற்றையெல்லாம் தாண்டி ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றனர். ஏன் ஓடுகின்றோம், எதற்கு ஓடுகின்றோம், எங்கே ஓடுகின்றோம் என்று தெரியாமல் புத்தகப் பாரம் அழுத்த, தலைதெறிக்க, பாரஞ்சுமந்தபடி ஓடுகிறார்கள். எல்லோர் முகத்திலும் பயக்களை ஒருபுறம், புத்தகங்களையாவது பாதுகாத்து விடுவோமே யென்ற தவிப்பு மறுபுறம்.

டைனோசர்கள் நிறைந்துள்ள அந்தக் காட்டில் நுழைந்துவிடுகிறார்கள். டைனோசர்கள் அவர்களைச் சூழுகின்றன. புத்தகங்கள் தலைகளில்...

*****

அவசர அவசரமாக ஆகாயத்தில் தேவர்கள் ஒன்றுகூடினர். அவர்கள் முகத்தில் வியர்வை வழிந்தோடியது. செய்வதறியாது திகைத்த வண்ணம் முழுசிக் கொண்டிருந்தனர்.

திடீரென்று “அரோகரா” சத்தமும் “சிவாய நமசிவாய” முழக்கமும் வாளைப் பிளந்தன. அங்கே, நாகம் படமெடுத்தாட கங்கைபாய் சடையுடையான், தில்லைக்கூத்தன் சிவனார், புலித்தோல் உடுத்தியபடி கையில் குலத்துடன் அன்றலர்ந்த தாமரை முகத்தினனாய் தோள் றினார். அவர் அருகே பார்வதியோ பிள்ளையார் முருகனோ யாருமில்லை. தனியாகக் காட்சி யளித்தார். என்ன ஆச்சரியம்! நபி ஷல்லல் லாகு அலைகி ஷல்லல் முகம்மது நபி, புத்தபெருமான், யேசுநாதர் ஒன்றாக தோள்களில் கைப்போட்டபடி நல்ல நகைச்சுவை கேட்டு வாய்விட்டுச் சிரித்தபடி அன்பொழுக்கி ஆரத் தழுவி நின்றனர். என்னே அரியகாட்சி.

நிஜ தெய்வங்களாகி சிரிப்பொலியும்

தாயகம் இதழின் அஞ்சலி

முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் முதுகெலும்பாகச் செயற்பட்ட எழுத்தாளர் பிரேமேஜி ஞானசுந்தரம் அவர்களின் மறைவு எழுத்துலகத்திற்கு பேரிழப்பு ஆகும். இவர் ஈழத்தின் இலக்கியத்துறைக்கு ஆற்றிய பங்களிப்புகள் அளப்பரியன. முற்போக்கு இலக்கிய வாதியான அவரின் மறைவுக்கு தாயகம் இதழ் தனது அஞ்சலியை செலுத்துள்ளது.

அண்டசராசரம் எங்கும் வானத்தைப் பிளந்து தெரிந்த காட்சியும் அதில் பிரகாசித்த ஒளி வெள்ளத்தில் பூமி ஜொலித்தது. போலித் தெய்வங்கள் எல்லாம் விலகியோட டைனோசர் மத்தியிலே நின்ற தேவர்களும் விசுவாசிகளும் இறைதாதர்களும் மகிழ்ச்சி ஆரவாரம் செய்கின்றனர். பஞ்ச பூதங்களும் இயற்கையெழிலும் எங்கும் வியாபித்தன. வியர்வை சிந்தும் மனிதர்கள் எங்கும் பிறந்தனர்.

இயற்கையும் மனிதரும் அளவளாவி கலவியின்பத்தில் கட்டுண்டனர், புத்தபகவான் மௌனம் கலைந்தார். கண்களைத் திறந்தார். பேசத் தொடங்கினார்.

புத்தர்: புனித முழு நிலா பெளர்ணமி தினமான இன்று உங்களை காண்பதில் மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். பூமியிலே புத்தகங்களை சுமந்து நிற்கும் உங்கள் தரிசனம் எமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. போயா தினமன்று கொண்டாடப்படும் விடுமுறை தினத்தை விடுதலை தினமாக நீங்கள் இன்று முதல் "புத்தகப் பண்பாட்டுத் தினம்" ஆக கொண்டாடக் கடவீர்களாக.

யேசுபிரான்: புத்தபெருமானின் தினம் புத்தக தினமாதல் புத்தாக்கத்தையும் புத்தணர்ச்சியையும் பெருக்கும்.

விசுவாசி: நாங்கள் எல்லோரும் நாயிற்கடையராய் இப்பூமியில் நூற்றியொரு சாபங்களால் கட்டுண்டுள்ளோம். விமோசனத்திற்கு வழிகாட்டுங்கள் ஆண்டவரே.

முகமது நபி: விமோசனங்கள் ஆறும் இதோ,

1. இன்முகம் காட்டல்
2. இனியன பேசுதல்
3. முகத்துக்குமுகம் நேராகப் பேசுதல்
4. பொதுமையறம் பேணல்
5. ஒன்றுபடல்
6. செயற்படல்

இந்த ஆறு அனுட்டானங்களையும் அமைதியாக அனைவரும் ஒன்றாகக் கடைப்பிடியுங்கள்.

சிவனார்: போலித் தெய்வங்களைப் புறந்தள்ளுங்கள். சூரர்கள் எல்லாம் கடவுளர்கள் ஆகியுள்ள அவலத்தை துடைத்தெறியுங்கள். இராட்சதர்கள் எல்லாம் இராட்சகர்களான கேவலத்தை துரத்தியடியுங்கள்

புத்தர்: ஆபத்திலிருந்து அகலுங்கள்

யேசு: உங்களையே நீங்கள் மீட்டுக்கொள்ளுங்கள்

எல்லோரும்: ஒன்றுபடுவோம்
செயற்படுவோம்

மனிதர் பூமியில் மீண்டும் பிறப்பர்
மனிதர் பூமியில் மீண்டும் மலர்வர்
மனிதர் பூமியில் மீண்டும் மகிழ்வர்
இன்பமே சூழ்க எல்லோரும் வாழ்க

ஐயப்படுவனை மட்டுமே நம்பு. - லுஷன்

20...4

சடாகோபன்

வன்னி வனத்தின்
அடர்மரங்களிடைக் கொப்புகளில்
கொழுவி வைத்த ஞாபகங்களை
கொண்டுபோவதில்தான்
உனக்கும் எனக்கும் போட்டியே வந்தது

நான் கொண்டான் வந்தேன்
நீயும் கொண்டான் போனாய்

கொண்டுபோனதை நீ செருகிவைத்த
உன் குறிப்புப் புத்தகத்தில்
என்னைக் கண்டெடுத்து நேற்று
உன்னவள் எதையோ விக்கினாள்
நான் வாயடைதுப்போனேன்

போகாதா என்ன?
மாத்த உடையின்றி காட்டுக்குள் நின்ற எனக்கு
போத்துப்படுக்கவும் துணி தந்தவன் நீ

எங்கிருந்தெடா தொடங்கியது ....

நட்பு கொண்டவர்களைக் கண்டிருக்கிறன்
நட்பை செதுக்கியவர்கள்
நீயும் நானும் மட்டும்தான்

பேருக்குத்தான்
நீ வைத்திருந்தது சாப்பட்டுக்கடை
எனக்குத்தான் தெரியும்
அது அன்னதானமடமென்று

என்றோ ஒரு பின்னேரம்
என்னை நீ தேடிய வேளை
ஆரோ ஒரு தெருப்போக்கன்
இப்பதான் உதில
தன்ர உந்துருளியில
உலாப்போறான் என்டேக்க.....

நீ என்ன
உள்ளுக்கை சிரித்திருப்பாயா....
அல்லது மகிழ்ந்திருப்பாயா.....
வண்டியை,
சொந்தக்காறன் நீ ஓட்டி
ஊர் பாத்திருந்தால்தானே....!

காலத்திற்கு மட்டுமிது முடிகிறது
நட்போடு மரணம்கொள்ளவும்
மரணத்தோடு நட்புக்கொள்ளவும்

போய்வா...!
இப்போது வரமுடியாத இடத்தில் இருப்பவன் நீ
வருகிறேன் என்று சொல்லமுடியாத
வாழ்வோடு இருப்பவன் நான்
நீ போய்வா ...!
(நண்பன் ஒருவரின் நட்பின் கதை)

ஜோஷில்ல ஜூல் 2014 ஜேஷில்

காசு வேணும்
இருபத்தி நாலு மணி தாண்டி
இருபத்தைந்தாவது மணி தேடிப்
பறக்க வேணும்
காசுள்ள பெரிய மனிசர்
பிரியம் வேணும்
பேருள்ள பெருமாக்களின்
உறவுகள் எனைத்தேடி
வரவேணும்
சில்லறை மனிசரின் சீவியம்
சகியாது துலையவேணும்
ஓடவேணும் ஓரிடத்தில்
இருக்காமல் ஒளியவேணும்
ஆற்றை கண்ணிலையும் அம்பிடாக்
கடவுளாய் நான் ஆகவேணும்.

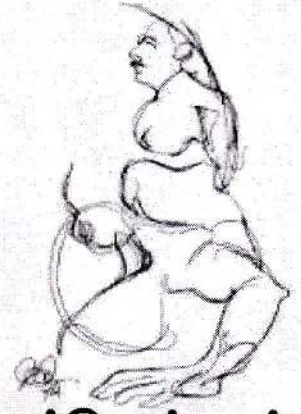
எல்லாம் எனக்கு வேணும்
உலகத்தில்
இல்லாத பொருளெல்லாம்
நான் கொள்ளவேணும்.

வேணும் வேணும் வேணும்
வேணுமெனும் மந்திரமே
எனைச் சூழ எண்டு மலைக்கவேணும்
பக்கத்து வீட்டுப் பாடுகளைக்
கேடுகளைப் பாக்கப்படாது
சனங்களோடு சம்பாஷித்தல்
பாவமாகவேணும்
எவருடனும் பேசாது
எவரையும் காணாது
எவற்றை கதையும் கேளாது
சீவிக்கும் வரம் வேணும்
நீ கூப்பிட்டால் கேளாது
வந்தாலும் தெரியாது
பார்த்தாலும் புரியாது எனும்
பரமநிலை நான்
எய்தல் வேணும்.

“நேரமில்லை” என்று சொல்வதே
என் நேரமாக வேணும்
எல்லாம் உலகமயம்
எனும் தாய் பெற்ற பிள்ளை நான்
இப்போதைக்கு எனக்கு நேரமில்லை.

ஈழத்து தேவன் பூதனார்

சூர்யபுட் கிழவனும்

சூ. தவச்செல்வன்

அதனாலோ என்னவோ.

சூமந்து வந்த பில்லுக்கட்டை ஒரு ஓரமாகப் போட்டுவிட்டு நனைந்த தலையில் வடிந்த வியர்வையை வழித்து வீசிவிட்டு மாட்டுப் பட்டியின் முன்னிருந்த கருங்கல் மீது அமர்ந்தார் கிழவர். தனது காற்சட்டைப்பையில் ஏற்கனவே குடித்துவிட்டு அமிழ்த்து வைத்திருந்த பாதிச் சுருட்டையெடுத்துப் பற்றவைத்தார். அறுவாயை பீச்சக்கையில் பிடித்தவாறு இடது முழங்காலின் மீது வலது முழங்காலை மடித்துப்போட்டப்படி வானத்தைப் பார்த்து அவர் விட்ட சுருட்டுப் புகை அந்திவானின் அஸ்தம சூரியன் பரப்பிய கதிர்களுடன் சேர்ந்து எல்லா வெளியையும் கருமையாக்கியது. சட்டென்று எழுந்தவர் சுருட்டை மீண்டும் அமிழ்த்து விட்டு பட்டியின் திறந்த கதவினுடாக வாயில் நுரையொழுக அசைபோட்டுக்கொண்டிருந்த காளையையும் வானத்தையும் மாறிமாறிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். காளையும் தனது பெருவிழிகளை வெளித்தள்ளி கிழவரை ஒரு ஏக்கப் பார்வை பார்த்துக் கொண்டிருந்தது.

மணி மாலை ஐந்து! சாப்புக்காரன் ஆறுமணிக்கு வருவதாய் கூறிவிட்டுச் சென்றது அவரது மனதை உலுக்கிக்கொண்டிருந்தது. அன்று விடியற்காலையில் ஆறுமணிக்கு அட்டனில் உள்ள கசாப்புக்காரன் ஒருவனோடு வந்த தரகு பெருமாள், முத்தையா கிழவரை உசுப்பிப் பட்டிக்குக் கூட்டிச் சென்று காளையைக் கசாப்புக்காரனுக்குக் காட்டினான். கழுத்தில் தொங்கும் சதையை பிடித்து பார்த்தான் காளையின் தொடையைத் தட்டிப்பார்த்தான் பின்பு சாப்புக்காரனை தனியாக கூட்டிச்சென்று ரகசியமாக ஏதோ பேசினான் கிழவனைக் கூப்பிட்டு வலுக்கட்டாயமாக இரண்டாயிரம் ரூபா பணத்தை கையில் திணித்துச் சென்றான். அவன் வந்துபோன பிறகு மாடு புல்லும் தின்னவில்லை, கஞ்சித் தண்ணியும் குடிக்க வில்லையென்று கிழவர் பகல் எல்லோரிடமும் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். 'மாடுகளுக்கு சாப்புக் காரனுடைய வாடை தனியாய் தெரியுமாம்'.

முத்தையா கிழவருக்கு வயது எழுபதைத் தாண்டுகிறது ஆனால் இன்றும் தொம்பாகத்தான் இருக்கிறார். அந்தக்காலத்து மொச்சக்கொட்டையும், மாசியும் கொத்தரிசியும் சேர்ந்து அவருக்கு உறுதிவாய்ந்த தேகத்தை கொடுத்திருந்தது. இருபது வருடங்களுக்கு மேலாக அந்தக் காளையை அவர் வளர்க்கிறார். தோட்ட வேலையும் மாடு வளர்ப்புமாகச் சென்ற கிழவரது வாழ்க்கை தோட்ட வேலை நின்றதும் தனியாக மாடு வளர்ப்பதிலேயே சென்றது. அதுவும் காளை மாடு மட்டுந்தான். திருமணம் முடிந்த சொற்ப காலத்தில் மனைவி இறந்து விட்டதால் காளையுடனேயே அவரது காலமும் சென்றது. முரட்டுக் காளையை அந்த ஊர் மக்கள் பலவிதமாக வர்ணிப்பார்கள். கிழவர் காளையை வெளியே அழைத்து வரும்போது தோட்டத் திலுள்ள சிறுவர்களெல்லோரும் குழுமிநின்று 'அந்தாப்பாரு ஆனைக்காள வருது' என்று வியப்புடன் பார்ப்பார்கள். காளையும் வெளியே வந்து நின்றதென்றால் பெரியதொரு பிரமிப்பைத் தரும். அது பழைய காளை. பலமான காளையும் கூட சில சிறுவர்கள் 'காளக்காள' என்று எந்த நேரமும் தொந்தரவு செய்து கொண்டே இருப்பார்கள் கிழவரும் ஆசையோடு கூட்டிச் சென்று காட்டுவார்.

முத்தையாக் கிழவர் காளையை மாடுபோல் பார்ப்பதில்லை. தனது குடும்ப உறவு போலவே வளர்த்து வருகிறார். அதற்குப் புல்தேடுவதற்காக மலை முழுவதும் அவரே தினமும் மேய்ந்து வருவார். 'மாடு வளர்த்தா நம்பதான் மாடு. அது செவனேனு கெடக்கும்.' என்று சொல்லும் மற்றவர்களின் சோம்பேறிப் பேச்சையெல்லாம் அவர் சட்டை செய்வதில்லை. தேயிலை மலைகளில் வெய்யில் காலங்களில் புற்கள் காய்ந்து விடுவதால் சில சமயங்களில் தொலை தூரத்திலுள்ள புற்களைக் தேடிப் போவார். அடர்ந்த காடுகளுக்குள் அலைந்து திரிந்து

கரும்பச்சை நிறத்தில் ஜொலிக்கும் பசுமையான புல்லைத் தேடியறுப்பார். அவர் புல்லினங்களைத் தேர்வு செய்யும் போது மிகக் கவனமாக இருப்பார் 'அமலை' போன்ற புல்லினங்களை அதிகம் போட்டால் காளைக்கு வயிற்றுப் போக்கு ஏற்பட்டு மெலிந்து போய்விடும் என்பதை மனதில் இருத்தி, அருகு, 'தண்டம்புல்லு' சீம்புல்லு, பூத்தபுல்லு, சோளத்தட்டை போன்ற புல்லினங்களையே அதிகம் தேடுவார் அதே வேளை, 'இந்த பாவிப்பய ஒலகத்துல மருந்தடிச்சி மருந்தடிச்சே கங்காணி மச்சான் புல்லெல்லாம் அழிச்சேபுட்டானுங்க' என்று மற்றவர்களுடன் கதைக்கும் போது மிகவும் நொந்துகொள்வார். தொலைதூரத்திலிருந்து சுமந்துவரும் புல்லுக் கட்டை அவிழ்த்ததும் முதலில் புதிய புற்களில் ஒரு 'கொடங்கை' அள்ளிக் காளைக்குப் போடுவார், அது நறுக்கு முறுக்கென்று தின்னும் அழகை ரசித்து மகிழ்ந்து பூரித்தவாறே முகத்தைத் தடவிக் கொடுப்பார். காளையும் நன்றிக்கு அதன் உடம்பைச் சிலிர்க்கும் வாலையும் அழகாக ஆட்டிக்கொள்ளும்.

ஞாயிற்றுக்கிழமை போன்ற விடுமுறைத் தினங்களில் காளையை ஆற்றுக்குக் கூட்டிச்சென்று அதன் உடலை சிரட்டையால் தேய்த்துத் தேய்த்து கழுவிப் பளபளப்பாக்கியெடுப்பார். எங்கிருந்து பார்த்தாலும் 'கெழுவே ஓட்டு செவல வெள்ளக் காளதானே' என்று எல்லோரும் பெருமிதத்துடன் சொல்லும் வகையில் அதை கூட்டிவருவார்.

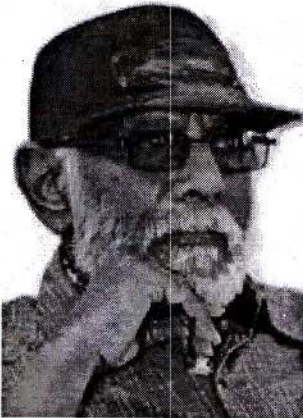
கிழவரின் நெஞ்சைப் படபடவென்று ஏதோ அடித்துக்கொண்டிருந்தது. காளையின் அருகே சென்று புரண்டு கிடந்த கைவாளியை தூக்கிப் பார்த்தார். காலையில் வைத்த கஞ்சித் தண்ணியும் புண்ணாக்கும் படுக்கைப் புல்லின் மீது கொட்டி மிதந்து கிடந்தது. அதனைக் கண்டதும் அடி

நெஞ்சிலிருந்து எத்தித் தள்ளிய கோபம் வெளியே பாயமுன்பு அன்னம் மாவின் குரல் ஒலித்தது. 'தாத்தா சோறு வடிச்சிட்டேன். கஞ்சித் தண்ணி எவ்வளோ நேரமாகுது. ஆற முன்னுக்கு ஊத்திக் கிங்க.' என்று சருவச்சட்டியைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்தான். முத்தையாக் கிழவர் பழைய கஞ்சியும் புண்ணாக்கும் ஒட்டிக்கிடந்த வாளியை கழுவி விட்டு அன்னம்மா கொண்டு வந்த கஞ்சித் தண்ணியை வாளியிலுற்றிப் பின்ணாக்குக் கொஞ்சம் அள்ளிபோட்டுத் தவிடும் சேர்த்துக் கலக்கினார்.

முத்தையாக் கிழவரின் அக்கம் பக்கத் திலுள்ளவர்கள் எல்லோரும் அவரது காளைக்கு அந்திப்பட்டதும் வடித்த சோற்றின் கஞ்சியைக் கொண்டு வந்து விடுவார்கள். அதனால் கிழவருக்குச் சிரமமேயில்லை. தன் காளை ஊர்க் காளை போல் வளர்வதில் கிழவருக்கும் எந்த சங்கடமிமுல்லை. தனது முழங்கைவரை வாளியில் உள்ள கஞ்சித் தண்ணியைக் கலக்கிக் கட்டியாகக் கிடக்கும் புண்ணாக்கைக் கரைத்து விட்டு வாளியை அதன் வாயருகே வைத்துக் 'குட்டா கண்ணு' என்று கமுத்தையும் தாடையையும் தடவினார். இரண்டு முறை வாளியை முகர்ந்து பார்த்த காளை தனது முன்காலால் எத்தி தட்டிவிட்டு தலையை அங்குமிங்கும் அசைத்தது. கஞ்சியெல்லாம் மீண்டும் கீழே ஊற்றுண்டவாறு வாளி புரண்டோடி ஒரு சுவரில் மோதி நின்றது.

அவரது மனது காலத்தின் சுழற்சியைத் திட்டித் தீர்த்தது. காளையை விற்கப்போகின்ற தனது முடிவை மீண்டும் மீண்டும் அசைபோட்டுப் பார்த்தார். இந்த காளைதான் ஒரு காலத்தில் கிழவருக்கு சோறு போட்டது. ஒரு பக்கம் இருட்டத் துவங்கிய பொழுதும் சாப்புக்காரன்

தாயகம் இதழின் அஞ்சலி

இலங்கையில் மட்டக்களப்பு, அமிர்தகழியில் பிறந்து தென்னிந்தியாவின் புகழ்பூத்த திரைப்பட இயக்குனர், ஒளிப்பதிவாளர், எழுத்தாளர், தயாரிப்பாளர் என பல துறைகளிலும் துலங்கி மறைந்த பாலுமகேந்திரா (பாலநாதன் பெஞ்சமின் மகேந்திரன்) அவர்களின் மறைவுக்கு தாயகம் இதழ் தமது அஞ்சலிகளை தெரிவித்துக்கொள்கிறது

தாயகம் இதழின் அஞ்சலி

அண்ணை ரைட் என்கிற தனி நாடகத்தின் மூலம் புகழ்பெற்ற ஈழத்தின் மூத்த படைப்பாளியான கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் பெப்ரவரி 26, 2014) கனடாவில் காலமானார்.

1944ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 10ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணத்தின் கரவெட்டியில் பிறந்த கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் ஈழத்தின் சினிமா, நாடக, எழுத்து துறைகள் என்று பல தளங்களில் இயங்கியவர். 1970கள், 1980களில் ஈழத்தின் சமூக மாற்றங்கள் மற்றும் கட்டுப்பாடுகளை தன்னுடைய நாடகங்களில் எள்ளலினூடு முன்னிறுத்தியவர். அத்தோடு, வானொலி நாடகங்களில் யாழ்ப்பாணத் தமிழினைப் பேசி புகழ்பெற்றவர்.

இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்த பின்னரும் ஈழத்தின் இலக்கியத்துறையில் கே.எஸ்.பாலச்சந்திரன் இயங்கி வந்தவர். அவரது மறைவு குறித்து தாயகம் இதழ் தனது அஞ்சலிகளை தெரிவித்துக்கொள்கிறது..

வரப்போகிறான் என்ற மன அழுத்தமும் கிழவரின் குருதியை வேகப்படுத்தி அங்குமிங்கும் அலைய வைத்தது.

பல வருடங்களுக்கு முன்பும் இப்படிதான் காளையை எல்லாத் தோட்டங்களுக்கும் கூட்டிச் செல்வார். மாடு வளர்க்கும் பலர் எங்கிருந்தாலும் தங்களது 'கிடேரி மாடுகள் செனை பிடிக்க' கிழவரின் காளையையே அணுகுவர். கிழவரும் காளையை ரோட்டு வழியே மெதுவாகக் கூட்டிச்சென்று கிடேரியுடன் இணைத்துவிட்டு அவர்களை கொடுக்கும் பணத்தை வாங்கிக் கிளம்புவார். அவருக்கு அதுவொரு சவாரியாகவே இருக்கும் ரோட்டு நெடுகிலும் மேய்ந்துக் கொண்டு தண்ணிக் காண்களில் தண்ணீர் குடித்துக்கொண்டும் உல்லாசமாக வரும் அந்தப் பொழுதுகள் கிழவரின் வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட சஞ்சலங்களையும் மன நெரிசல்களையும் காளையுடனான பயணம் காணாமலாக்கியது. அவர் வாங்கும் அந்தப் பணத்தில்தான் அவருக்கு சாப்பாட்டு சாமான்களும் காளைக்கு புண்ணாக்கும் வாங்குவார். அந்தக் காலங்கள் மிகவும் ரம்மியமாகக் கழிந்தவை.

ஆனால் காளையை அவர் விற்க எடுத்த முடிவு ஒரே பக்கமானதல்ல. கிழவருக்கு வயதா கிறதென்றாலும் இன்னும் உழைப்பதற்கான தெம்பு உடலில் இருக்கிறது எனினும் கால மாற்றமும் சூழ்நிலையும் தான் கிழவரை முடிவெடுக்கத் தூண்டின. முன்பு போல அவர் காளையை எங்கும் கூட்டிச் செல்வதில்லை. காலம் ஜீவராசிகளின் இனப்பெருக்க முறைமையைக்கூட மாற்றிவிட்டது. மாடுகளைக் காளையுடன் இணை யவிடுவதில்லை. எல்லாம் 'ஊசி மாடுகள்' தான். இன்னும் கூடக் கிழவர் தனது முடிவைச் சரியாகக் கசாப்புக்காரனுக்கு அறிவிக்கவில்லை. இந்த ஒவ்வொரு

நொடிப்பொழுதும் இரண்டும் கெட்டான் நிலைதான்.

அவரது மனது மீண்டும் மீண்டும் நடை முறைத் தன்மைகளையும் கழிந்த வாழ்க்கையையும் பழைய புல்லையும் புதிய புல்லையும் தின்னும் மாடுபோல் அசைபோட்டுக் கொண்டிருந்தது. பால் மாடுகள் வளர்ப்பவர்கள் எல்லோரும் ஒவ்வொரு தடவையும் 'மாட்டு டொக்டர்களை' வரச்சொல்லி மாடுகளுக்கு ஊசியெற்றிக் கன்றுபோட வைத்திருவர். ஆனால் கிழவருக்கு அதில் நம்பிக்கையில்லை. ஊசி மாடுகள் அடிக்கடி நோய்வாய்ப்படுவதையும் சில வேளைகளில் வயிற்றிலேயே இறந்து விடுவதையும் அவர் அறிந்துவைத்திருந்தார். ஒரு முறை ராமசாமியிடம் முத்தையாக் கிழவர் பேசும்போது 'ராமு இந்த ஊசிமாடு குளிர் தாங்காதுப்பா, அந்த வம்சம் அடிக்கடி நோய்வாய்ப்படும். பழய மாடு மாநிரி இல்ல, கீக்கிரமா அழிஞ்சி போயிடும்' என்று சொன்னதை ராமசாமி கூட அலட்சியம் செய்ததுண்டு.

கிழவர் மீண்டும் பட்டியினுள்ளே சென்று தான் தேடிப்பிடுங்கி வந்த புற்களைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு வாயருகே நீட்டி மூஞ்சைத் தடவினார். காளை மூச்சுவிட்டபடி ஒன்றிரண்டு புற்களை மேய்ந்தது. கிழவர் உடம்பைத் தடவத்தொடங்கியதும் காளையும் தனது சொசொறத்த நாக்கால் அவரது கைகளை நக்கியது. திடீரென்று 'காளைக்காரே... எங்க பட்டியலா இருக்கீங்க' என்ற தரகு பெருமாளின் குரல் பட்டியின் மூலையெங்கும் எதிரொலித்தது. முத்தையாக் கிழவர் தனது உணர்ச்சிகளை முடமாக்கி வெடுக்கென்று திரும்பினார். தரகு பெருமாள் கசாப்புக்காரன் சகிதம் வடக்கயிறுடன் நின்றான் யமனைப் போல.

முதுவா முதுவா

ஒவ்வொரு போரின் பின்னரும்
யாராவது துப்புரவாக்க வேண்டும்.
எவ்வாறும் பொருட்கள்
தாமாகத் துப்புரவாகா.

பிணங்களைக் காவும்
வண்டிகள் கடந்து செல்ல ஏதுவாக
உடைகற்களை வீதி ஓரமாக
எவரேன் ஒதுக்கிவிட வேண்டும்

அழுக்கு நுரையிலும் சாம்பலிலும்
சோபாவின் சுருள்கம்பிகளிலும்
உடைந்த கண்ணாடிகளிலும்
இரத்தந்தோய்ந்த கந்தைகளிலும்
யாராவது சேறுபட வேண்டும்.

சுவருக்கு மிண்டுகொடுக்க யாராவது
உத்தரமொன்றை இழுத்துவர வேண்டும்.
யன்னலுக்கு யாராவது கண்ணாடி இடவேண்டும், கதவை மீள்பொருத்த வேண்டும்.

இது புகைப்படத்திற்கு அழகாக இல்லை.
பல ஆண்டுகள் பிடிக்கும்.
கமராக்கள் எல்லாம்
இன்னொரு போருக்குப்
போய்விட்டன.

எங்களுக்கு மீண்டும் பாலங்கள் வேண்டும்,
புதிய புகையிரத நிலையங்களும் வேண்டும்.
மேலே சுருட்டிவிட்டுச் சட்டைக் கைகள்
சீர்கெட்டுவிடும்.

கையிற் துடைப்பத்துடன் எவரோ
எல்லாம் எப்படி இருந்ததென நினைவுசுர்கிறார்கள்.
மழிக்காத தலையுடன் வேறெவரோ அதைக்கேட்டு உடன்பட்டுத் தலையாட்டுகிறார்.
அதில் சலிப்புற்று
உலாவித் திரிவோர்
ஏலவே அருகிலுள்ளனர்.

பற்றைக் காட்டுள்ளிருந்து
எவரோ எப்போதேன் இன்னமும்
கறளேறிய விவாதங்களைத் தோண்டியெடுத்துக்
குப்பைக் குவியலுக்குக் கொண்டு செல்கிறார்கள்.

என்ன நடந்ததென்பதை
நன்கு அறிந்தவர்கள்
அற்பளவே அறிந்தவர்கட்கு
வழிவிட வேண்டும்.
பின்பு அற்பளவினுங் குறையத் தெரிந்தவர்கட்கு.
ஈற்றில் சூனியத்தினளவு குறையத் தெரிந்தவர்கட்கு.

காரணங்களையும் விளைவுகளையும் மீறி
மிக வளர்ந்துள்ள புல்லினிடை
வாயில் ஒரு புல்லின் இதழுடன்
மேகங்களைப் பார்த்தபடி
எவரோ நீட்டிக் கிடக்கிறார் போலும்.

மூலம்: விஸ்லாவா ஸிம்போஸ்கா
தமிழில்: மீநிலங்கோ

புவி இருளடைதல் (GLOBAL DIMMING)

மனிதரும் ஏனைய உயிரினங்களும் தாவரங்களும்
இணைந்து போராட வேண்டிய பிரச்சினை

சிவ. இராஜேந்திரன்

முதலாளித்துவ உற்பத்தி முறையானது. ஏழை பணக்காரன் என்ற வரக்க வேறுபாட்டையும் சுரண்டலையும் அநீத தியையும் உருவாக்கி இருப்பதை நாம் அறிவோம். மனித உரிமைகள் மனிதாபிமானம் எனப்பவற்றையெல்லாம் இப்பொருளாதார முறை கருத்தில் கொள்வதில்லை இலாபம் என்பதே நோக்கு. அதற்காக எதையும் செய்வதற்கு முதலாளித்துவ அரசாங்கம் தயாராக உள்ளதை காண்கிறோம். தனது பொருளாதார நடவடிக்கைகளை விரிவாக்கம் செய்யவும் சந்தைகளைத் தேடவும் பல்வேறு உபாய மார்க்கங்களைத் தேடுகின்றது அரிதான வளங்களையெல்லாம் வரம்பு மிறி;ய வகையில் பயன்படுத்தி இலாபம் தேடுகின்ற சுரண்டி கொழுக்கின்ற ஒரு டிபாருளாதார முறையாக இது உள்ளது. நவீன தொழிநுட்பம் என்ற போர்வையில் மனித காலடி படாத இடங்களையெல்லாம் தேடி கண்டுபிடித்து பல் தேசிய நிருவனங்கள் மூலம் பாரிய முதலீடுகளைச் செய்து வளங்களைச் சூறையாடி உற்பத்திகளைப் பெருக்கி அதற்கேற்ற விளம்பரங்கள் நுகர்வு பண்பாட்டை மாற்றியமைத்தல் மூலமாக மனித வாழ்வுக்கு அவசியமில்லாத பொருட்களையெல்லாம் சந்தை படுத்தி பாரிய இலாபத்தை பெற்றுக் கொள்கின்றமையைக் காணலாம். இதனை வளர்த்துக் கொள்வாதற்கேற்ற கல்வி சிந்தனை கல்வி கோட்பாடுகள் ஆகியவற்றையும் முதலாளித்துவம் உருவாக்கி வெற்றி கண்டுள்ளது. சுகல பிரச்சினைகளுக்கும் காரணம் 'தலைவிதி' என்பதாக சிந்திக்கக் கூடிய அளவுக்கு மூளையை சலவை செய்யக்கூடிய வழிகளைக் கூட இந்த சந்தை மைய பொருளாதார முறை தோற்றுவித்துவிட்டது. எவரும் எதையும் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத ஒரு மாய தோற்றத்தை முதலாளித்துவம் வளர்த்து விட்டுள்ளது.

மழை சரிவர பெய்யாதமைக்கு காரணம் என்ன? என்று கேட்டால் கலிகாலம் என்பதாக பதில் கூறும் பிள்ளைகள் வெள்ளப் பெருக்குக் கூட அதனைதான் காரணமாக கூறுகிறார்கள். மண்சரிவு அனர்த்தங்கள் காட்டுத்தீ உயிரினங்கள் தாவரங்களின் அழிவு அதிக வெப்பம் பல்வேறு

சுகாச நோய்கள் போன்ற அனைத்துப் பிரச்சினைகளுக்கும் உண்மையான காரணங்களை அறிய முடியாத ஒரு சூழலில் தோன்றி பெருக்கமடைந்துள்ள கூழுழலியல் பிரச்சினைகளுள் ஒன்று புவி இருளடைதலாகும். (Global Dimming)

சூரிய வெளிச்சமும் வெப்பமும் பூமிக்குக் கிடைக்காத ஒரு சூழலே புவி இருளடைதலாகும். ஏதிர்வரும் காலங்களில் மனிதருக்கும் தாவர உயிரின சூழலுக்கும் பாரிய ஒரு பிரச்சினையாக உருவாகக் கூடிய இந்நிலமையைப் பற்றி சூழலியலாளர்களும் விஞ்ஞானிகளும் மக்கள் அரசியலை முன்னெடுப்பவர்களும் சிந்திப்பதும் செயற்படுவது; அவசியமும் அவசரமுமாகும். புவி இருளடைந்து வருவதானது 1950 ஆண்டு காலம் முதல் அவதானிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது எனினும் 1960 களுக்குப் பின்னரே இச்சூழலியல் பிரச்சினை பற்றி அதிகமான ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆரம்ப காலங்களில் சூரியனில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் காரணமாகவே ஒளி உள்வருதல் குறைவடைகின்றது என கருதப்பட்டது. பின்னர் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின் அடிப்படையிலேயே புவியில் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள சூழலியல் சார்ந்த பாதிப்புகளே சூரிய ஒளியின் உள்வருகை குறைவடைந்து செல்வதற்கான காரணம் என கண்டறியப்பட்டது. 1960 - 1990 காலப்பகுதியில் மெற் கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின் படி சூரிய கதிர்களின் உள்வருகையானது அல்லது சூரிய வெளிச்சத்தின் உள் வருகையானது 5 சத வீதம் அளவு குறைவானது என்பது உறுதி செய்யப்பட்டது. இதன் விளைவாக புவியின் அந்தாட்டிக்கா பகுதியில் சூரிய ஒளி உள்வருதல் 9 வீதமாகவும் அமெரிக்கா ஐரோப்பிய பகுதிகளில் 10 வீதமாகவும் ரஸ்யா பகுதியில் 20 வீதமாகவும் குறைவடைந்துள்ளமை கண்டறியப்பட்டுள்ளது. கடந்த வருடம் ஆனி மாதத்தில் சிங்கப்பூர் நாட்டிலும் மலேசியாவின் தென் பகுதியிலும் புகை மற்றும் தூசு மண்டலம் பூரணமாக நாடடைச் சூழ்ந்து சூரிய ஒளியைக் குறைத்ததையையும் இதனால் முதியவர்கள் குழந்தைகள் சுவாசிக்க முடியாத சுகாதாரப் பிரச்சினையை எதிர கொண்டமையையும் இங்கு

சுட்டிக்காட்ட முடியும்

பொருத்தமற்ற உற்பத்தி முறைகள் இரசாயனப் பாவனை தொழிற்சாலை கழிவுகள் போக்குவரத்து சாதனங்களின் அதிகரித்த பாவனை ஏரி பொருள் பயன்பாடு அளவுக்கதிகமாக இடம் பெறல் காடழிப்பு எரித்தல் பொலித்தீன் பாவனை அவற்றை எரித்தல் போன்ற காரணிகளால் ஏற்படும் வளி மண்டல மாசடைதல் புவி வெப்பமடைதலை அதிகரித்துள்ளது போன்றே புவிக்கு பெறப்படுகின்ற ஒளி மற்றும் வெப்பத்தின் அளவைக் குறைத்துள்ளது. தொழிற்சாலைகளில் : இருந்து வெளியேறும் சல்பேட் ஈயம் துசு வேறு இரசாயனங்கள் நச்சுப் புகை போன்றன வளிமண்டலத்திலுள்ள காற்று மற்றும் முகிழ்களுடன் கலப்பதன் காரணமாக தடிப்பான ஒரு படை போன்றதொரு அமைப்பு வளி மண்டலத்தில் ஏற்பட்டுள்ளது. வளி மண்டலத்தில் காணப்படும் முகிழ் துணிக் கைகளுடன் இந்த இரசாயனப் பொருட்கள் சேர்வதால் இச்சூழலியல் பிரச்சினை ஏற்படுகின்றது. சூரியனிலிருந்து வரும் கதிர்கள் இத்தகைய படலத்தில் பட்டு தெறிப்படைந்து மீண்டும் வான வெளிக்கே செல்வதால் புவிக்கு வரும் ஒளியினளவு குறைவடைகின்றது. இதனால் புவி இருளடையும் நிலை தோன்றுகிறது. மேலும் பொருத்தமற்ற சூழல் முகாமைத்துவ நடைமுறைகள் காரணமாக வெளியேற்றப்படும் தூசி துகள்கள் அதிகமாக வளி மண்டலத்தைச் சேர்வதால் சூரியனிலிருந்து வரும் வெப்பம் மற்றும் கதிர்களை உறிஞ்சிக் கொள்கின்றன இதன் காரணமாகவும் போதிய சூரிய ஒளியைப் பொற முடியாது போகின்றது.

வெப்பம் ஆவியாதல் மேலெழல் ஓடுங்குதல் மழையாகப் பொழிதல் ஆறு குளம் சமுத்திர நிலைகளை அடைதல் வெப்பம் ஆவியாதல் என நிகழும் நீரியல் வட்டம் (Hydrological Cycle) நீர் சம நிலையை மட்டுமன்றி பல்வேறு சூழலியல் சமநிலையைப் பேணுகின்றது. நீரியல் வட்டத்துக்கான செயற்பாட்டிற்கு அடிப்படையாக அமையும் சக்தி சூரிய சக்தியும் வெப்பமும். புவி இருளடைந்து வருவதன் காரணமாக இவ்வட்டச் செயற்பாடுகளில் பாதிப்புகள் ஏற்பட்டுள்ளன. ஆபிரிக்கா ஆசியா தென்ன மெரிக்க நாடுகளில் ஏற்பட்டுள்ள வறட்சி இதற்கு சிறந்த உதாரணமாகும். நீரியல் வட்டத்தில் பாதிப்பு ஏற்படுமாயின் நீர் கிடைப்பதில் பிரச்சினை தாவர வளர்ச்சி பாதிப்படைதல், உற்பத்தி குறைவடைதல் பட்டினி, குடி நீர் பற்றாக்குறை, நீருடன் தொடர்புடைய நோய்கள் அதிகரித்தல் போன்ற பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்ள நேரிடும்.

புவி இருளடைதல் காரணமாக சூரிய ஒளி குறைவாக கிடைப்பதால் ஏற்படக்கூடிய இன்னொரு விளைவு தாவரங்களின் பச்சையம் தயாரிக்கும் ஆற்றல் குறைவடைவதாகும். இதன்

காரணமாக தாவரங்களின் வளர்ச்சி பாதிப்படைவதோடு அதன் பரம்பரை அலகுகளிலும் பாதிப்பு ஏற்படும். ஆவற்றின் உற்பத்தி குறைவடையும். தாவரங்களின் இனப்பெருக்கம் பாதிப்படைவதால் புதிய தாவரங்களின் தோற்றமும் வரையறைக்குட்பட்டதாகிவிடும்.

சீனா அமெரிக்கா ஐரோப்பிய நாடுகளின் மேலாக உள்ள வளி மண்டலம் சல்பர் இரு ஒக்சைட்டு காபன் காபன் ஒக்சைட்டு ஈயம் மெதேன் போன்ற வாயுக்கள் இரசாயனங்களால் நிறம்பி கரு நிறமாக காட்சியளிப்பது அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது.சுமார் இரண்டு கிலோ மீற்றர் உயரம் வரை இது பரவியுள்ளது. இதை விட இயற்கை அமைவாக காணப்படும் எரிமலை வெடிப்பினால் உருவாகும் சாம்பல் இரசாயனங்களும் வளி மண்டலத்தில் கலக்கின்றன. மெக்சிகோ கொலம்பியா பிலிப்பைன்ஸ் போன்ற நாடுகளில் காணப்படும் எரிமலைகளின் வெடிப்பு அதன் மூலம் வெளியேற்றப்பட்ட சாம்பல் இரசாயனங்களை இங்கு உதாரணமாக குறிப்பிடலாம்.

புவி வெப்பமடைதல் புவி இருளடைதல் எல்நினோ தாக்கம் கடும் வறட்சி வெள்ளப்பெருக்கு முனைவுகளில் காணப்படும் பனிக்கட்டிகள் உருகுதல் தாவர உயிரின இனங்கள் அழிதல் போன்ற பாதிப்புகள் குறிப்பாக 1950 களுக்குப் பிறகே வேகமடைந்துள்ளன. முதலாளித்துவம் தனது இருப்பினைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளவும் இலாபத்தைப்;பண்மடங்கு பெருக்கவுமென மேற்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளின் விளைவே மேற்கூறப்பட்ட பிரச்சினைகளாகும். பொருத்த மற்ற பொருளாதார நடைமுறைகளாலும் வளங்களை அளவுக்கதிகமாக சுரண்டி இலாப வேட்கையோடு செயற்படுவதனாலும் சூழலியல் பிரச்சினைகள் மட்டுமன்றி அரசியல் இராணுவ கலாசார பாதிப்புகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. எவ்வாறாயினும் புவி இருளடைதல் என்பது பாரிய எதிர் விளைவுகளை ஏற்படுத்தி யிருப்பதாலும் எதிர்காலத்தில் உயிரின தாவர சூழலுக்கு பேரழிவை ஏற்படுத்தக் கூடியதான ஆபத்தைக் கொண்டிருப்பதாலும் உலகில் பெரும்பான்மையினராக காணப்படும் உழைப் பாளர்கள் விவசாயிகள் சூழலியலாளர்கள் பொது உடமைச் சிந்தனையாளர்கள் செயற்பாட்டாளர்கள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து புதிய பொருளாதார ஒழுங்கிற்கான முன்னெடுப்புகளை மேற்கொள்ள உடனடியாக முயற்சிக்க வேண்டும் இல்லையெனில் கடும் விளைவுகளுக்கு முகங்கொடுக்க நேரிடுவது தவிர்க்க முடியாததாகிவிடும்.

அமெரிக்க முன்னாள் அழகியும் தொண்ணூறு கடந்த கிழவனும்

மாதினி விக்கினேஸ்வரன்

கொலம்பஸின் கண்டுபிடிப்பிலிருந்து
கொழுந்துவிட்டெரியும் அழகுடன் ஒருத்திக்கு
எழுந்து உட்காரக்கூட முடியாத
முதுகெலும்பு முடங்கிப் போன
முதியவருடன் உலகச் சவக்காலையில் சந்திப்பு
அவளின் கைகளைத் தொட்டதும்
இறந்து போன கிழவனுக்கு
இதயம் மீளத்துடிக்க ஆரம்பித்தது
அழகியும் தன்னழகை அவன் ஆராதிப்பான் எனக் காத்திருந்தாள்

ஐம்பது கிலோவால் பூமியை உலகவங்கியில் அடகு வைத்த அழகியே!
ஐம்பது வரை ஓயாமல் உழைத்து
தொண்ணூற்றில் போபால் விஷவாயு தொண்டைக்குழி இறங்க
மண்டையோடாகிப் போனவளின் பரிதாப வணக்கங்கள்
உன்னைப் போன்ற பலரால் மாய்க்கப்பட்ட பூமிக்கு நாக்கில்லை
ஆதலால் நாக்காகி நான் பேசுகிறேன்
நீ பிறந்தது முதல் மாபெரும் அழகியாகப் பரிணமித்தது வரை
அறிந்தும் அறியாமலும் செய்த பாவங்களின் பட்டியல்
உன் பாதாரவிந்தங்களுக்குச் சமர்ப்பணம்
நீ துலக்கும் பற்பசையில் கிளிசரினுக்காகவும்
பாவித்து எறியும் பிளாஸ்டிக் பைகளுக்காகவும்
எத்தனை மிருகங்களின் கொழுப்புகள் கரைக்கப்பட்டன?
காலையில் பருகும் தேநீரின் சீனியின் வெண்மைக்காக
எத்தனை விலங்குகளின் என்புகள் உடைக்கப்பட்டன?
இடைமெலிய நீ குடித்த தேனுக்காக எத்தனை தேன்கூடுகள் உடைக்கப்பட்டன?
கெண்டகி ஃப்ரைட் சிக்கனுக்காக எத்தனை கோழிகள் கழுத்தறுக்கப்பட்டன?
உன் கூந்தலின் முடி உதிராமலிருக்க உபயோகித்த
ஷாம்பூ, கெண்டிசனரில் இருபதுக்கு மேற்பட்ட விலங்குக்கூறுகள் இருந்ததை அறிவாயா?
கம்பளிப் போர்வைக்காக எத்தனை செம்மறிகளும்
நீ ஒன்லைன் ஓடரில் வாங்கிய பட்டுச்சேலைக்களுக்காக எத்தனை பட்டுப்பூச்சிகளும்
லெதர் சப்பாத்துக்காக எத்தனை கால்நடைகளும்
மோதிரங்களுக்காக எத்தனை கைம்மாக்களும்
துணிகளை மென்மைப்படுத்த எத்தனை குதிரைகளும்
உன் கைப்பைக்காக எத்தனை மலைப்பாம்புகளும்
மாண்டன் என்பதைக் கணக்குரைக்க முடியுமா?

நீ அழகிப் பட்டம் வென்றதற்காக விட்ட வானவேடிக்கைகளிலும் பட்டாசுகளிலும்
நீ நாட்டைச் சுற்றி வந்த மகிழ்ந்து, ஈருளிச் சில்லுகளின் டயர்களிலும்
ஸ்டீடியரிக் அமிலம் என்ற பெயரில் எத்தனை விலங்குகள் கொல்லப்பட்டன ?
வடிவுக்காக வீட்டில் வாங்கி அடுக்கியுள்ள வயலின்களதும்
பியனோக்களினதும் வளைவுகளை ஓட்ட
எத்தனை மிருகங்களின் திசுக்கள் கிழிக்கப்பட்டு பசை தயாரிக்கப்பட்டனவென அறிவாயா?
நீ வாங்கி வைத்த தாள வாத்தியங்களுக்காக
எத்தனை மாடுகளின் தோல்கள் உரிக்கப்பட்டன ?

மேலைத்தேய மேனகையே!

உன் சிகரெட்டுகளில் பன்றி இரத்த வாடை வரவில்லையா?

நீ ஊதித்தள்ளிய சிகரெட்டுகளின்

புகைகளினால் எத்தனை நுரையீரல் புற்றுநோயாளர்கள் உருவாகினர் தெரியுமா?
 நீ நிதம் அருந்திய வைனாலும் பியராலும்
 எத்தனை ஸ்டூரேயன் (sturgeon) கொட் (Cod) மீனினங்கள் அழிந்தன தெரியுமா?
 நீ பூசிய உதட்டுச்சாயமும் நகப்பூச்சும் மிளரவென
 எத்தனை கடல்மீன்கள் செதில்களைத் தானம் வழங்கின தெரியுமா?
 ஒவ்வொரு தடவை காய்ச்சலில் கலங்கித் தடுப்பூசி ஏற்றிய போதும்
 எத்தனை கருவுற்ற கோழிமுட்டைகள் உடைக்கப்பட்டன அறிவாயா?
 உன் முதலிரவுக்காய் கொளுத்திய மெழுகுவர்த்தியில்
 எத்தனை திமிங்கலங்களின் தலைகள் சிதறடிக்கப்பட்டன?
 நீ பிள்ளை பெறாமலிருக்க உன் கணவன் பயன்படுத்திய
 ஆணுறைகளுக்காக எத்தனை ஆட்டுக்குட்டிகள் தோலுரிக்கப்பட்டன?
 உன் மாதவிடாய் நிறுத்தப்பட்ட காலங்களில் ஹோர்மோன் மாற்று சிகிச்சைக்காக
 எத்தனை கர்ப்பிணிப் பெண்குதிரைகளின் சிறுநீர் (pregnant mare's urine)
 பயன்படுத்தப்பட்டது?
 உன்னை அழகாகப் படம்பிடிக்கும் கமெராக்களின் டிஜிட்டலுக்கான
 எலும்பு ஜெலட்டின் எந்த விலங்கினுடையது என்பதையேனும் அறிவாயா?
 ஏன்? நீ பயன்படுத்தும் அப்பிள் லப்டொப்பில்
 மிருகவாடை வீசவில்லையா?

எத்தனை உயிர்களின் பல்வகைமை அழித்து
 கேவலம் ஓர் மனித உயிர் மண்ணில் வாழ்வதா?
 கேடுகெட்ட மனிதர் செய்யும் கொடுமைகளால்
 நாடுவிட்டு நாடு தீழ்ப்பும் கடத்தப்படுகின்றது
 மலேசிய விமானத்தின் மாயம் போல
 இலகுவில் இயற்கையை வெல்ல முடியுமா?
 இனிக் கடலின் மேல் வீடு கட்டி காபனை உள்ளிழுத்து
 கம்பியூட்டர்களை விழுங்கி இரும்புத்துகள்களை மலங்கழிக்கும்
 மரணயுகம் ஆரம்பிக்கும்!!
 நல்லவேளை, அதற்கு முன் நாமிருவரும் மாண்டு விட்டோம்.
 மரணயுகம் ஆரம்பிக்க முன் வா மகிழ்ந்திருப்போம்.

தாயகம் இதழின் அஞ்சலி

மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த மூத்த எழுத்தாளர்
 இரா.நாகலிங்கம் (அன்புமணி) ஜனவரி
 2014இல் மறைந்தார். தமிழ்மொழிக்கும்
 தமிழ் இலக்கித்துக்கும் நாட்டார்
 கலைகளுக்கும் பங்களிப்பு நல்கிய
 அவர்களின் மறைவுக்கு
 தாயகம் இதழ் தமது அஞ்சலிகளை
 தெரிவித்துக்கொள்கிறது

ஸியாட்டில்

டெனிஸ் புருட்டஸ்

உன் மனத்தைச்; சங்கிலிகள் கட்டியிருக்கையில் நீ சுதந்திரமாக
இல்லை:

உனைச் சூழப் பொய்களாலான வலையொன்று பின்னப்பட்டு
ஏமாற்று வலையில் நீ சிக்குண்டு

பொய்மைகளின் கைதியாய் நீ கீழ்ப்படிக்கையில்

உனது உடல் சுதந்திரமாயிருப்பினும், நீ சுதந்திரமாக இல்லை

உன் மனத்தைச்; சங்கிலிகள் கட்டியிருக்கையில் நீ சுதந்திரமாக
இல்லை.

27.2.1982

ஸொபுக்வெ

(அவனது சாவை முன்னிட்டு)

டொன் மற்றொரா

நமது துன்புறலும்

நமது கண்ணீருமே

அவனுக்கு ஊட்டம்ளித்து உயிரோடு வைத்திருந்தன
அவர்களுயை சட்டம் அவனைக் கொன்றது.

அவனுடைய நினைவிற்குச் சமையேற்ற

ஒப்பாரிகள் பாடாதீர்

கோவில்கள் எழுப்பாதீர்

அவனைப் போன்ற ஞானியருக்கு

அவர்களின் உயர்வைக் கூறக்

கல்லறைகள் தேவையில்லை.

அவன் நேசித்த மண்ணையும்

எந் நாட்டுக்காக இறந்தானோ அந் நாட்டையும்

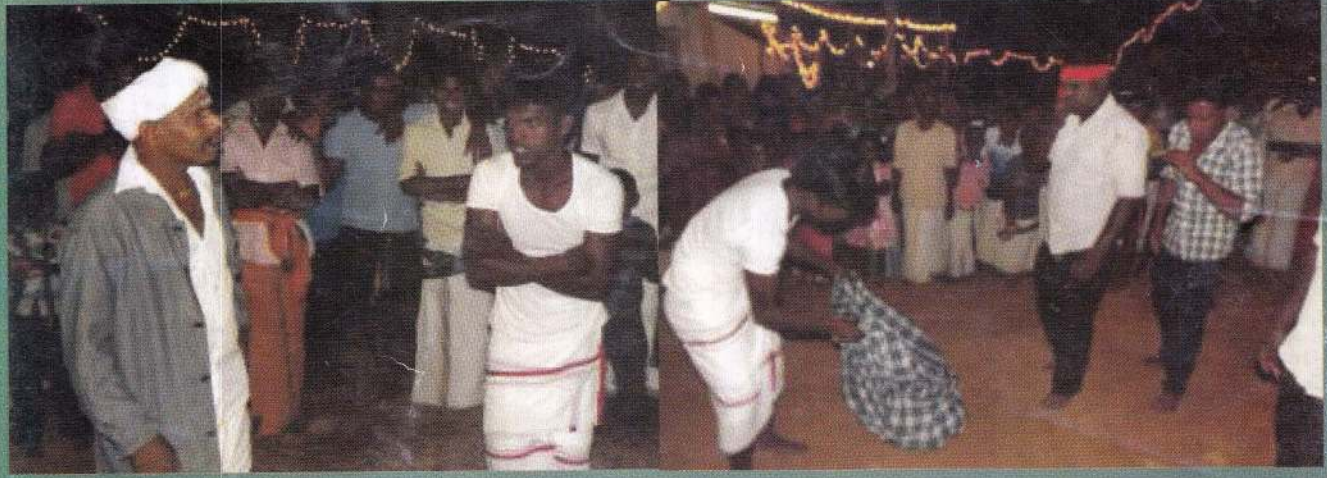
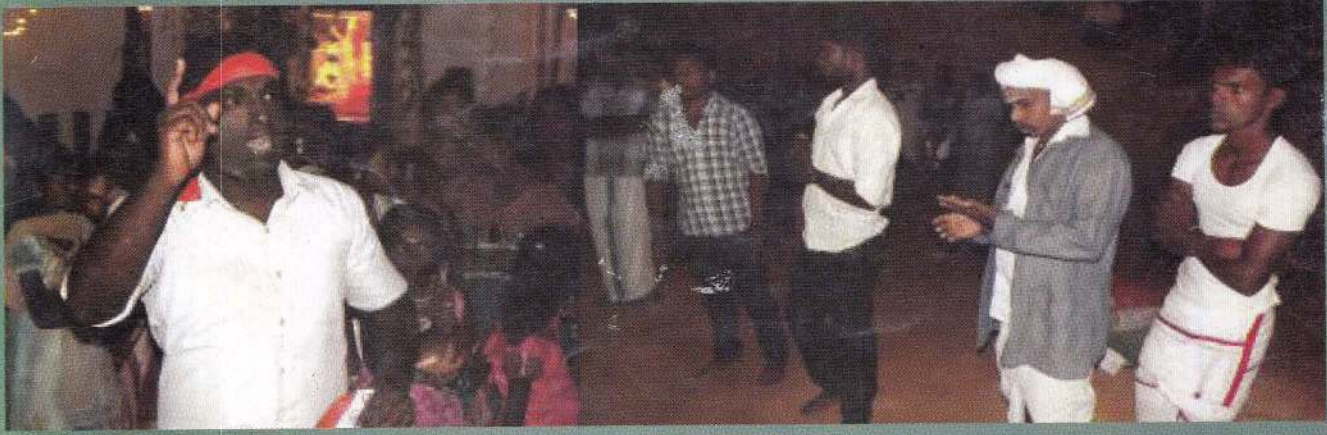
அவன் பார்க்குமாறு

உயரிய மலையொன்றில் அவனைக் கிடத்துங்கள்

மனிதர் அவனது ஆன்மாவின் அக்கினியை அஞ்சினர்.

(ஸொபுக்வெ தென்னாபிரிக்க நிறுவெறி ஆட்சியை எதிர்த்துப்
போரிட்ட ஒரு வீரப் போராளி)

தமிழில்: சிவா

தேசிய கலை இலக்கியப்பேரவையின் மாத்தளைக்கிளையின் தெருவெளி
நாடக ஆற்றுகை

யாழ்ப்பாணம் சமூகவிஞ்ஞான படிப்பு வட்டத்தின்
மாதாந்த கலந்துரையாடல் மார்ச் 17 இல் திருநெல்வேலி
யில் ...